

Centrālā statistikas pārvalde

2026

26-004-000

Informatīvais apskats

DEMOGRĀFIJA

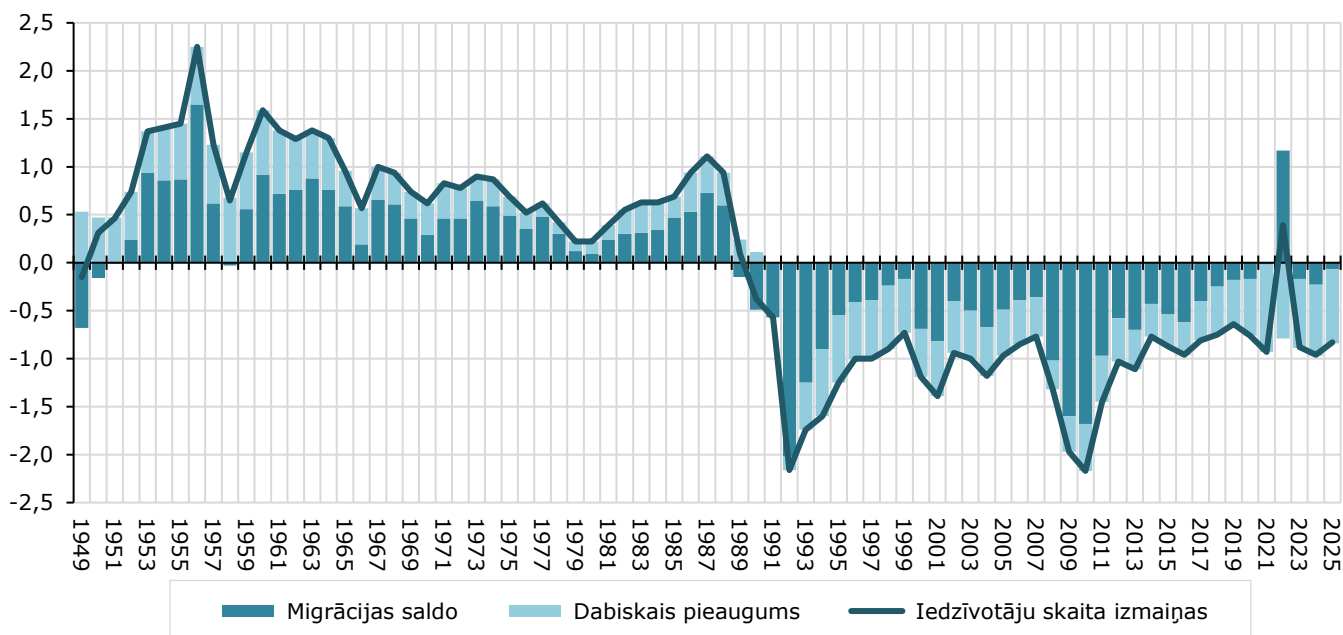
Informatīvajā apskatā apkopoti dati par pastāvīgo iedzīvotāju skaitu (turpmāk – iedzīvotāju skaits) un tā izmaiņām, iedzīvotāju dzimumu, vecumu un etnisko sastāvu, demogrāfisko slodzi, noslēgtajām un šķirtajām laulībām, dzimstību, mirstību, ilgtermiņa migrāciju un valstisko piederību. Centrālās statistikas pārvaldes (turpmāk – CSP) apkopotā iedzīvotāju skaita un galveno demogrāfisko rādītāju aprēķina metodoloģija un terminu skaidrojumi pieejami publikācijas beigās. Visi demogrāfijas dati un metadati ir pieejami oficiālās statistikas portālā stat.gov.lv.

1. IEDZĪVOTĀJU SKAITS UN TĀ IZMAIŅAS

2026. gada sākumā Latvijā dzīvoja 1 miljons 845 tūkstoši iedzīvotāju. 2025. gadā, salīdzinājumā ar gadu iepriekš, iedzīvotāju skaits samazinājies par 15,5 tūkstošiem jeb 0,83 %. 2025. gadā migrācijas dēļ iedzīvotāju skaits samazinājās par 1,3 tūkstošiem jeb 0,07 %, savukārt negatīva dabiskā pieauguma dēļ (mirušo pārsvars pār dzimušo skaitu) iedzīvotāju skaits samazinājās par 14,2 tūkstošiem jeb 0,76 %.

Salīdzinot ar 1990. gadu, iedzīvotāju skaits Latvijā ir sarucis par 823 tūkstošiem jeb 30,8 %, tajā skaitā migrācijas rezultātā – par 455 tūkstošiem. Lielākais iedzīvotāju skaita samazinājums bija 1992.–1994. gadā (142 tūkstoši), kad Latvijas teritoriju pakāpeniski atstāja PSRS karaspēks, kam līdzī devās arī liela daļa civiliedzīvotāju. Nākamais lielākais iedzīvotāju skaita samazinājums (117 tūkstoši) bija finanšu un ekonomiskās krīzes laikā (2008.–2010. gadā). Pēdējos gados iedzīvotāju skaits galvenokārt samazinājās negatīva dabiskā pieauguma rezultātā.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas
(procentos)

2026. gada sākumā lielākā iedzīvotāju daļa – 1 miljons 288 tūkstoši jeb 69,8 % – dzīvoja pilsētās, savukārt 557 tūkstoši jeb 30,2 % – laukos. Rīgas iedzīvotāji (589 tūkstoši) bija 31,9 % no kopējā valsts iedzīvotāju skaita un 45,7 % no visiem pilsētu iedzīvotājiem.

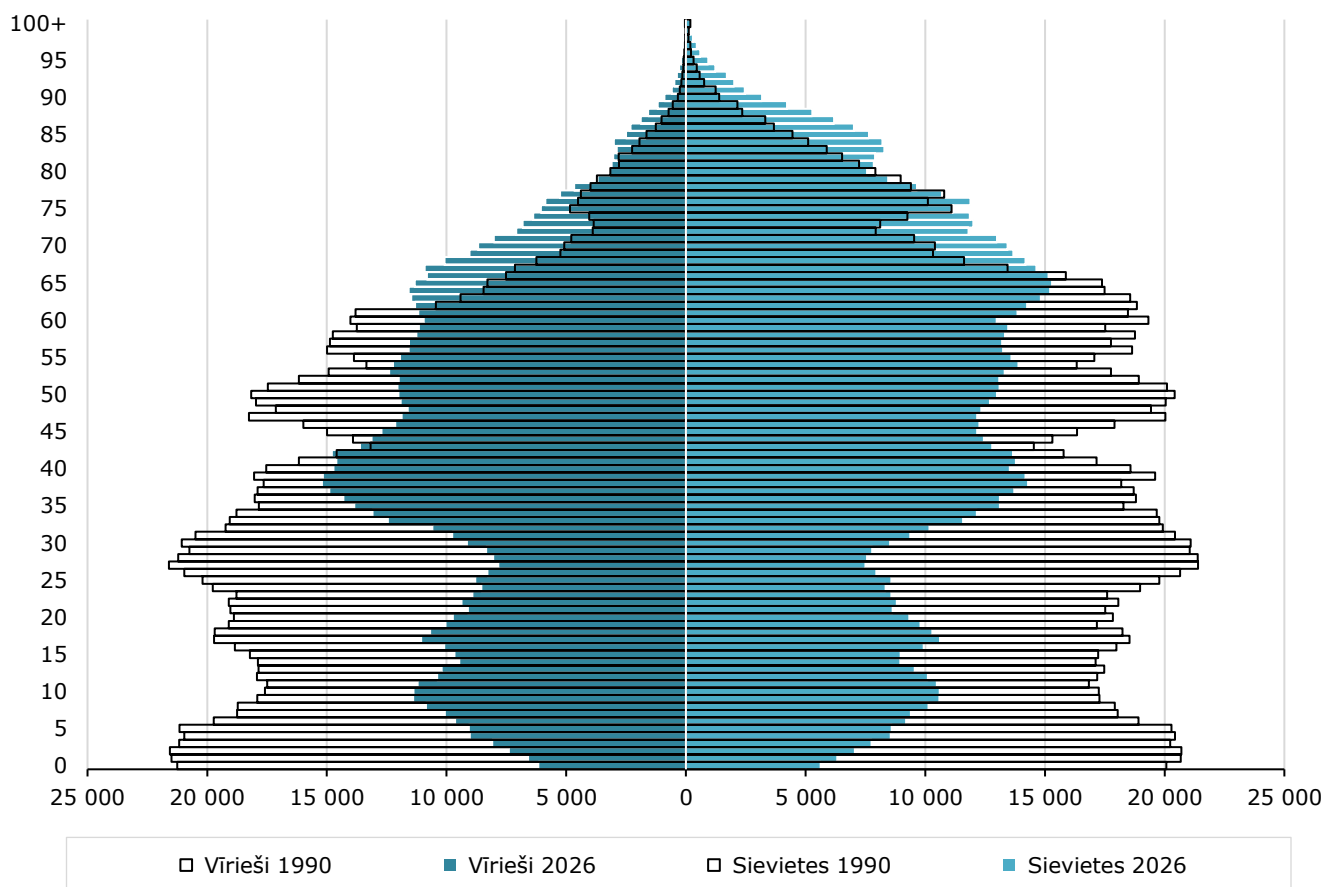
Iedzīvotāju skaita izmaiņas un to ietekmējošie faktori

Gads	Iedzīvotāju skaits gada sākumā	Iedzīvotāju skaita izmaiņas	tai skaitā		iedzīvotāju skaita izmaiņas, %	skaits uz 1 000 iedzīvotāju	
			dabiskā pieauguma rezultātā	starptautiskās migrācijas rezultātā		tai skaitā	
						iedzīvotāju dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
1990	2 668 140	-9 979	3 106	-13 085	-0,38	1,1	-4,9
1991	2 658 161	-15 161	-116	-15 045	-0,57	-0,04	-5,7
2001	2 353 384	-32 428	-13 265	-19 163	-1,39	-5,7	-8,2
2011	2 074 605	-29 792	-9 715	-20 077	-1,45	-4,8	-9,7
2020	1 907 675	-14 452	-11 302	-3 150	-0,76	-5,9	-1,7
2021	1 893 223	-17 466	-17 180	-286	-0,93	-9,1	-0,2
2022	1 875 757	7 251	-14 777	22 028	0,39	-7,9	11,7
2023	1 895 239	-16 664	-13 541	-3 123	-0,88	-7,2	-1,7
2024	1 878 575	-18 010	-13 774	-4 236	-0,96	-7,4	-2,3
2025	1 860 565	-15 469	-14 178	-1 291	-0,83	-7,7	-0,7
2026	1 845 096	X	X	X	X	X	X

📄 Oficiālās statistikas portāls [IRS010].

Latvijā, tāpat kā visās pārējās Eiropas Savienības (ES) valstīs, sieviešu (53,6 %) ir vairāk nekā vīriešu (46,4 %). 2026. gada sākumā Latvijā uz 100 vīriešiem bija 115 sievietes, kas ir vislielākais sieviešu pārsvars visās ES dalībvalstīs.

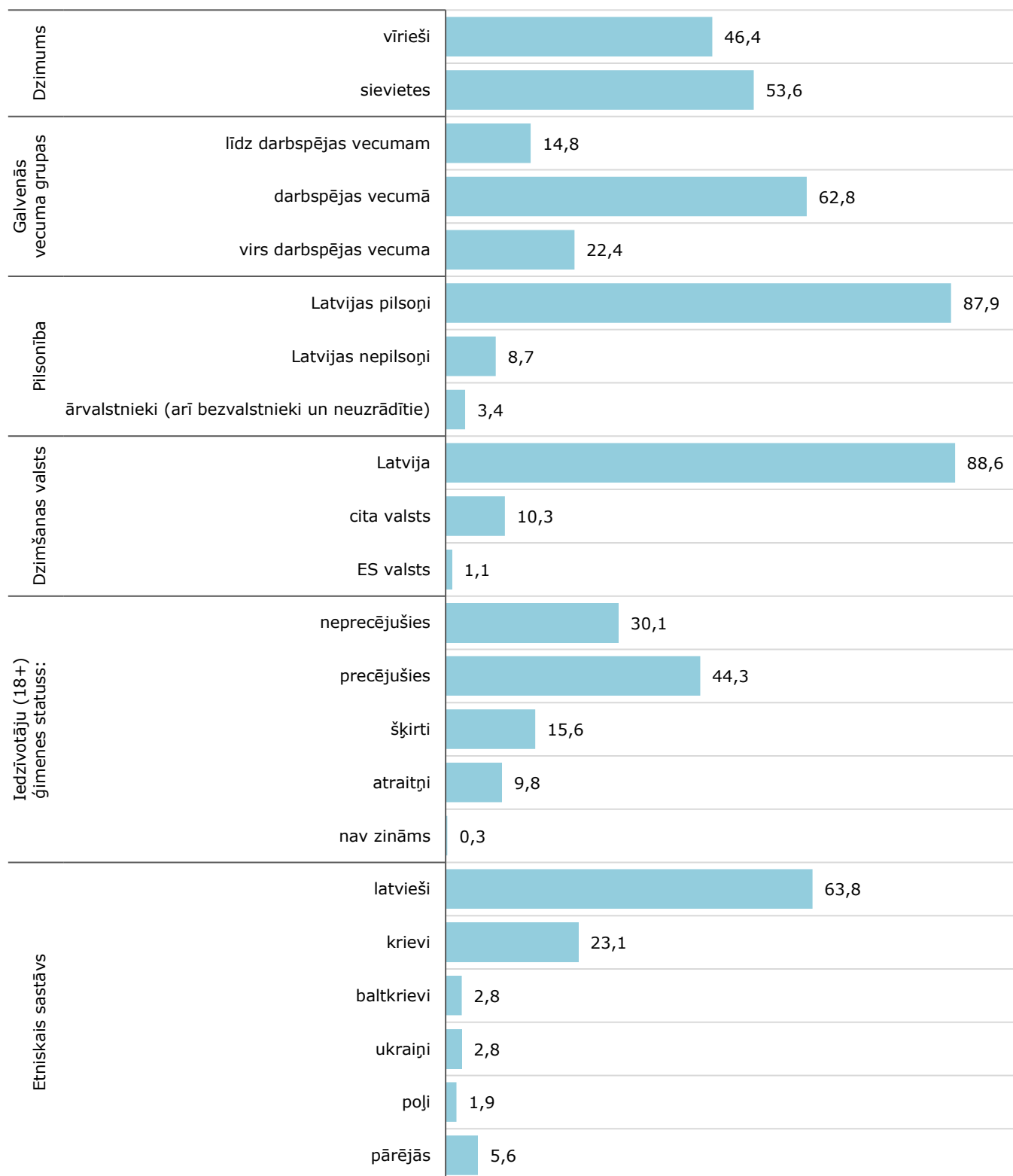
Vīriešu un sieviešu vecuma piramīda Latvijā

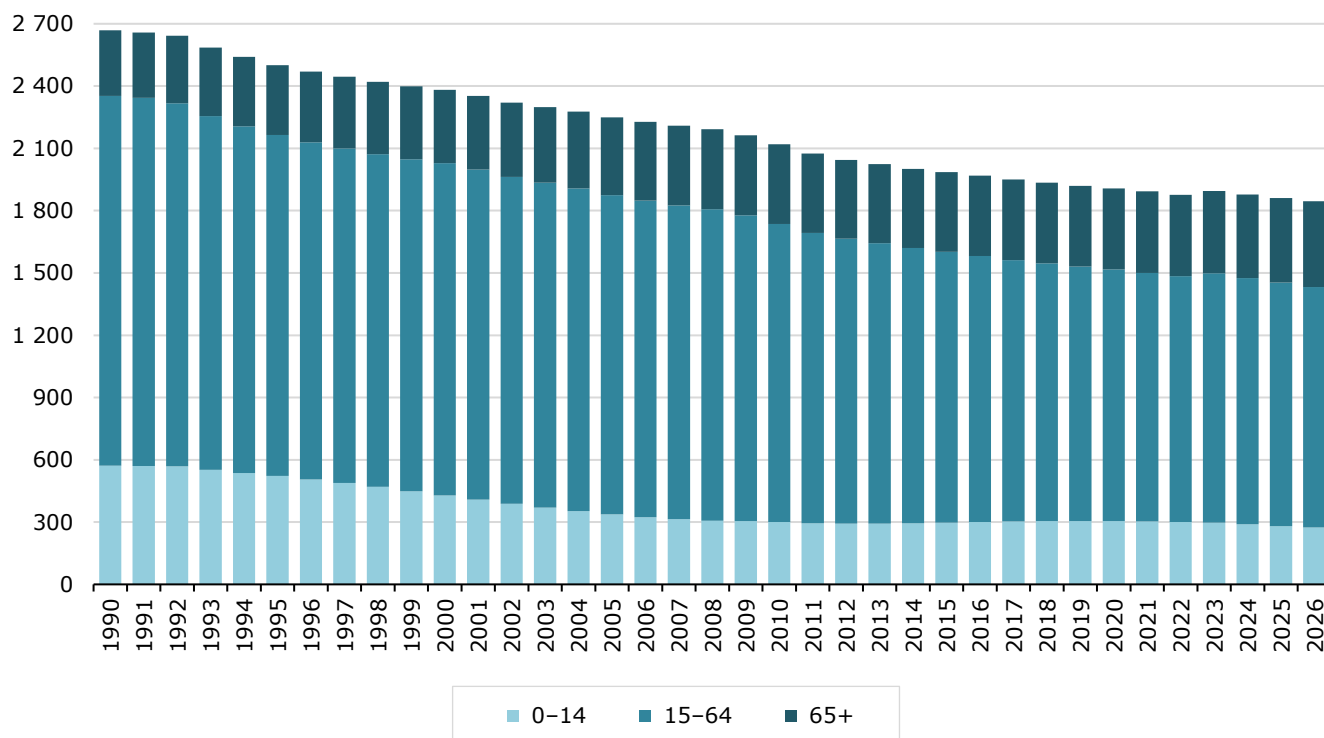
📄 Oficiālās statistikas portāls [IRD040 un IRD041].

Iedzīvotāju dabiskā kustība un migrācija ietekmē iedzīvotāju vecumsastāvu. Pēdējā desmitgadē samazinājies bērnu un pusaudžu (0–14 gadi) skaits un īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā – 2026. gada sākumā tas bija 274,0 tūkstoši bērnu jeb 14,8 % no iedzīvotājiem, kas ir par 26,3 tūkstošiem bērnu jeb 8,8 % mazāk nekā 2016. gadā. Arī darbspējas vecuma (15–64 gadu vecumā) iedzīvotāju skaits kopš 2016. gada sarucis par 123,9 tūkstošiem jeb 9,7 %, savukārt senioru (vecumā 65 gadi un vairāk) – pieaugums par 26,4 tūkstošiem jeb par 6,8 %.

Pastāvīgo iedzīvotāju demogrāfiskais raksturojums 2026. gada sākumā
(procentos)

Starptautiski pieņemtās galvenās iedzīvotāju vecuma grupas gada sākumā
(tūkst.)

Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

Iedzīvotāji darbības vecuma¹ grupās gada sākumā

Gads	Iedzīvotāju skaits	tai skaitā			Īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā, %		
		līdz darbības vecumam	darbības vecumā	virs darbības vecuma	līdz darbības vecumam	darbības vecumā	virs darbības vecuma
2023	1 895 239	298 402	1 172 588	424 249	15,7	61,9	22,4
2024	1 878 575	289 088	1 160 525	428 962	15,4	61,8	22,8
2025	1 860 565	280 878	1 172 860	406 827	15,1	63,0	21,9
2026	1 845 096	273 963	1 158 166	412 967	14,8	62,8	22,4

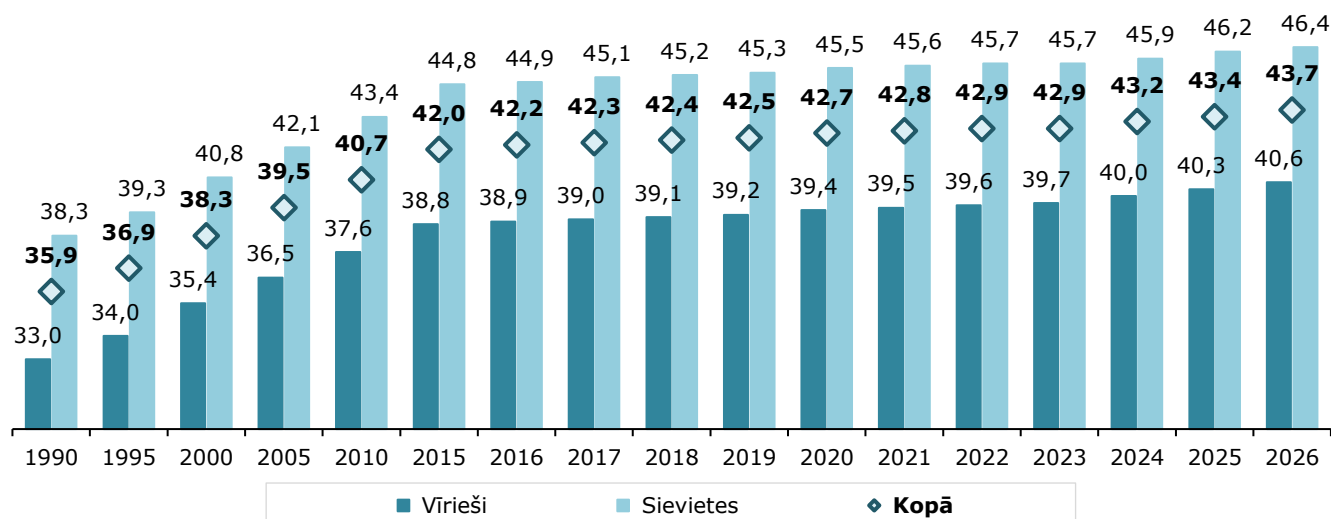
Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

Demogrāfiskās slodzes līmenis raksturo proporcionālo sadalījumu starp tiem, kuri ir darbības vecumā (15–64 gadi) un ir vai varētu būt ekonomiski aktīvi, un pārējo sabiedrības daļu (bērniem un iedzīvotājiem virs darbības vecuma). Kopš 1993. gada iedzīvotāju īpatsvars virs darbības vecuma ir lielāks par bērnu un pusaudžu īpatsvaru, kas nozīmē, ka nākotnē būs mazāks iedzīvotāju skaits darbības vecumā un demogrāfiskās slodzes līmenis pieaugs. 2026. gada sākumā uz 1 000 darbības vecuma iedzīvotāju bija 357 iedzīvotāji vecumā 64 gadi un vairāk un 237 bērni vecumā līdz 14 gadiem.

2026. gada sākumā Latvijas iedzīvotāju vidējais vecums bija 43,7 gadi – 40,6 gadi vīriešiem un 46,4 gadi sievietēm. Rīgas reģionā iedzīvotāji ir jaunāki (vidējais vecums 42,8 gadi), Latgalē – vecāki (46,3 gadi).

¹ Darbības vecumu nosaka attiecīgā gada likumdošana. No 2025. gada darbības vecums ir 15–64 gadi un virs darbības vecums – 65 gadi un vairāk.

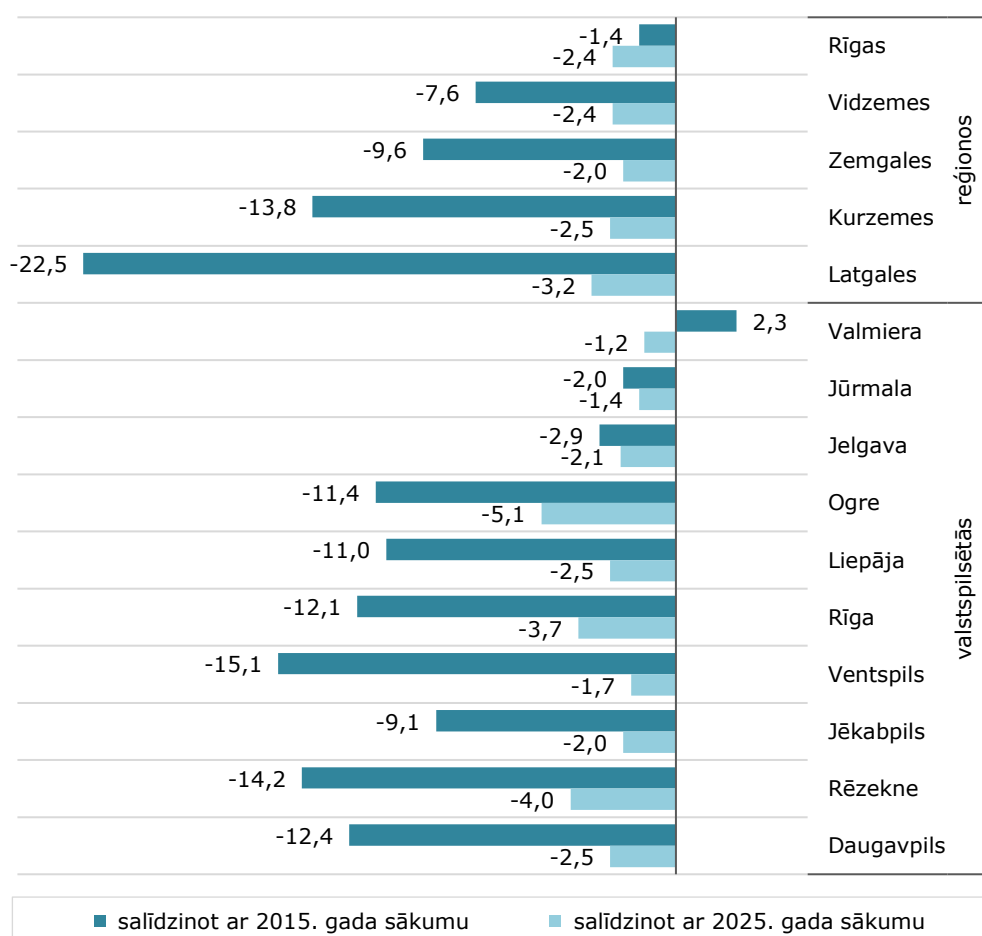
Iedzīvotāju vidējais vecums pēc dzimuma gada sākumā (gadi)

Oficiālās statistikas portāls [IRD030 un IRD031].

2025. gadā bērnu skaits vecumā līdz 14 gadiem samazinājās visos reģionos. Lielākais tas bija Rīgas un Zemgales reģionā (15,3 % no reģiona iedzīvotāju kopskaita), mazākais – Latgales reģionā (12,5 %). Valstspilsētās bērnu īpatsvars svārstījās no 16,9 % Jelgavā līdz 13,3 % Daugavpilī. Pēdējā desmitgadē bērnu skaits no valstspilsētām pieaudzis vien Valmierā – par 86 bērniem jeb 2,3 % kopš 2015. gada un par 15 bērniem jeb 0,4 % kopš 2016. gada, pārējās valstspilsētās bērnu skaits samazinājies.

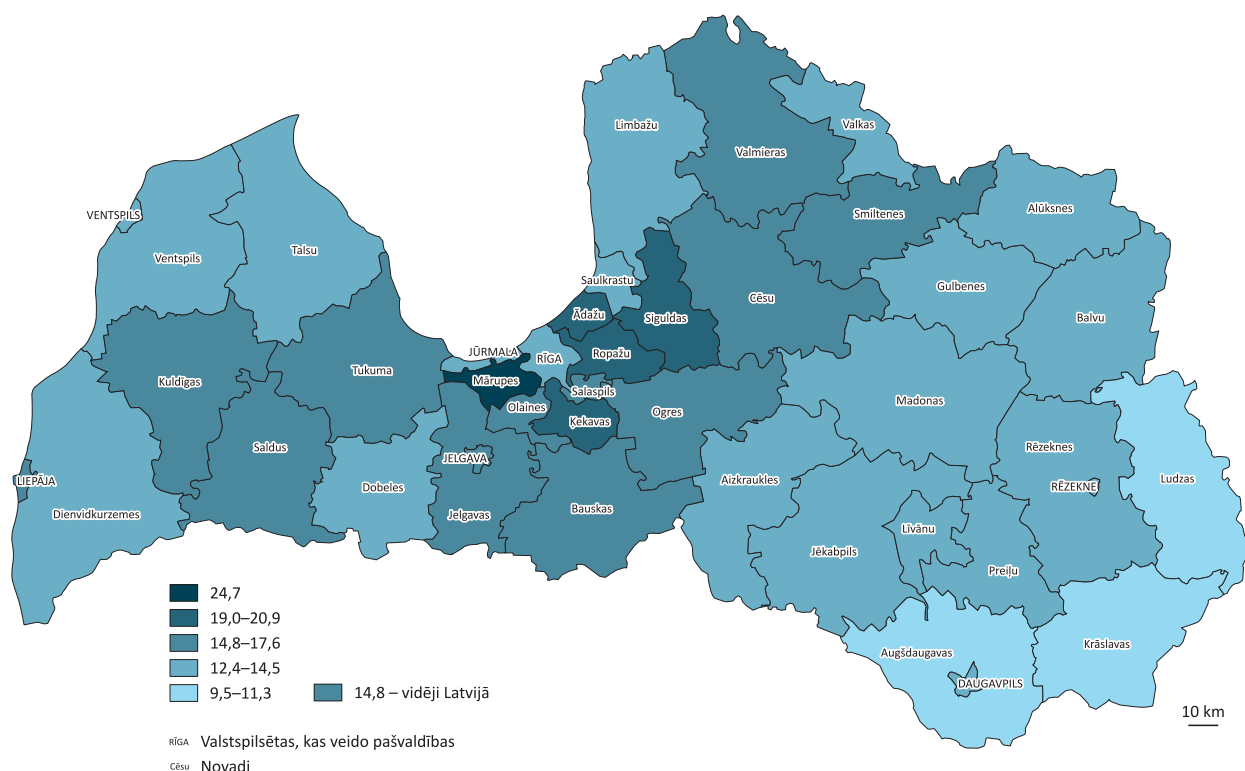
Bērnu (0–14 gadi) skaita izmaiņas 2026. gada sākumā (procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

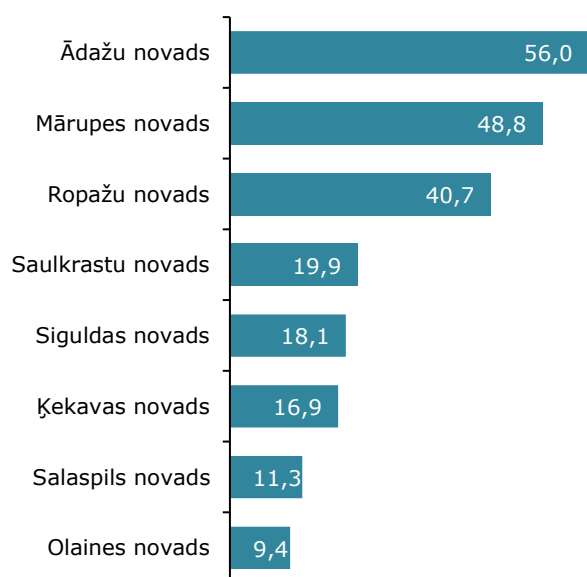
No novadiem vislielākais bērnu īpatsvars bija Mārupes novadā (24,7 % no visiem iedzīvotājiem bija bērni vecumā līdz 14 gadiem), bet vismazākais – Krāslavas (9,5 %) un Augšdaugavas novadā (10,7 %). Lielākais pieaugums bērnu skaitā Ādažu novadā – par 1 808 bērniem jeb 56 % kopš 2015. gada. Savukārt lielākais bērnu skaita kritums pēdējā desmitgadē ir Krāslavas un Augšdaugavas novados (attiecīgi – par 1 297 bērniem jeb 42 % un par 1 464 bērniem jeb 37 %).

**Bērnu (0–14 gadi) īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā valstspilsētās un novados
2026. gada sākumā**
(procentos)

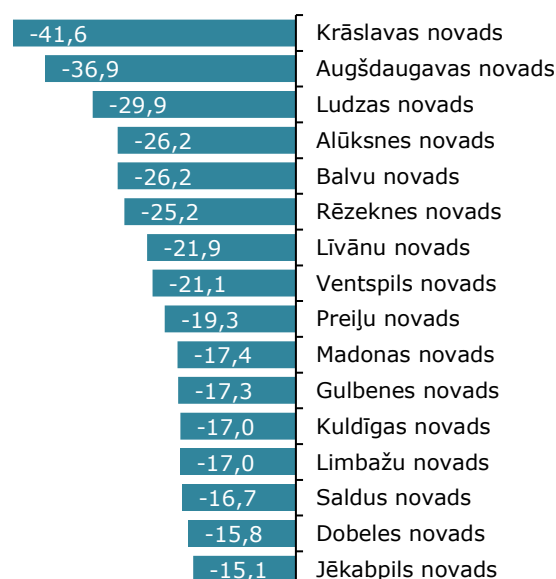

Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

**Novadi ar bērnu (0–14 gadi) īpatsvara
pieaugumu 2026. gada sākumā**
(procentos, salīdzinot ar 2015. gada sākumu)

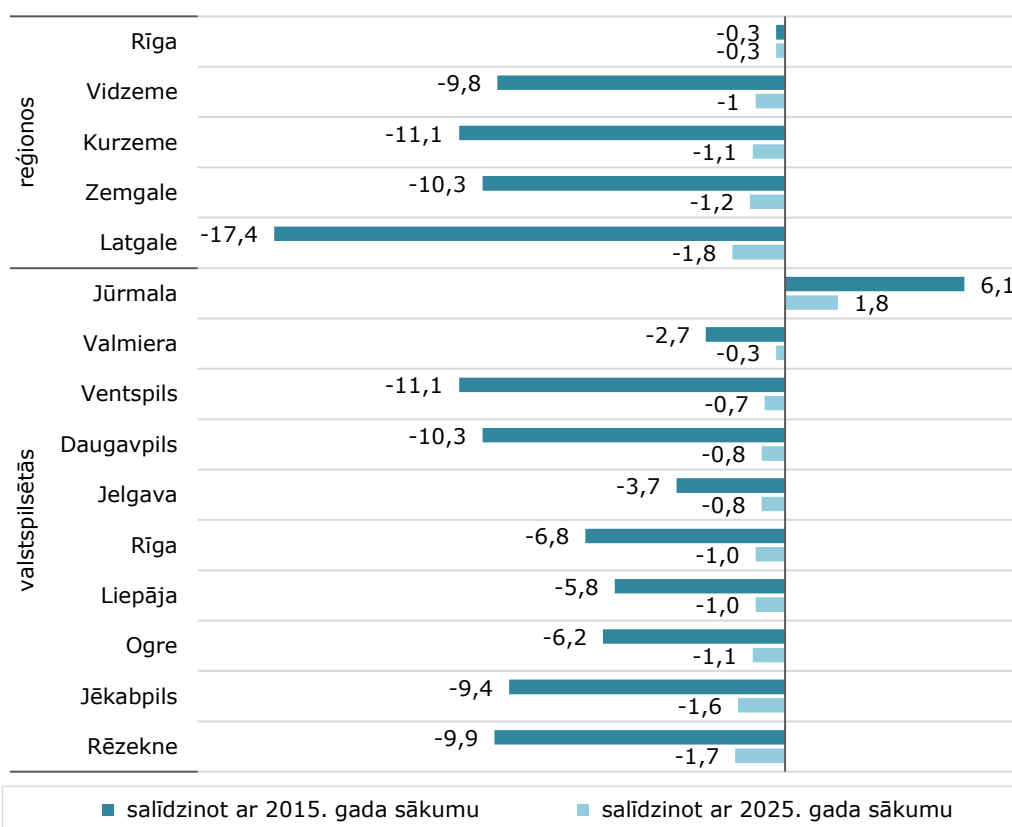

**Novadi ar vislielāko (virs 15 %) bērnu
(0–14 gadi) īpatsvara samazinājumu
2026. gada sākumā**
(procentos, salīdzinot ar 2015. gada sākumu)

Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

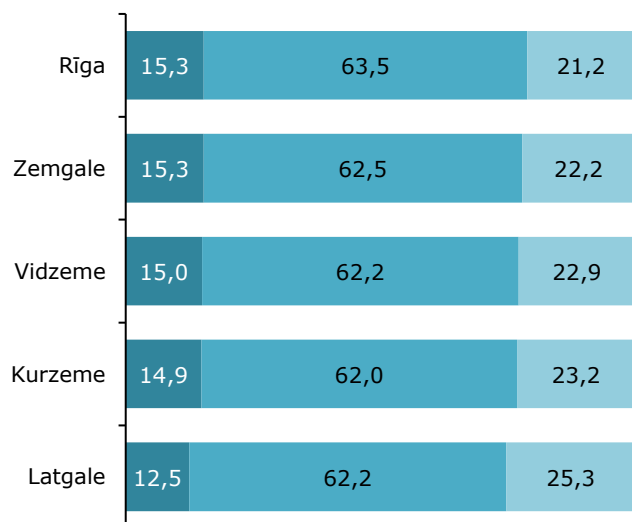
Iedzīvotāju skaita izmaiņas 2026. gada sākumā (procentos)

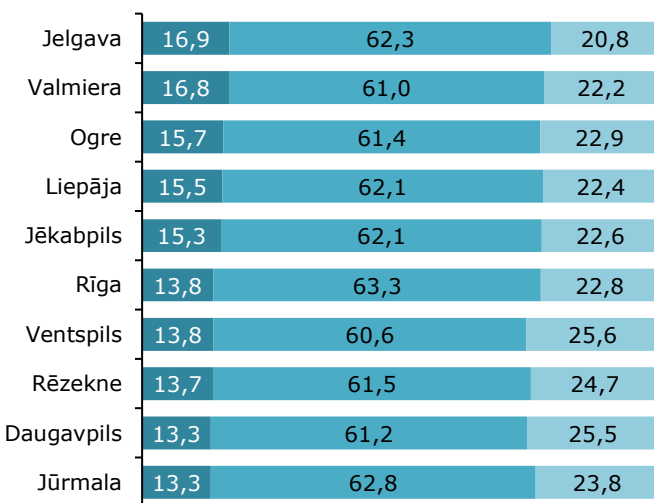
Oficiālās statistikas portāls [IRD041].

Reģionos un valstspilsētās darbspējas vecuma (15–64 gadi) iedzīvotāju īpatsvars būtiski neatšķiras, bet atšķiras līdz darbspējas (0–14 gadi) un virs darbspējas (65 un vairāk gadi) vecuma iedzīvotāju īpatsvars. 2026. gada sākumā iedzīvotāju virs darbspējas vecuma visvairāk bija Latgalē (gandrīz ceturtdaļa jeb 25,3 % no visiem šī reģiona iedzīvotājiem). 2026. gada sākumā visvairāk darbspējas vecuma iedzīvotāju bija Rīgas reģionā (63,5 %), pārējos reģionos darbspējas vecuma iedzīvotāju īpatsvars svārstās no 62,5 % Zemgalē līdz 62,0 % Kurzēmē.

Iedzīvotāju galvenās vecuma grupas reģionos 2026. gada sākumā (procentos)

Iedzīvotāju galvenās vecuma grupas valstspilsētās 2026. gada sākumā (procentos)

■ Līdz darbspējas vecumam ■ Darbspējas vecumā ■ Virs darbspējas vecuma

Oficiālās statistikas portāls [IRD081].

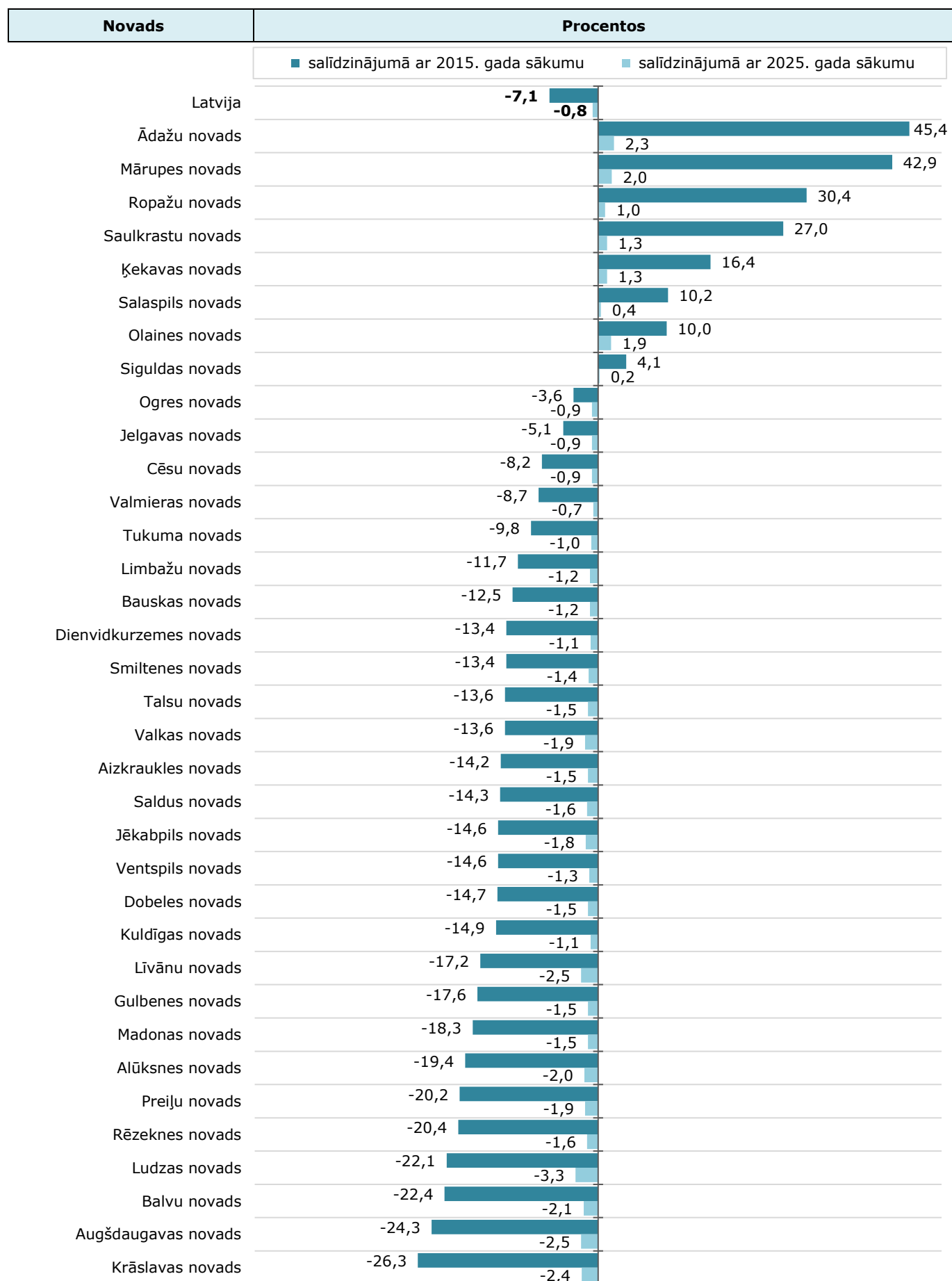
Pastāvīgo iedzīvotāju skaits pēc dzimuma, tā izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji reģionos, valstspilsētās un novados

	Iedzīvotāju skaits 01.01.2026.				Iedzīvotāju skaita izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji 2025. gadā		
	pavisam	vīrieši	sievietes	sieviešu skaits uz 100 vīriešiem	iedzīvotāju skaita izmaiņas	dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
Latvija	1 845 096	856 599	988 497	115	-15 469	-14 178	-1 291
Reģioni:							
Rīgas reģions	847 841	383 312	464 529	121	-2 614	-5 026	2 412
Vidzemes reģions	271 223	130 010	141 213	109	-2 796	-2 270	-526
Kurzemes reģions	271 669	128 421	143 248	112	-3 129	-2 216	-913
Zemgales reģions	219 191	104 509	114 682	110	-2 740	-1 799	-941
Latgales reģions	235 172	110 347	124 825	113	-4 190	-2 867	-1 323
Valstspilsētas:							
Rīga	588 911	260 303	328 608	126	-6 142	-4 642	-1 500
Daugavpils	77 486	34 635	42 851	124	-640	-751	111
Jelgava	54 408	24 921	29 487	118	-426	-343	-83
Jēkabpils	20 685	9 489	11 196	118	-329	-171	-158
Jūrmala	52 926	24 213	28 713	119	925	-283	1 208
Liepāja	66 746	30 055	36 691	122	-675	-440	-235
Ogre	22 499	10 040	12 459	124	-258	-171	-87
Rēzekne	25 978	11 380	14 598	128	-451	-311	-140
Valmiera	22 746	10 187	12 559	123	-66	-121	55
Ventspils	32 479	14 619	17 860	122	-244	-268	24
Novadi:							
Aizkraukles novads	27 825	13 389	14 436	108	-421	-301	-120
Alūksnes novads	12 894	6 222	6 672	107	-260	-156	-104
Augšdaugavas novads	23 443	11 740	11 703	100	-600	-425	-175
Ādažu novads	24 141	11 701	12 440	106	533	-7	540
Balvu novads	17 163	8 381	8 782	105	-369	-197	-172
Bauskas novads	40 006	19 373	20 633	107	-494	-310	-184
Cēsu novads	40 963	19 613	21 350	109	-361	-349	-12
Dienvidkurzemes novads	32 450	16 053	16 397	102	-372	-292	-80
Dobeles novads	27 100	13 020	14 080	108	-409	-234	-175
Gulbenes novads	18 215	8 805	9 410	107	-282	-140	-142
Jelgavas novads	31 718	15 517	16 201	104	-291	-243	-48
Jēkabpils novads	38 134	18 289	19 845	109	-699	-368	-331
Krāslavas novads	19 040	9 169	9 871	108	-465	-317	-148
Kuldīgas novads	26 386	12 640	13 746	109	-280	-263	-17
Ķekavas novads	31 668	15 156	16 512	109	395	6	389
Limbažu novads	27 276	13 361	13 915	104	-337	-267	-70

	Iedzīvotāju skaits 01.01.2026.				Iedzīvotāju skaita izmaiņas un dabiskās kustības galvenie rādītāji 2025. gadā		
	pavisam	vīrieši	sievietes	sieviešu skaits uz 100 vīriešiem	iedzīvotāju skaita izmaiņas	dabiskais pieaugums	migrācijas saldo
Līvānu novads	9 897	4 628	5 269	114	-249	-121	-128
Ludzas novads	19 659	9 324	10 335	111	-677	-281	-396
Madonas novads	29 466	14 247	15 219	107	-456	-295	-161
Mārupes novads	38 132	18 123	20 009	110	762	127	635
Ogres novads	57 165	26 876	30 289	113	-503	-355	-148
Olaines novads	21 062	10 009	11 053	110	385	-92	477
Preiļu novads	15 238	7 390	7 848	106	-298	-175	-123
Rēzeknes novads	27 268	13 700	13 568	99	-441	-289	-152
Ropažu novads	35 540	17 311	18 229	105	365	-5	370
Salaspils novads	23 915	11 359	12 556	111	97	-68	165
Saldus novads	26 192	12 703	13 489	106	-439	-251	-188
Saulkrastu novads	10 113	5 088	5 025	99	130	-79	209
Siguldas novads	31 546	15 137	16 409	108	66	-62	128
Smiltenes novads	17 306	8 529	8 777	103	-251	-109	-142
Talsu novads	34 264	16 480	17 784	108	-537	-357	-180
Tukuma novads	42 991	20 739	22 252	107	-448	-279	-169
Valkas novads	7 501	3 512	3 989	114	-144	-115	-29
Valmieras novads	50 324	23 757	26 567	112	-332	-405	73
Ventspils novads	10 161	5 132	5 029	98	-134	-66	-68

📖 Oficiālās statistikas portāls [[IRS031](#) un [IRD041](#)].

Iedzīvotāju skaita izmaiņas novados 2026. gada sākumā

Galvenās vecuma grupas novados 2026. gada sākumā

Novads	Iedzīvotāju kopskaitā, %		
	0–14 gadi	15–64 gadi	65 un vairāk gadi
Mārupes novads	24,7	64,4	11,0
Ādažu novads	20,9	63,2	16,0
Ķekavas novads	20,4	63,7	15,9
Ropažu novads	20,0	64,8	15,2
Siguldas novads	19,0	62,5	18,6
Salaspils novads	17,6	64,0	18,3
Ogres novads	16,7	62,4	20,9
Jelgavas novads	16,5	63,7	19,9
Valmieras novads	15,8	61,7	22,5
Olaines novads	15,6	64,8	19,6
Cēsu novads	15,4	62,0	22,6
Smiltenes novads	15,4	62,0	22,5
Tukuma novads	15,4	62,8	21,8
Bauskas novads	15,0	63,2	21,8
Saldus novads	15,0	62,3	22,7
Kuldīgas novads	14,8	62,3	22,9
Latvija	14,8	62,8	22,4
Dienvidkurzemes novads	14,5	61,4	24,1
Dobeles novads	14,4	61,9	23,7
Jēkabpils novads	14,3	62,4	23,3
Talsu novads	14,3	61,8	23,9
Ventspils novads	14,2	62,5	23,3
Gulbenes novads	14,0	62,6	23,4
Valkas novads	14,0	58,6	27,4
Aizkraukles novads	13,7	61,4	25,0
Saulkrastu novads	13,6	64,4	22,1
Madonas novads	13,4	61,8	24,7
Rēzeknes novads	13,3	64,9	21,8
Līvānu novads	13,1	60,5	26,4
Alūksnes novads	12,9	62,8	24,4
Limbažu novads	12,8	62,7	24,5
Preiļu novads	12,6	62,0	25,4
Balvu novads	12,4	62,8	24,8
Ludzas novads	11,3	63,2	25,4
Augšdaugavas novads	10,7	63,0	26,3
Krāslavas novads	9,5	61,9	28,6

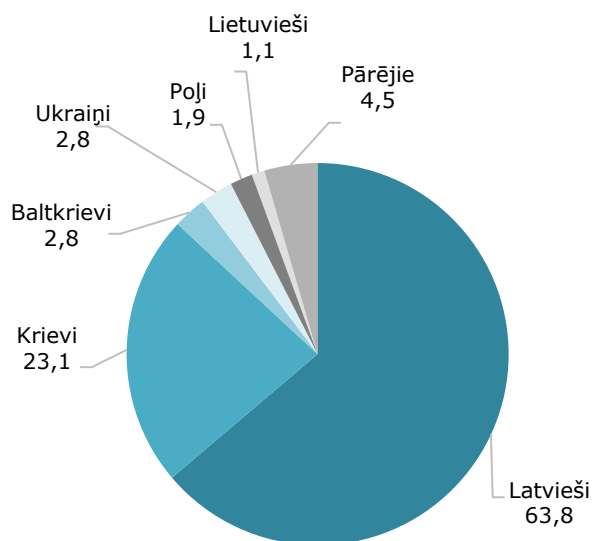
Iedzīvotāju īpatsvars reģionos 2026. gada sākumā (īpatsvars Latvijas iedzīvotāju kopskaitā, procentos)

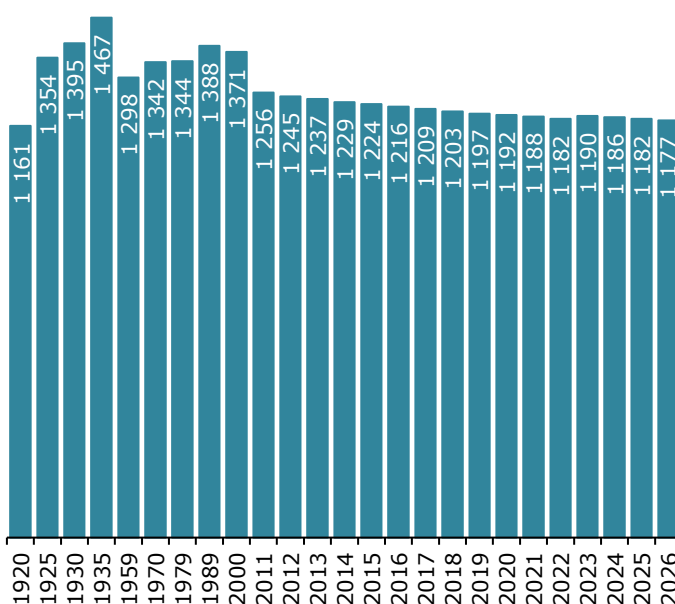
Oficiālās statistikas portāls [IRD081]. Rīgas reģionā ietilpst Rīgas valstspilsēta, Jūrmalas valstspilsēta un 7 novadi (Ādažu, Ķekavas, Mārupes, Olaines, Ropažu, Salaspils, Siguldas). [Sīkāk par reģioniem oficiālās statistikas portālā.](#)

2026. gada sākumā Latvijā dzīvoja 1 miljons 177 tūkstoši latviešu, kas bija 63,8 % no iedzīvotāju kopskaita. Otrā lielākā tautība bija krievi (23,1 %), kam sekoja baltkrievi un ukraiņi (katrs 2,8 %).

Iedzīvotāju etniskais sastāvs 2026. gada sākumā (procentos)

Latviešu skaits Latvijā (tūkst.)

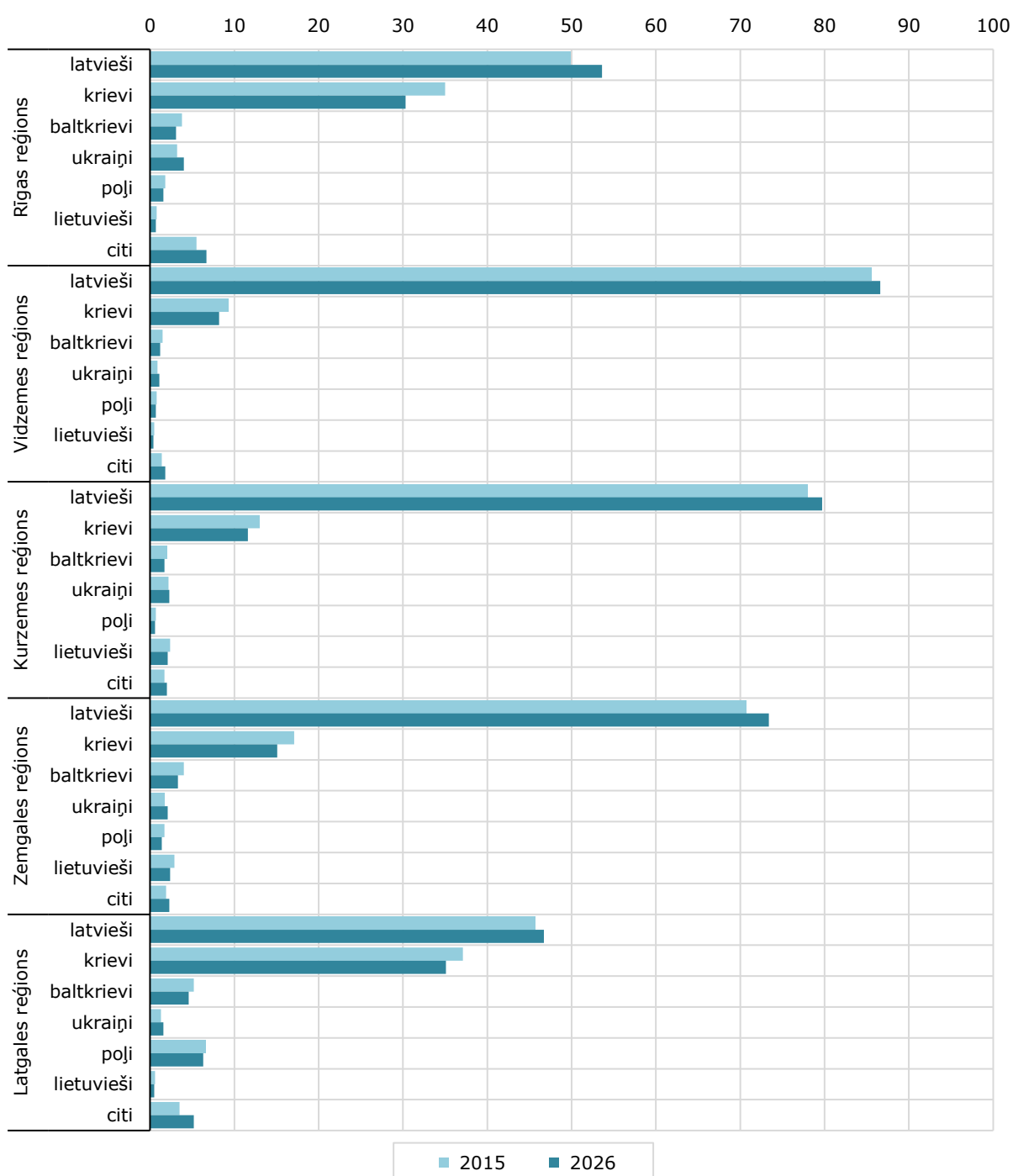
Oficiālās statistikas portāls [IRE010 un IRE050].

Būtiski atšķiras iedzīvotāju etniskais sastāvs reģionos, valstspilsētās un novados. 2026. gada sākumā Rīgā, Daugavpilī un Rēzeknē latviešu bija mazāk par pusi no šo pilsētu iedzīvotāju kopskaita, turklāt Daugavpilī latviešu īpatsvars bija tikai 21,6 %. Lielākais latviešu īpatsvars bija Valmierā – 86,0 %.

Visos reģionos ir pieaudzis latviešu īpatsvars. Lielākais latviešu īpatsvars bija Vidzemē (86,6 %), bet mazākais – Latgalē (46,7 %). No novadiem visvairāk latviešu (vairāk nekā 90 %) bija Kuldīgas un Smiltenes novadā (katrā 93,3 %), Talsu (93,0 %), Ventspils (90,7 %) un Madonas novadā (90,1 %). Mazāk nekā puse latviešu bija Augšdaugavas (44,0 %) un Olaines novadā (48,9 %).

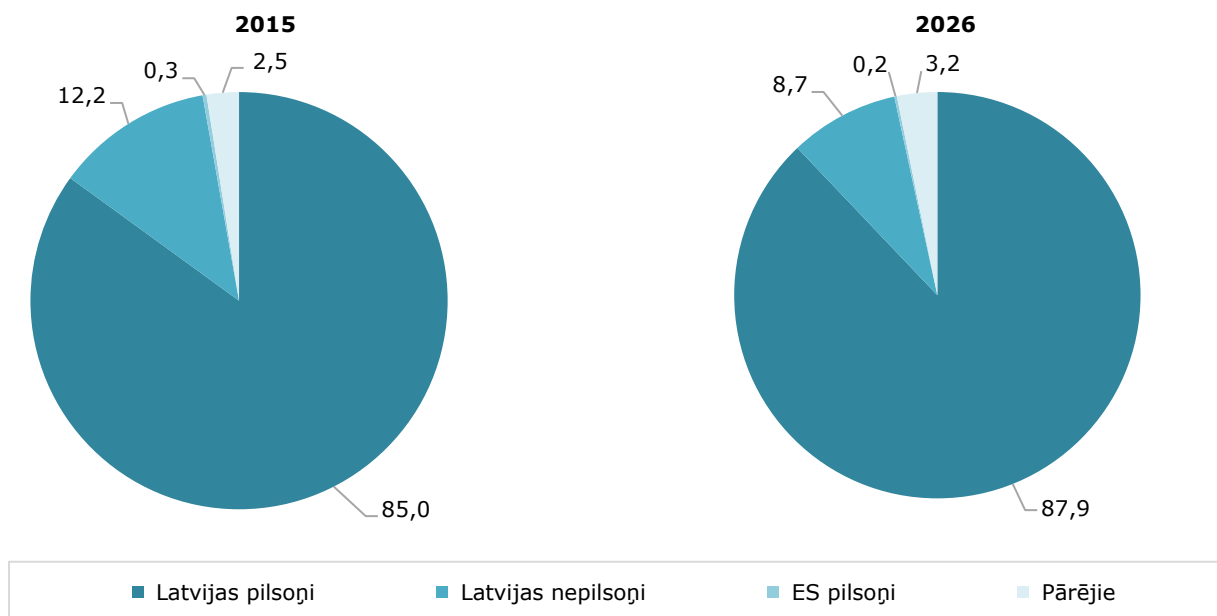
Latviešu vidējais vecums bija 41,3 gadi, krievu – 50,2 gadi, baltkrievu – 58,4 gadi, ukraiņu – 49,4 gadi, poļu – 53,5 gadi, lietuviešu – 53,9 gadi, ebreju – 56,3 gadi, romu (čigānu) – 41,6 gadi. 2026. gada sākumā vislielākais vidējais vecums Latvijā bija čuvašiem (64,0 gadi), vismazākais vidējais vecums – indiešiem (24,9 gadi).

Iedzīvotāju etniskais sastāvs reģionos 2015. un 2026. gada sākumā
(procentos)

Pēc valstiskās piederības 2026. gada sākumā 87,9 % Latvijas iedzīvotāju bija Latvijas pilsoņi, 8,7 % – Latvijas nepilsoņi, 1,6 % – Krievijas pilsoņi. 50,5 % no visiem Latvijas nepilsoņiem dzīvoja Rīgā, un tie bija 14,1 % no visiem Rīgas iedzīvotājiem. No visiem Latvijas nepilsoņiem 79,1 % iedzīvotāju bija vecumā virs 50 gadiem. Kopš 2020. gada nepilsoņa statusu jaundzimušajiem vairs nepiešķir. Kopš 2015. gada nepilsoņu skaits sarucis par 82,5 tūkstošiem jeb 34 %.

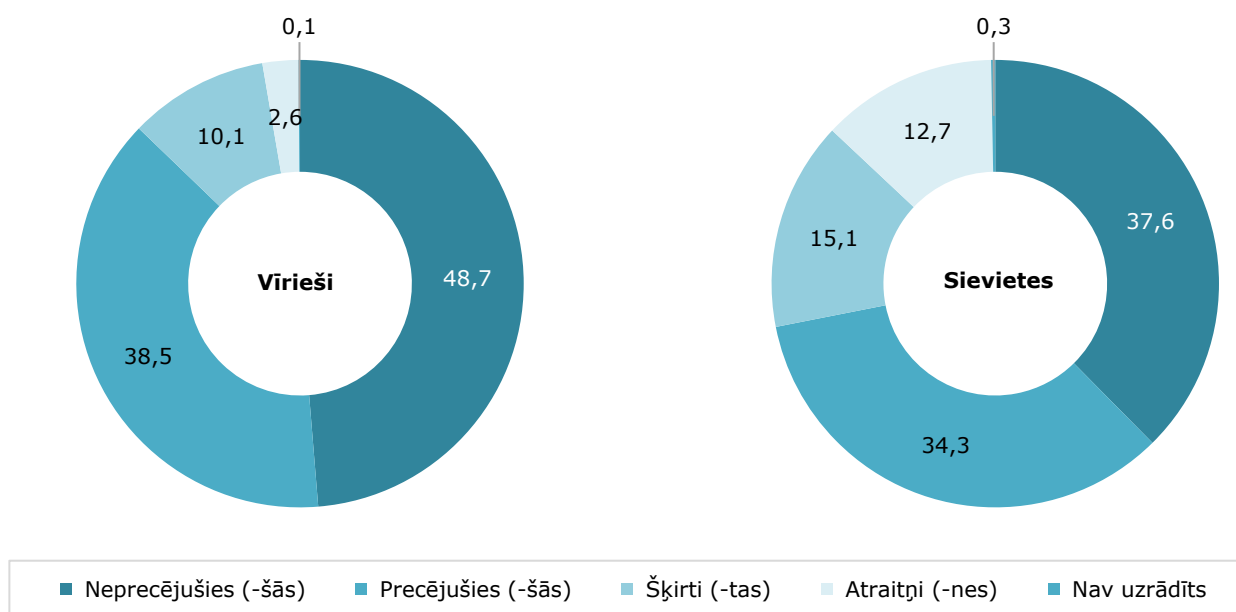
Iedzīvotāju īpatsvars pēc valstiskās piederības (procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IRV010].

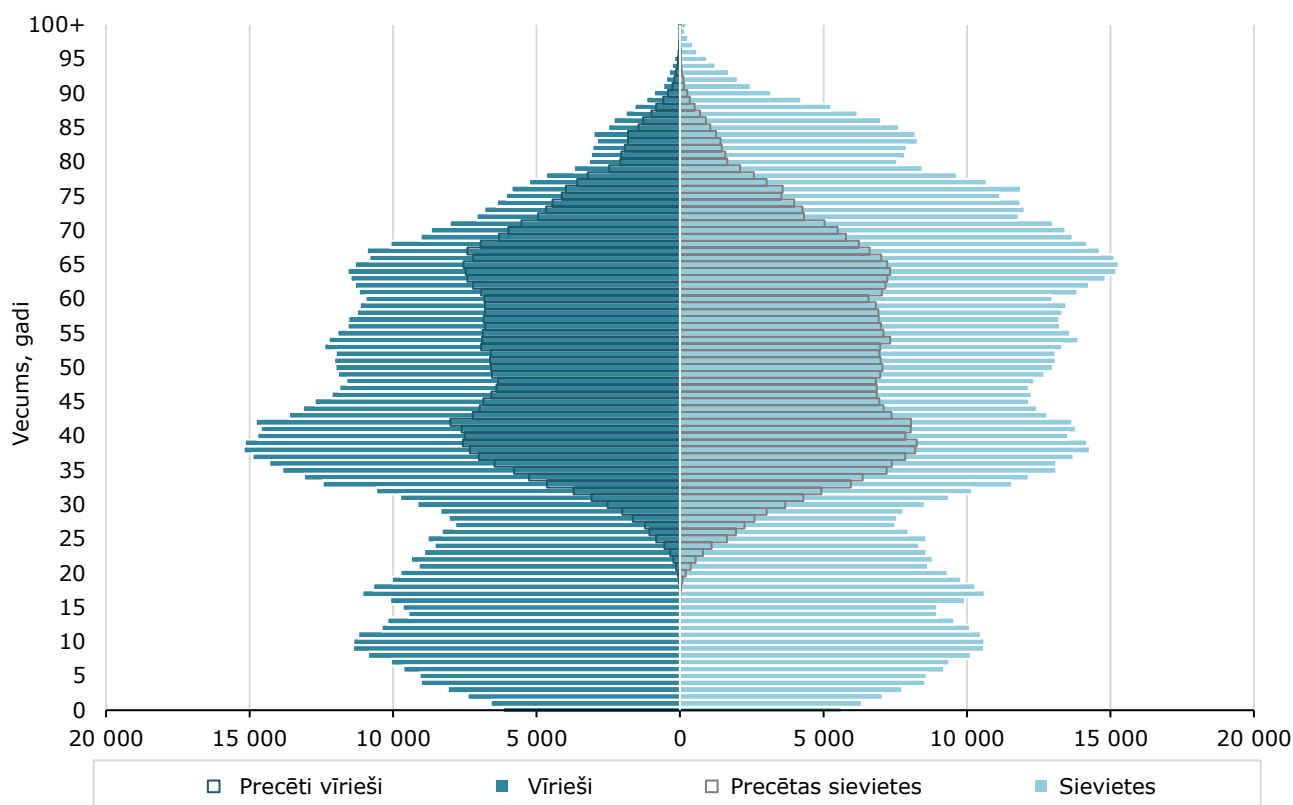
2026. gada sākumā 41,1 % pilngadīgo (18 gadi un vairāk) sieviešu un 48,1 % vīriešu bija precēti. No visiem attiecīgā dzimuma neprecētajiem pilngadīgajiem iedzīvotājiem 56,7 % vīriešu un 54,3 % sieviešu bija vecumā līdz 35 gadiem.

Sieviešu un vīriešu īpatsvars pēc ģimenes stāvokļa 2026. gada sākumā (procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IRG011].

Visu un precēto iedzīvotāju vecuma piramīda 2026. gada sākumā

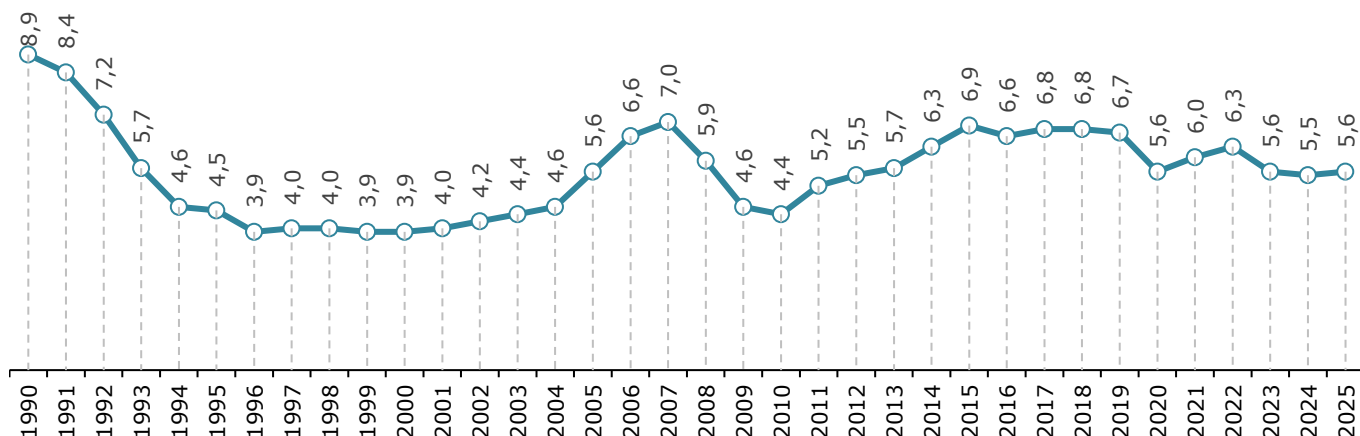

Oficiālās statistikas portāls [IRG011].

2. NOSLĒGTĀS UN ŠKIRTĀS LAULĪBAS

2025. gadā Latvijā reģistrētas 10 457 laulības, kas bija par 252 laulībām jeb 2,5 % vairāk nekā 2024. gadā. 2025. gadā noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju (laulātības vispārīgais koeficients) bija 5,6 (2024. gadā – 5,5), šis rādītājs vēl nav sasniedzis pirmspandēmijas līmeni, kad 2019. gadā tika noslēgtas 6,7 laulības uz 1 000 iedzīvotāju.

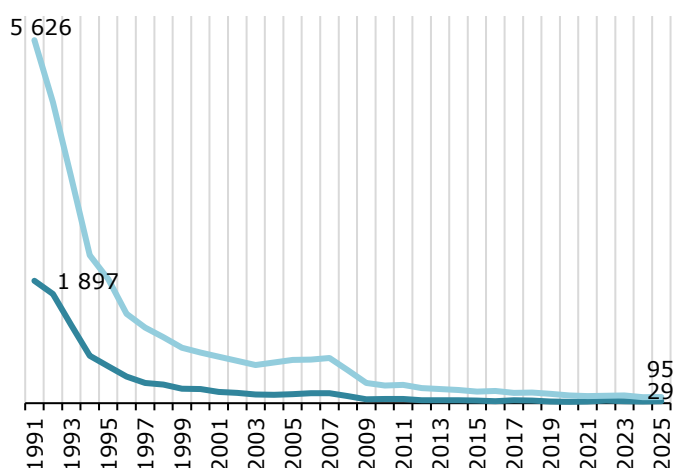
Noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju

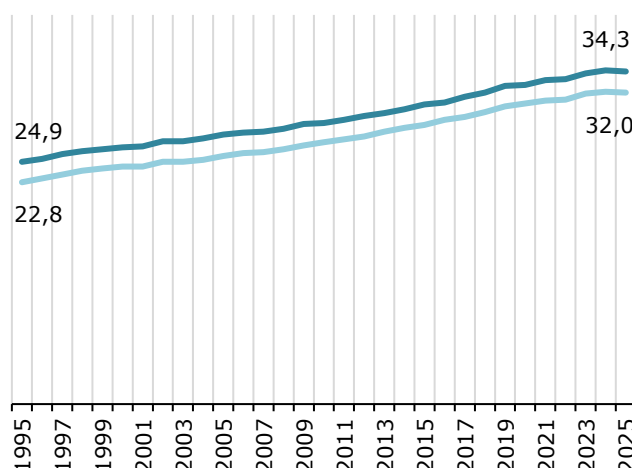
Oficiālās statistikas portāls [ILN010].

Ar katru gadu samazinās laulību skaits jaunākajās vecuma grupās. No 2025. gadā noslēgtajām laulībām 6,0 % vīriešu un 11,8 % sieviešu bija vecumā līdz 24 gadiem (2000. gadā attiecīgi – 30,5 % un 44,9 %). Turpina samazināties laulību skaits jauniešiem vecumā līdz 19 gadiem: 2025. gadā apprecējās 29 vīrieši un 95 sievietes šajā vecuma grupā. Pirmo laulību noslēgušo vīriešu vidējais vecums bija 34,2 gadi, bet sieviešu vidējais vecums – 32,0 gadi un, salīdzinot ar 2000. gadu (vīriešiem 26,4 gadi, sievietēm 24,4 gadi), tas pieaudzis par gandrīz astoņiem gadiem (par 7,8 gadiem vīriešiem, par 7,6 gadiem sievietēm).

**Laulību skaits iedzīvotājiem
vecumā līdz 19 gadiem**

**Pirmajā laulībā stājušos vidējais vecums
(gados)**

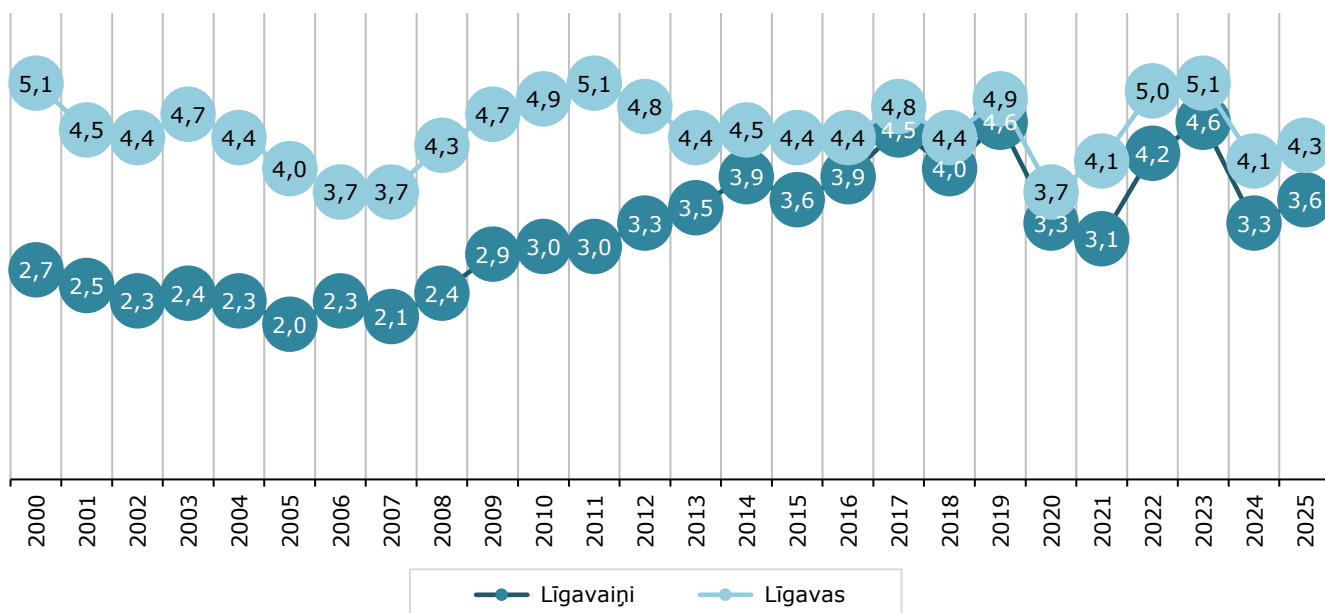
— Līgavaiņi — Līgavas

Oficiālās statistikas portāls [ILV040 un ILV061].

Latvieši 82,7 % gadījumu noslēdza laulības ar savas tautības pārstāvi. Šis īpatsvars pēdējo divdesmit gadu laikā ir pieaudzis par 4,5 procentpunktiem (2006. gadā – 78,3 %), pieaugot arī latviešu īpatsvaram reģistrēto laulāto partneru skaitā.

Latvijas valstspiederīgo (pilsoņu un nepilsoņu) laulību ar citu valstu pilsoņiem īpatsvars 2025. gadā bija 4,0 %, bet 2024. gadā – 3,7 %.

**Latvijas valstspiederīgo (pilsoņu un nepilsoņu) noslēgto laulību
ar citu valstu pilsoņiem īpatsvars**
(procentos no kopējā noslēgto laulību skaita)

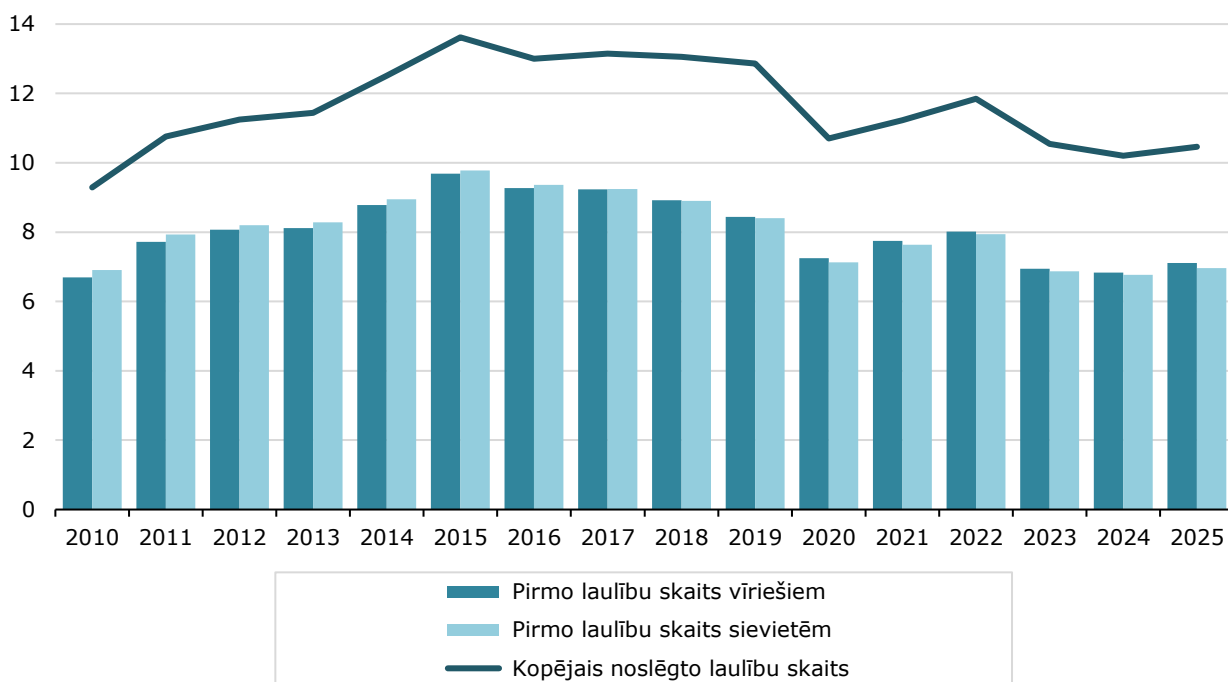

— Līgavaiņi — Līgavas

Oficiālās statistikas portāls [ILN040].

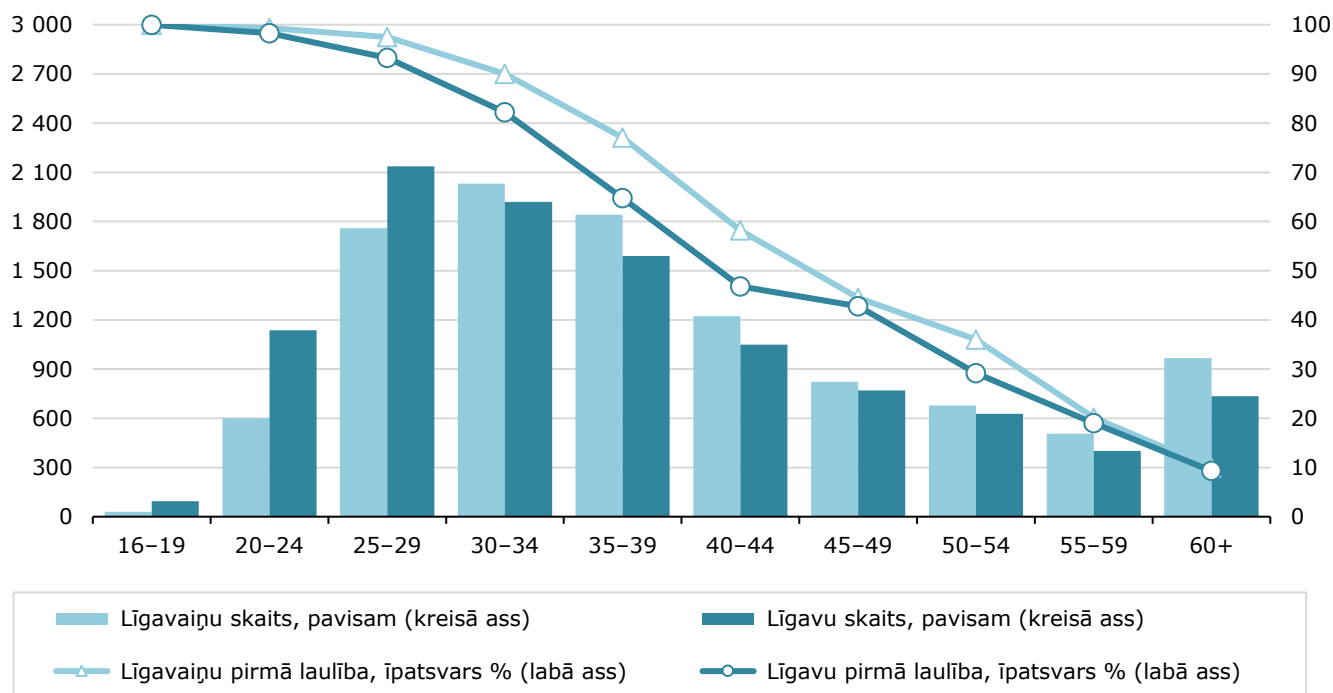
Pirmo laulību skaits 2025. gadā salīdzinājumā ar 2024. gadu samazinājās par 3,5 %, bet atkārtoto laulību pieauga par 0,4 %. Nav būtiskas dzimumu atšķirības starp atkārtoto laulību noslēgušajiem – 2025. gadā 32,0 % vīriešu un 33,4 % sieviešu noslēdza atkārtotu laulību. Joprojām lielākā daļa (92,2 %) laulību reģistrētas dzimtsarakstu iestādēs.

Kopējais noslēgto un pirmo laulību skaits (tūkst.)

Oficiālās statistikas portāls [[ILN010](#) un [ILV040](#)].

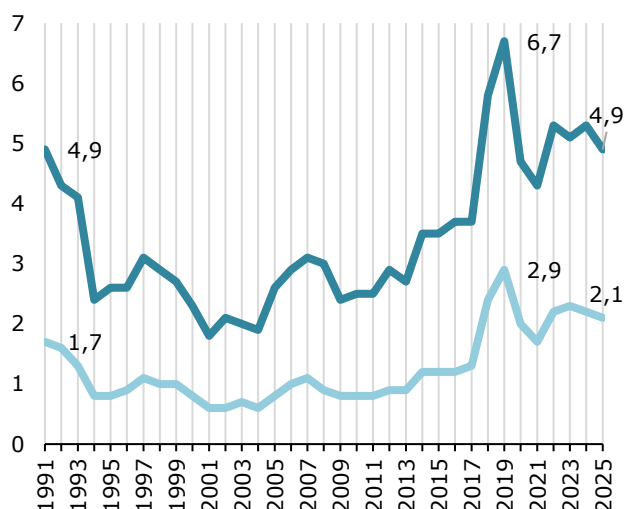
Laulāto skaits un pirmo laulību īpatsvars pēc dzimuma 2025. gadā

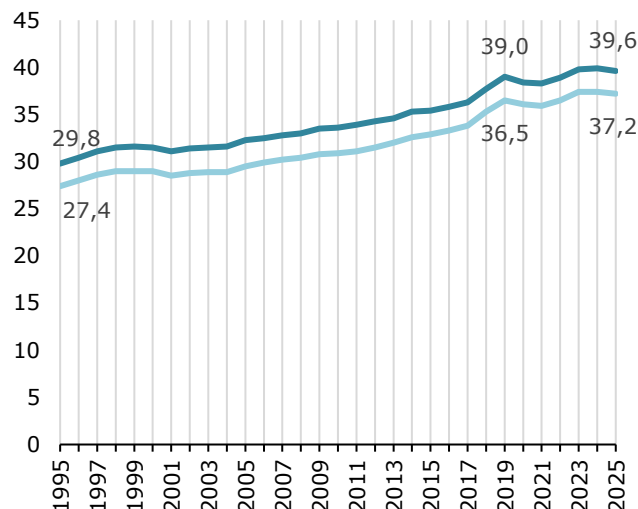
Oficiālās statistikas portāls [[ILV040](#)].

2025. gadā laulību noslēdza 968 vīrieši un 734 sievietes vecumā virs 60 gadiem (gadu iepriekš – 1 042 vīrieši un 753 sievietes). 2025. gadā laulību noslēgušo senioru (vecumā virs 60 gadiem) skaits būtiski samazinājās – par 23,2 %, salīdzinot ar 2019. gadu, kad bija liels laulību reģistrējušo senioru skaits, ko veicināja izmaiņas likumā, kas noteica, ka no 2019. gada laulātā nāves gadījumā viņa dzīvesbiedrs vienu gadu var saņemt pabalstu 50 % apmērā no mirušā laulātā pensijas.

**Noslēgto laulību skaits iedzīvotājiem
vecumā 60 gadi un vairāk
(uz 1 000 iedzīvotāju)**

**Laulībā stājušos
vidējais vecums
(gadi)**

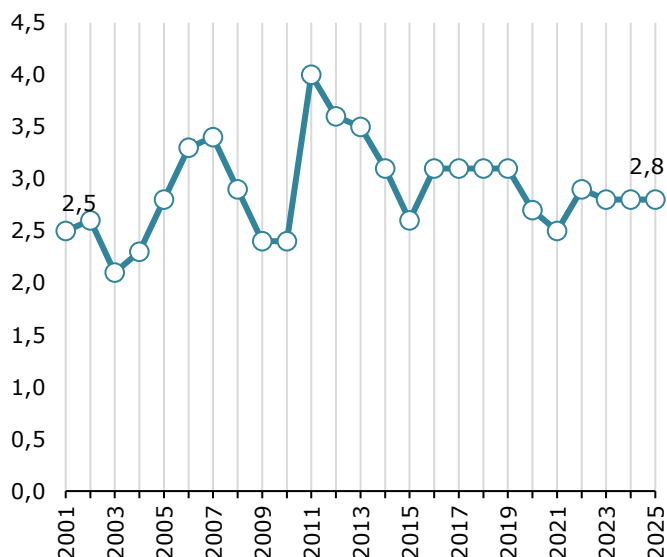
— Līgavaiņi — Līgavas

CSF aprēķins un oficiālās statistikas portāls [ILV061].

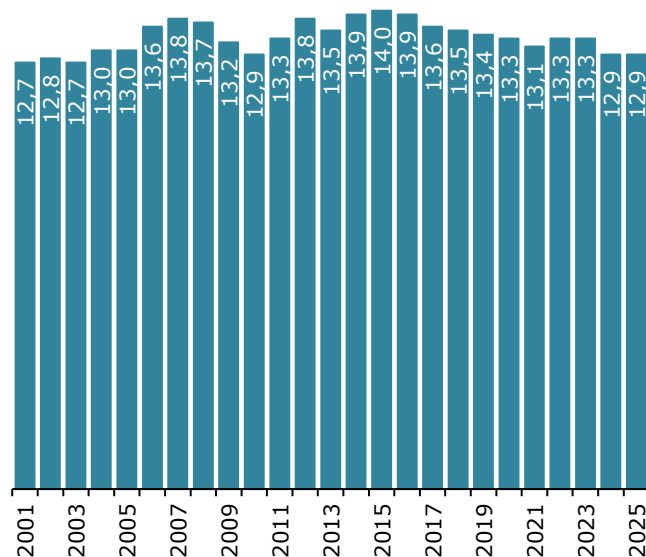
Laulību skaita pieaugums gados vecākiem iedzīvotājiem maina arī laulāto vidējo vecumu: 2025. gadā šis rādītājs—vīriešiem bija 39,6 gadi un sievietēm 37,2 gadi.

Šķirto laulību skaits pēdējos gados ir stabils un būtiski nemainās (2016.–2019. gadā 3,1 uz 1 000 iedzīvotāju gadā, 2025. gadā – 2,8).

**Šķirto laulību skaits
(uz 1 000 iedzīvotāju)**

**Šķirtās laulības vidējais ilgums
(gados)**

Oficiālās statistikas portāls [ILK020 un ILN010].

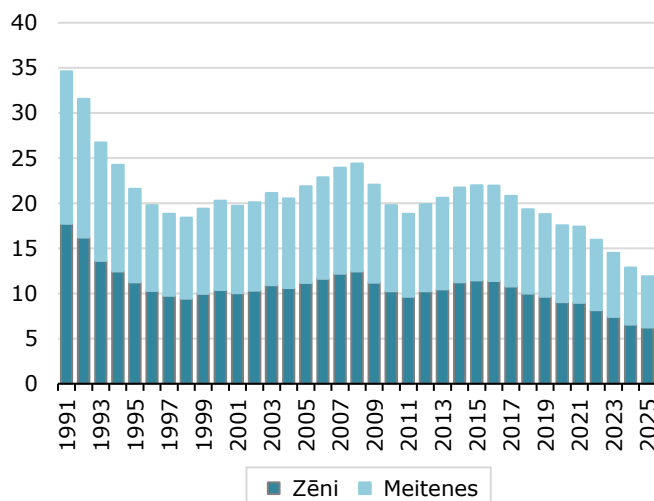
2025. gadā vidējais šķirtās laulības ilgums bija 12,9 gadi. 36,2 % laulību šķirušo vīriešu un 44,5 % sieviešu bija vecumā līdz 39 gadiem.

No visām 2025. gadā šķirtajām laulībām 53,1 % (2024. gadā – 53,8 %) bija ģimenes ar nepilngadīgiem bērniem, un tajās dzīvoja 4 195 bērni.

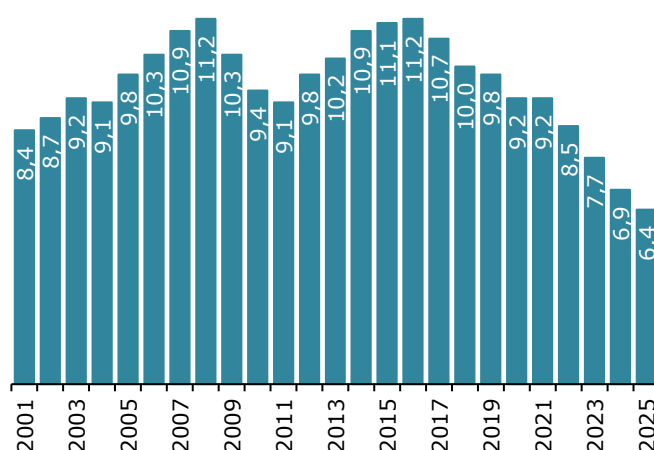
3. DZIMSTĪBA

2025. gadā Latvijā piedzima 11 931 bērns (par 956 jeb 7,4 % mazāk nekā 2024. gadā), kas ir zemākais rādītājs pēdējo simts gadu laikā. Dzimušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju (vispārīgais dzimstības koeficients) bija 6,4. Jaundzimušā mātes vidējais vecums 2025. gadā bija 30,6 gadi (kopš 2015. gada tas palielinājies par 1,2 gadiem), mātes vidējais vecums, piedzimstot pirmajam bērnam, 2025. gadā bija 28,3 gadi (2015. gadā – 26,5 gadi).

Dzīvi dzimušo skaits pēc dzimuma
(tūkst.)

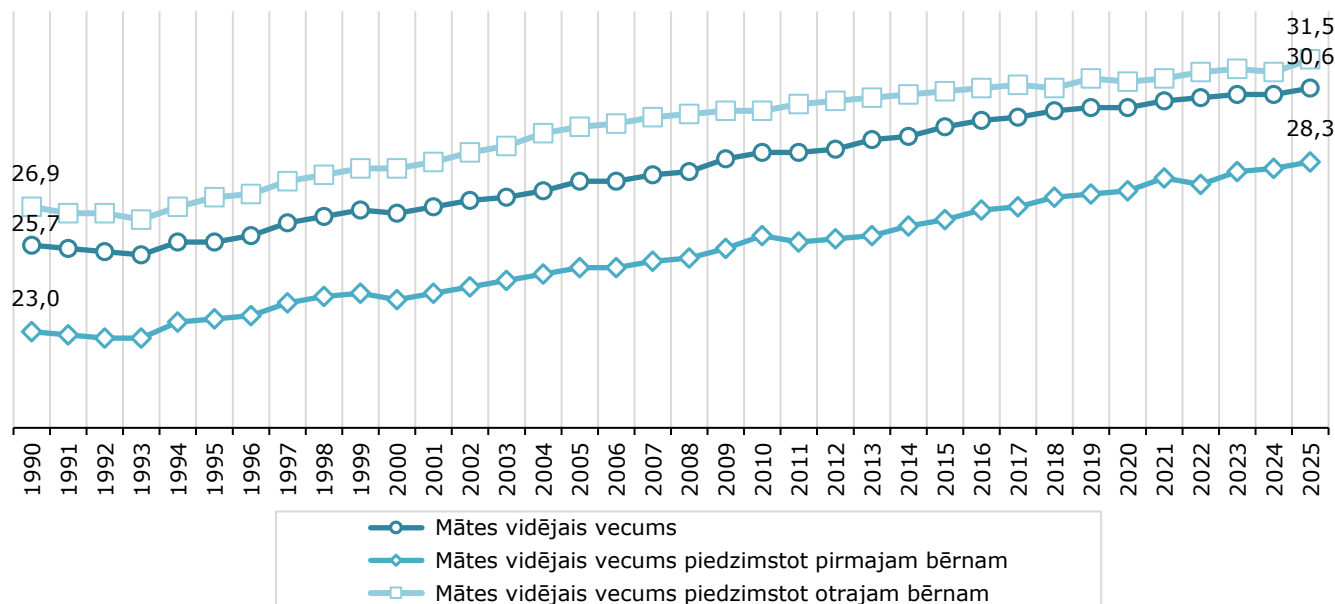

Dzīvi dzimušo skaits
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Oficiālās statistikas portāls [IDS010 un IDK010]

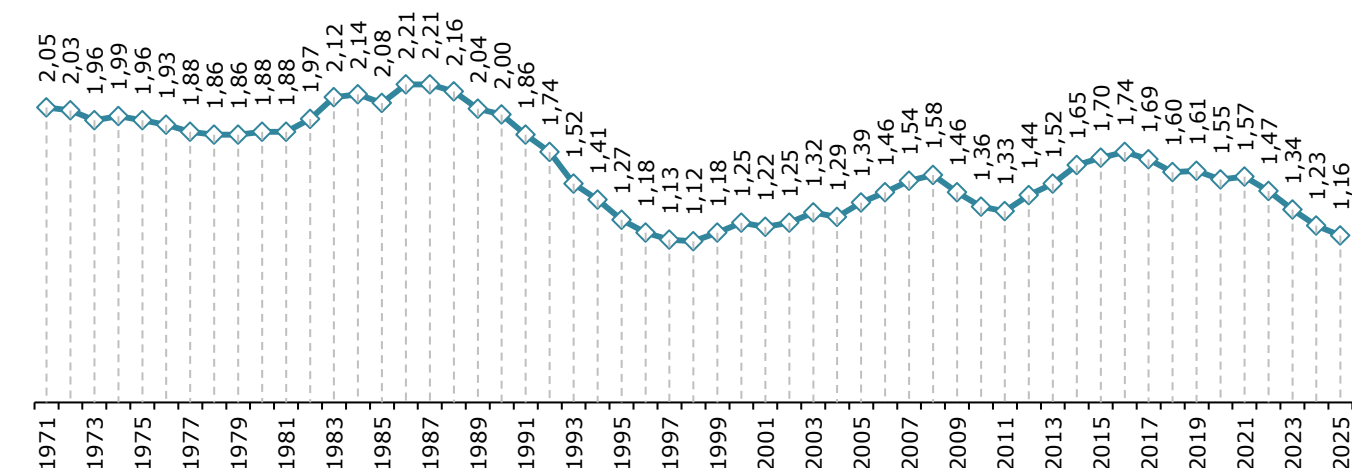
Mātes vidējais vecums
(gadi)

Oficiālās statistikas portāls [IDM050].

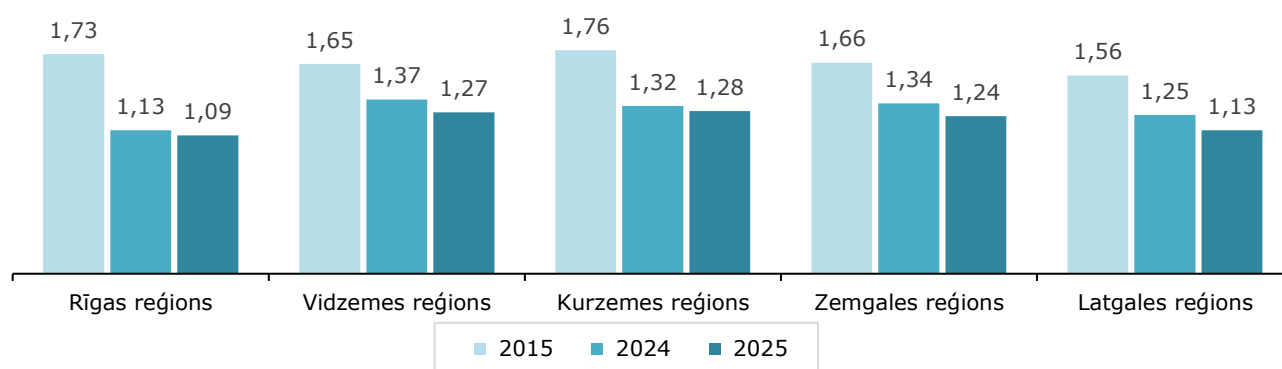
Paaudžu maiņu raksturojošs rādītājs ir summārais dzimstības koeficients. 2016. gadā Latvijā tas pieauga līdz 1,74, sasniedzot augstāko līmeni kopš 1992. gada, tomēr, sākot ar 2017. gadu, tas ir samazinājies un 2025. gadā bija 1,16, kas ir viszemākais kopš 1998. gada, kad šis rādītājs bija 1,12, un ir tālu no vēlāmā bērnu skaita (2,1–2,2) normālai paaudžu nomaīnai. Pēdējo reizi summārā dzimstības koeficienta vērtība 2,2 Latvijā bija 1986.–1987. gadā, kad piedzima 42 tūkstoši bērnu gadā, kas bija lielākais dzimušo skaits kopš 1946. gada. Eiropas Savienībā (ES) kopumā 2024. gadā summārais dzimstības koeficients bija 1,34 (šis rādītājs bija robežās no 1,01 Maltā līdz 1,72 Bulgārijā).

Summārais dzimstības koeficients

Oficiālās statistikas portāls [IDK010].

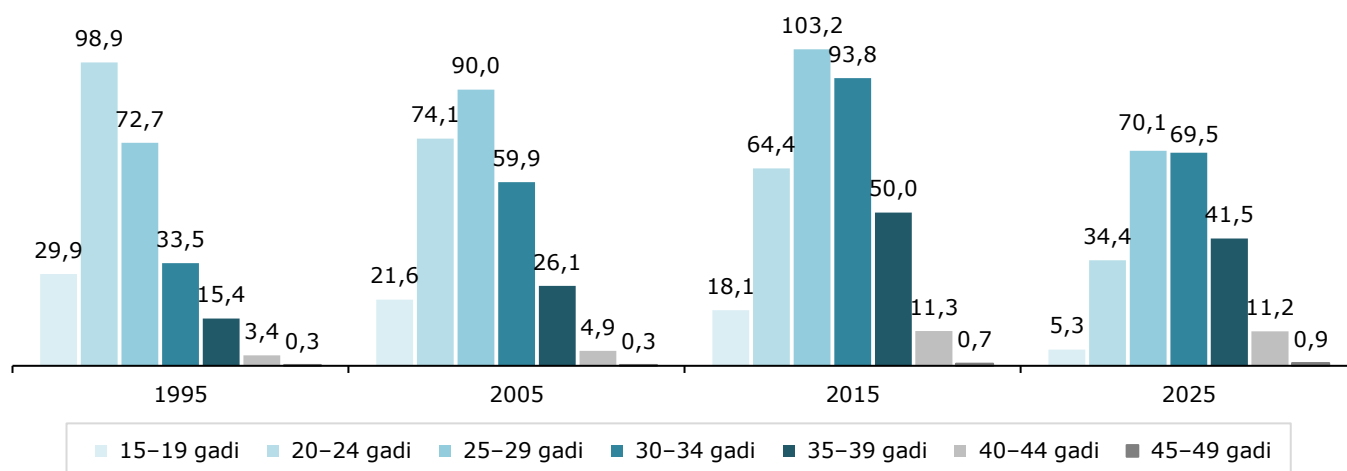
Summārais dzimstības koeficients reģionos 2015., 2024. un 2025. gadā

Oficiālās statistikas portāls [IDK021].

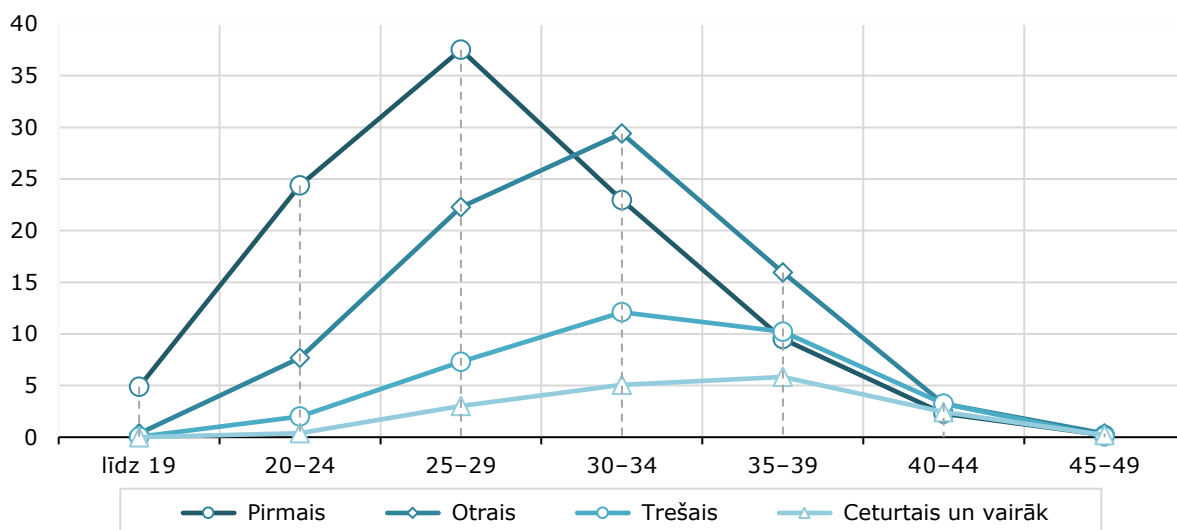
2025. gadā augstākie dzimstības rādītāji bija sievietēm 30–39 gadu vecumā – 55,5 % bērnu piedzima sievietēm šajā vecuma grupā, savukārt pirms 30 gadiem visvairāk bērnu dzima jaunākām māmiņām – 1995. gadā sievietēm vecuma grupā 20–29 gadi piedzima 66,3 % no visiem šajā gadā dzimušajiem bērniem.

Dzimušo skaits uz 1 000 sieviešu (dzimstības vecumkoeficienti) pa vecumgrupām

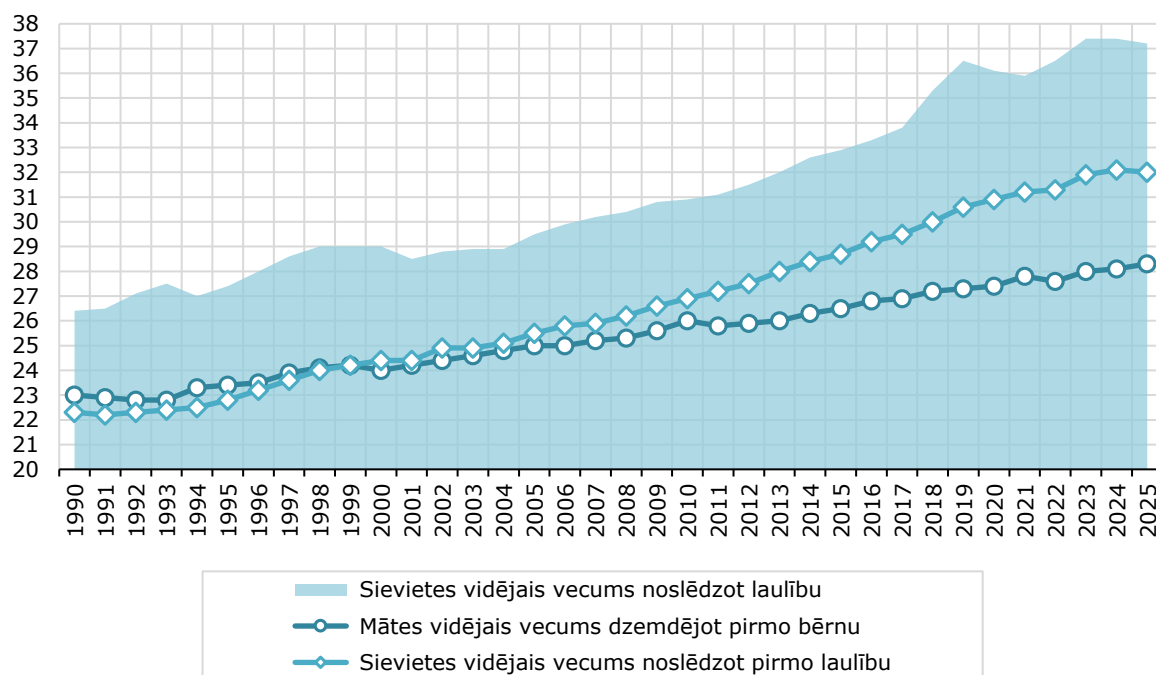
Oficiālās statistikas portāls [IDK010].

Dzīvi dzimušo skaits pēc bērna dzimšanas secības un mātes vecuma 2025. gadā
(uz 1 000 sieviešu attiecīgajā vecuma grupā)

Oficiālās statistikas portāls [IDM040]

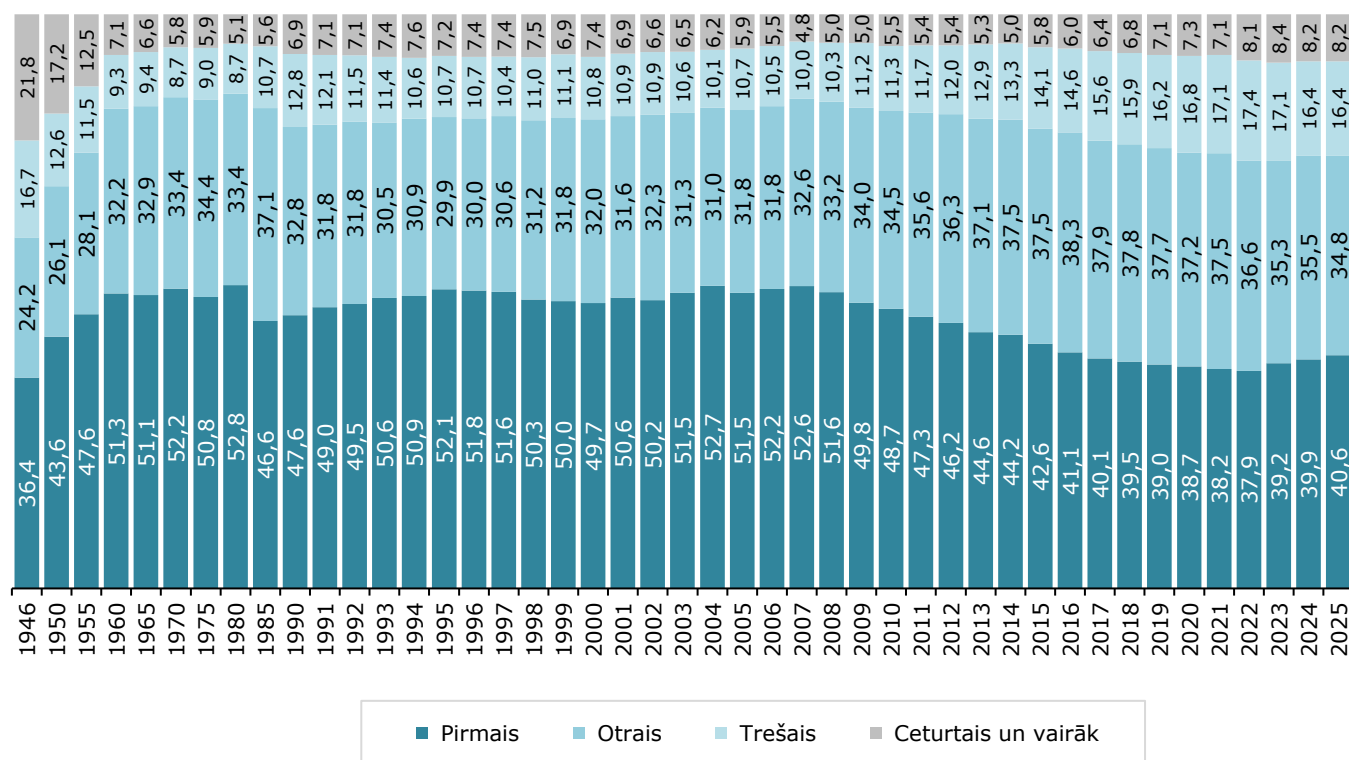
Sievietes vidējais vecums noslēdzot laulību un mātes vidējais vecums piedzimstot pirmajam bērnam (gadi)

Oficiālās statistikas portāls [ILV061 un IDM050].

No visiem jaundzimušajiem pērn 40,6 % bija pirmdzimtie (2015. gadā – 42,6 %), 34,8 % – otrais bērns (2015. gadā – 37,5 %). Pieaug trešo un arī ceturto bērnu īpatsvars dzimušo kopskaitā. 2025. gadā 16,4 % (2015. gadā – 14,1 %) bija trešais bērns ģimenē, savukārt 8,2 % – ceturtais un vairāk (2015. gadā – 5,8 %). Salīdzinot ar 2015. gadu, pieaudzis dzimušo skaits un īpatsvars sievietēm virs 40 gadu vecuma (pērn tie bija 6,6 % no visiem jaundzimušajiem, bet 2015. gadā – 3,8 %), un tie pārsvarā sievietēm nav pirmie bērni.

Dzīvi dzimušo īpatsvars pēc dzimšanas secības (procentos)

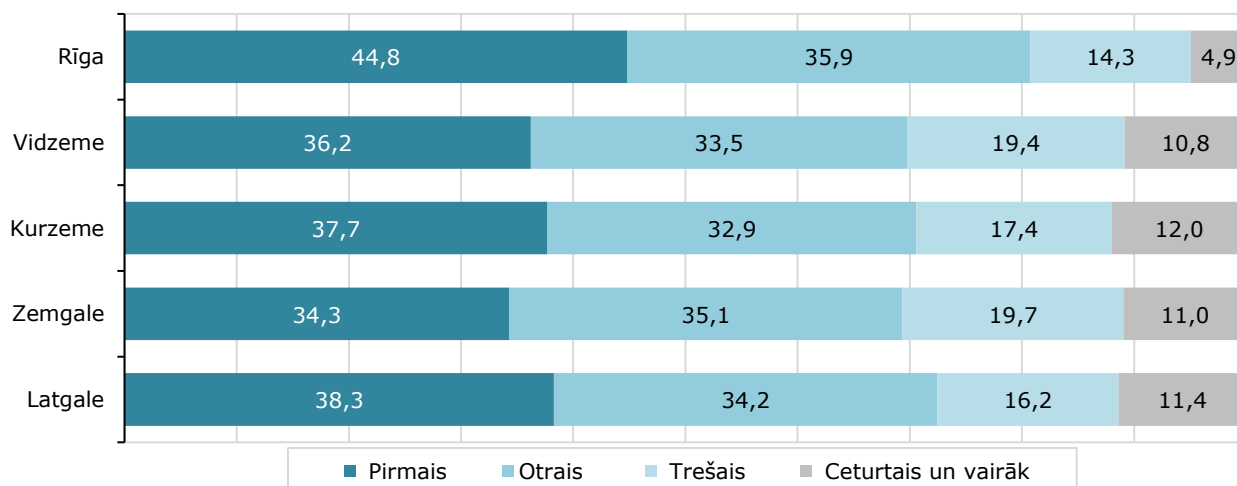
Oficiālās statistikas portāls [IDM040].

2025. gadā visvairāk bērnu piedzima Rīgas reģionā (48,0 % no kopējā dzimušo skaita), savukārt pārējos reģionos dzimušo īpatsvars svārstās no 15,3 % Kurzemes reģionā līdz 10,4 % Latgalē.

Augstākie dzimstības rādītāji uz 1 000 sieviešu reproduktīvajā vecumā (15 līdz 49 gadi) 2025. gadā bija Kurzemes, Vidzemes (katrā 34 dzimušie uz 1 000 sieviešu), un Zemgales reģionā (32 dzimušie uz 1 000 sieviešu reproduktīvajā vecumā), zemāki dzimstības rādītāji – Latgales un Rīgas reģionā attiecīgi 29 un 30 dzimušie uz 1 000 sieviešu.

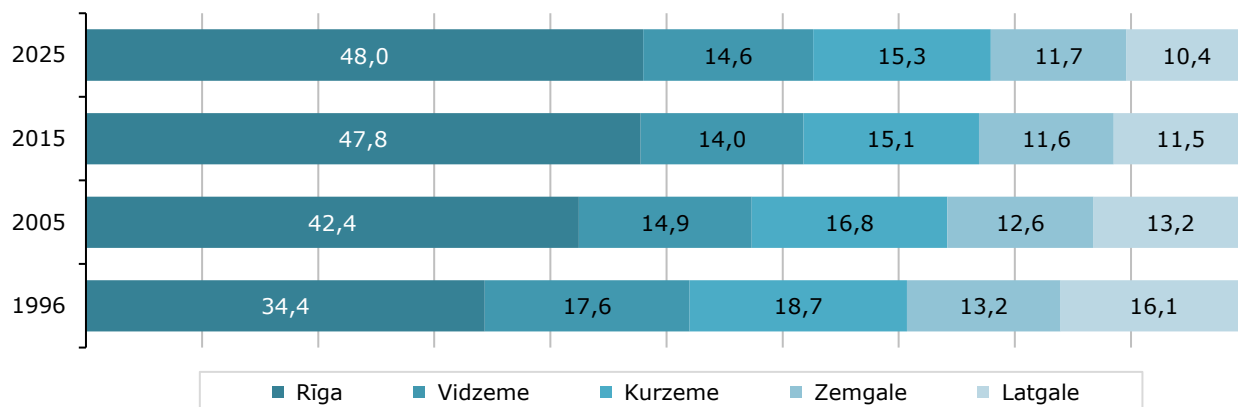
Lielākais trešo bērnu pēc dzimšanas secības skaits pērn vērojams Zemgalē (19,7 %), Vidzemē (19,4 %) un Kurzemes reģionā (17,4 %) no visiem reģionā dzimušajiem. Vismazāk trešie bērni dzimuši Rīgas (tikai 14,3 %) un Latgales reģionā (16,2 %), kuros ir lielāks pirmo bērnu skaits, attiecīgi 44,8 % un 38,3 % no visiem reģionā dzimušajiem 2025. gadā.

Dzīvi dzimušie reģionos pēc dzimšanas secības 2025. gadā (procentos)

CSP aprēķins.

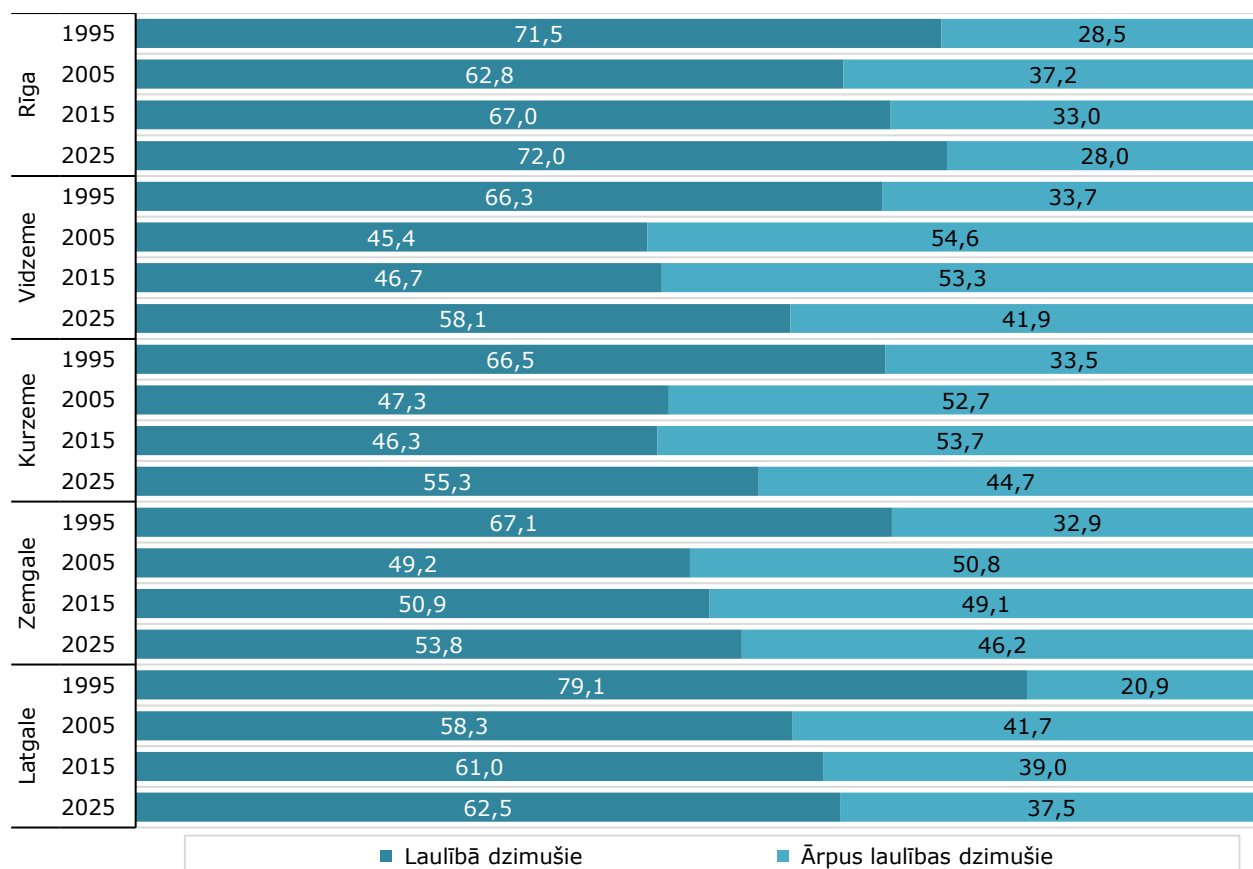
Dzīvi dzimušo īpatsvars reģionos (procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IDS031].

2025. gadā 64,3 % bērnu piedzima ģimenēs, kas bija oficiāli reģistrējušas laulību (2015. gadā – 58,5 %). No 2015. gada laulībā dzimušo bērnu īpatsvaram ir tendence pieaugt visā Latvijā. No reģioniem 2025. gadā lielākais laulībā dzimušo bērnu īpatsvars bija Rīgas reģionā (72,0 %), vismazākais – Zemgales reģionā (vien 53,8 %)

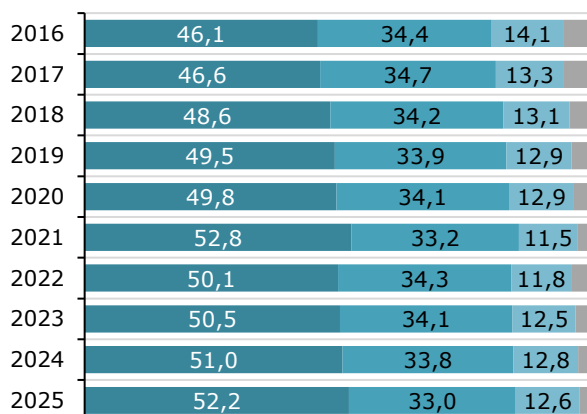
Laulībā un ārpus laulības dzimušie reģionos (procentos)

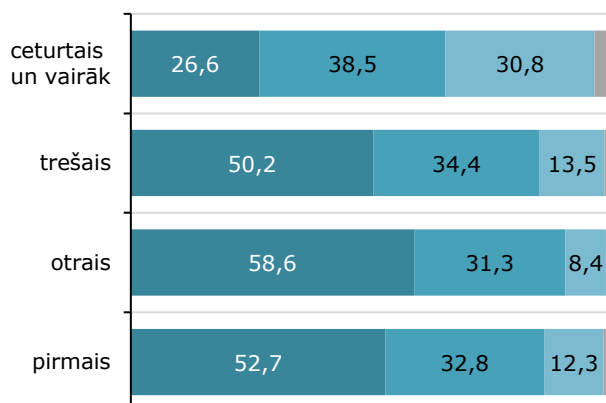
Oficiālās statistikas portāls [IDS041].

Pusei (52,2 %) no jaundzimušo bērnu mātēm 2025. gadā bija augstākā izglītība, 33,0 % – vispārējā vidējā vai vidējā profesionālā izglītība un 12,6 % – pamatzglītība vai zemāka. Vidējais vecums jaundzimušo mātēm, kurām bija augstākā izglītība, 2025. gadā bija 32,6 gadi, bet, piedzimstot pirmajam bērnam, bija 30,8 gadi. Savukārt sievietēm ar pamatzglītību vai zemāku izglītību vidējais vecums, piedzimstot bērnam, bija 26,2 gadi, piedzimstot pirmajam bērnam – 22,1 gads. Kopumā 2025. gadā 64,3 % bērnu piedzima laulībā (2016. gadā – 59,1 %), sievietēm ar augstāko izglītību šis rādītājs bija 76,6 %, bet sievietēm ar pamatzglītību vai zemāku – 32,7 %.

Dzīvi dzimušie pēc mātes izglītības līmeņa (procentos)

Dzīvi dzimušie pēc dzimšanas secības un mātes izglītības līmeņa 2025. gadā (procentos)

- Augstākā izglītība (ISCED 5.–8. līmenis)
- Vispārējā vidējā vai vidējā profesionālā izglītība (ISCED 3.–4. līmenis)
- Nav skolas izglītības, zemāka par sākumskolas izglītību, pamatskolas vai sākumskolas izglītība (ISCED 0.–2. līmenis)
- Nav norādīts

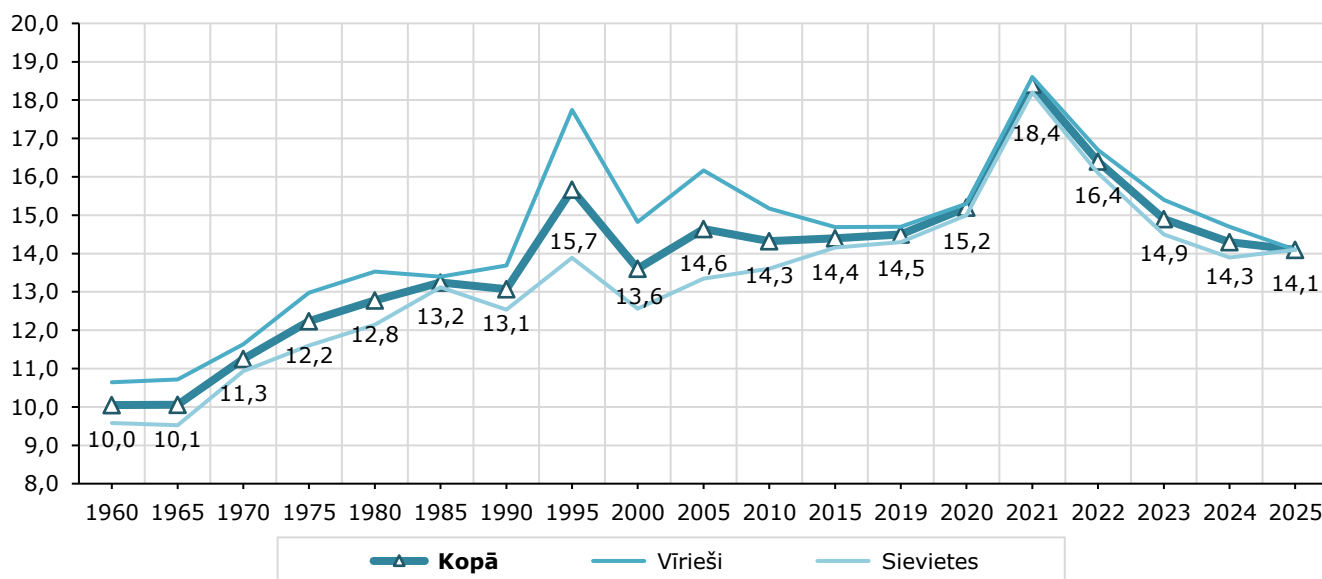
📖 Oficiālās statistikas portāls [IDM060].

2025. gadā vairāk nekā puse (55,4 %) pirmo un otro bērnu piedzima sievietēm ar augstāko izglītību. Arī trešie bērni vairāk dzima sievietēm ar augstāko izglītību (50,2 %). Ceturtie un nākamie bērni vairāk dzima sievietēm ar vidējo un zemāku par vidējo izglītības līmeni (69,3 %).

4. MIRSTĪBA

2025. gadā nomira 26 109 cilvēki, kas bija par 552 jeb 2,1 % mazāk nekā gadu iepriekš, bet salīdzinājumā ar augsto mirstības rādītāju 2021. gadā (34 600) par 24,5 % mazāk. Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju (vispārīgais mirstības koeficients) pērn bija 14,1.

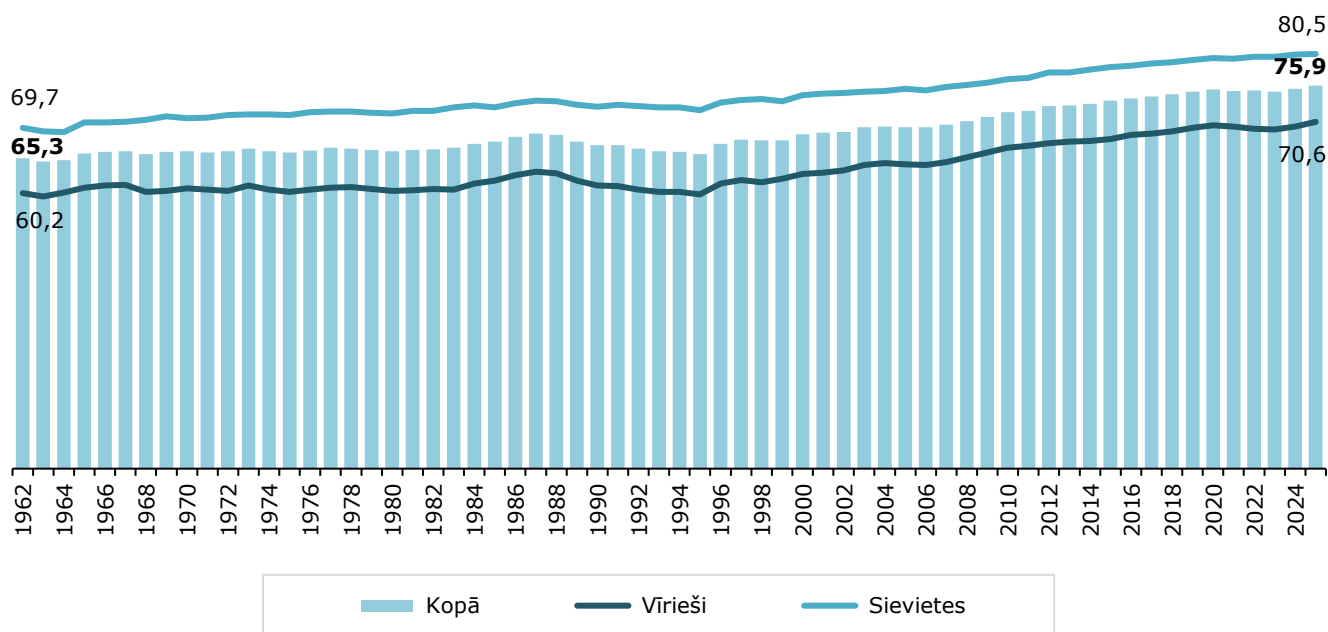
Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju

📖 CSP aprēķins un oficiālās statistikas portāls [IMV010].

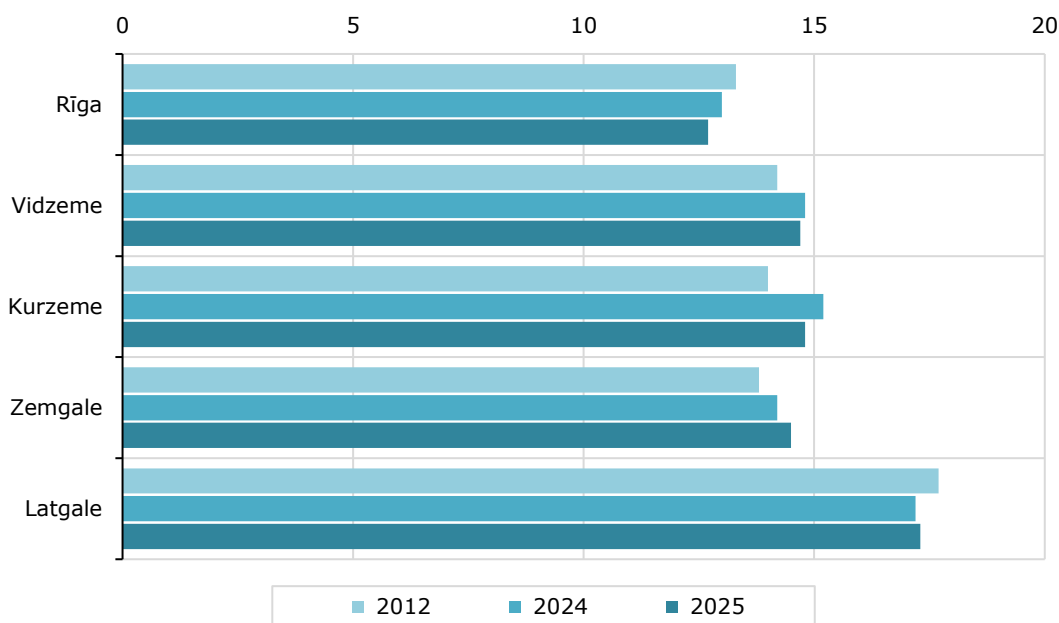
Mirušo vidējais vecums Latvijā 2025. gadā bija 75,9 gadi (vīriešiem – 70,6 gadi, sievietēm – 80,5 gadi) un kopš 1962. gada tas ir audzis par vairāk nekā 10 gadiem. Pērn bija lielākais jebkad fiksētais mirušo vidējais vecums gan vīriešiem, gan sievietēm.

Mirušo vidējais vecums pēc dzimuma (gadi)

Oficiālās statistikas portāls [IMV060].

Mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju reģionos

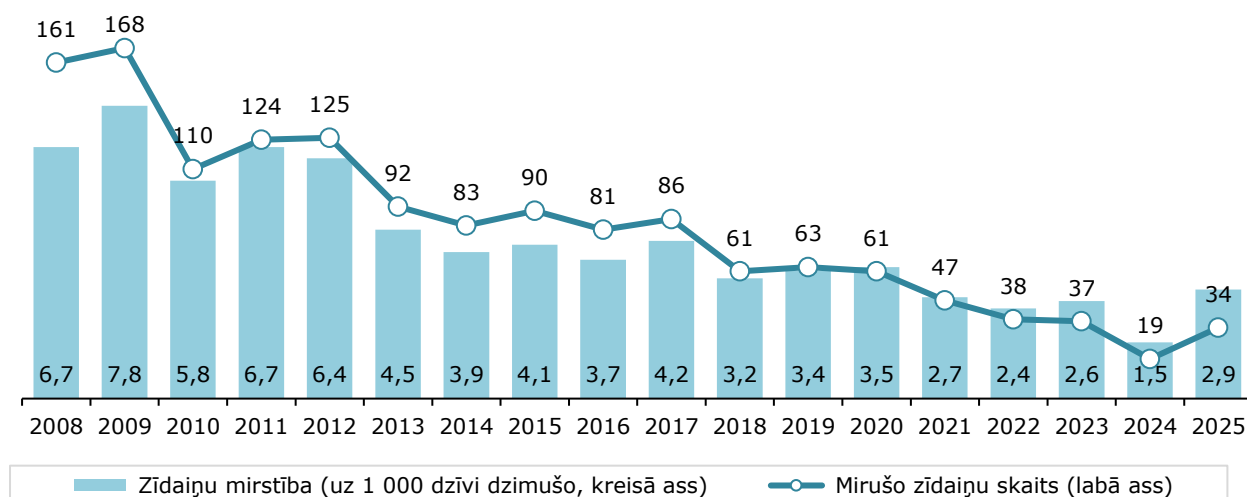

Oficiālās statistikas portāls [IMK021].

Visaugstākais mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju 2025. gadā bija Latgales reģionā (17,3), zemākais – Rīgas reģionā (12,7).

Viens no svarīgākajiem demogrāfisko un sociālo situāciju valstī raksturojošajiem rādītājiem ir jaundzimušo mirstība pirmajā dzīves gadā, kas pēdējos gados pakāpeniski samazinājās – no 90 mirušiem zīdaiņiem (jeb 4,1 mirušais uz 1 000 dzīvi dzimušo) 2015. gadā līdz 19 mirušiem zīdaiņiem jeb 1,5 uz 1 000 dzimušo 2024. gadā, kas bija viszemākais jebkad fiksētais rādītājs. Lai gan kopumā zīdaiņu mirstība Latvijā samazinās, tomēr 2025. gadā zīdaiņu mirstība pieaugs un bija gandrīz divas reizes lielāka nekā gadu iepriekš – 34 miruši zīdaiņi jeb 2,9 uz 1 000 dzīvi dzimušo.

Zīdaiņu mirstība

Oficiālais statistikas portāls. Slimību profilakses un kontroles centra dati [NCB030].

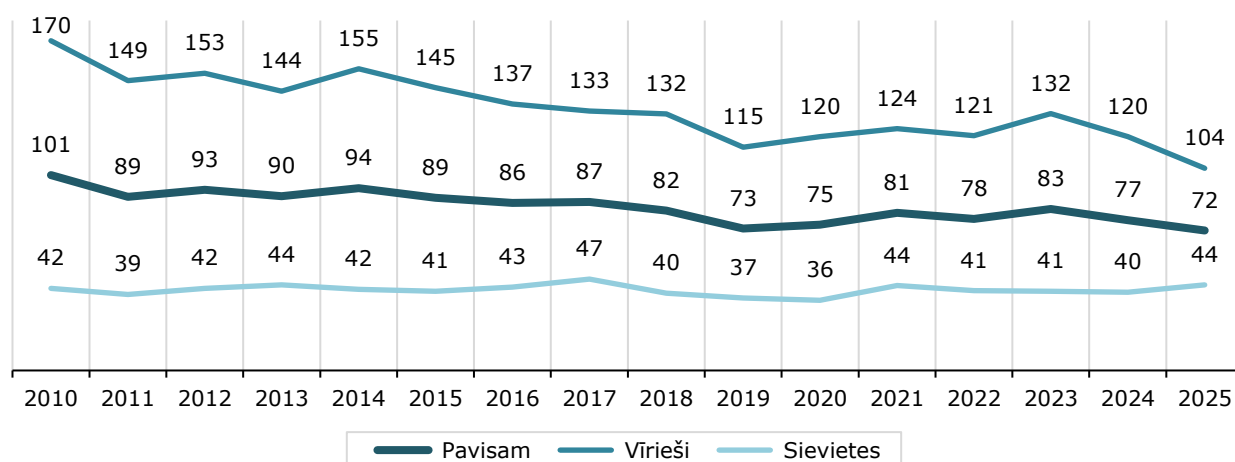
Visizplatītākais nāves cēlonis iedzīvotājiem Latvijā ir asinsrites sistēmas slimības. 2025. gadā no šīm slimībām valstī nomira 13,2 tūkstoši cilvēku jeb 51,1 % no mirušo kopskaita. Sieviešu mirstība ir bijusi augstāka nekā vīriešu: uz 100 000 attiecīgā dzimuma iedzīvotāju no asinsrites sistēmas slimībām pērn mirusi 771 sieviete un 641 vīrietis.

Nākamā lielākā nāves cēloņu grupa ir audzēji, no tiem 2025. gadā miruši 5,6 tūkstoši cilvēku. Vīriešu mirstība no audzējiem 1,2 reizes pārsniedz sieviešu mirstību (mirušas 276 sievietes un 333 vīrieši uz 100 000 attiecīgā dzimuma iedzīvotāju).

2025. gadā Covid-19 kā nāves cēlonis noteikts 73 gadījumos, kas ir gandrīz uz pusi mazāk nekā 2024. gadā, kad reģistrēts 141 nāves gadījums, un par 95,2 % mazāk nekā 2022. gadā, kad nomira 1 515 cilvēki.

Lai arī mirstība no ārējiem nāves cēloņiem ik gadu samazinās, tomēr 2025. gadā no kritieniem, nelaimes gadījumiem un citiem ārējiem nāves cēloņiem miris 1 331 cilvēks, no kuriem lielākā daļa (67,3 % jeb 896) bija vīrieši.

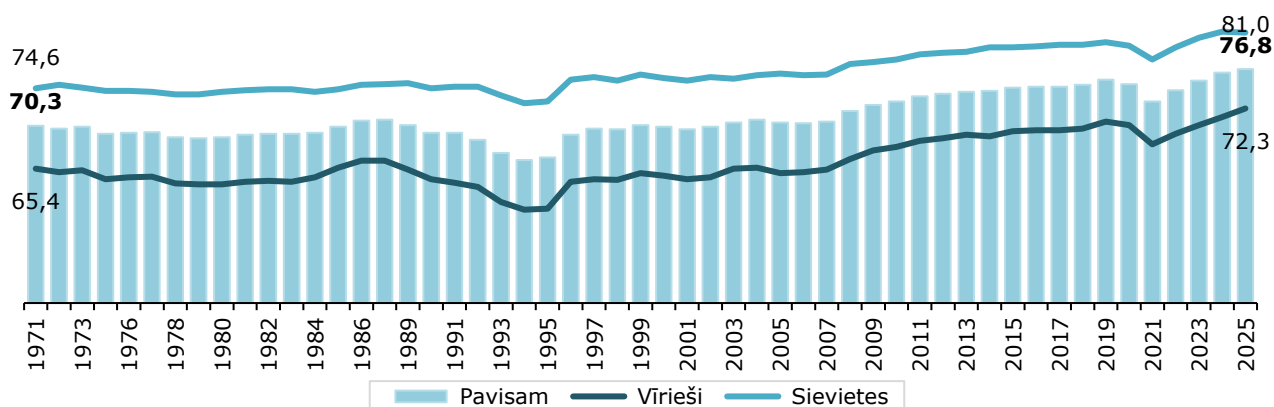
Mirstība no ārējiem nāves cēloņiem (mirušo skaits uz 100 000 iedzīvotāju)

Oficiālais statistikas portāls. Slimību profilakses un kontroles centra dati [NCI010].

Demogrāfisko situāciju raksturojošs rezultāts rādītājs ir vidējais paredzamais mūža ilgums, kas pakāpeniski pieaudzis pēdējo gadu laikā, tomēr 2021. un 2022. gadā bija vērojams neliels paredzamā mūža ilguma samazinājums Covid-19 dēļ. 2025. gadā dzimušo bērnu vidējais paredzamais mūža ilgums bija 76,8 gadi, vīriešiem – 72,3 gadi, sievietēm – 81,0 gads, kas kopumā un vīriešiem ir augstākais jebkad bijušais rādītājs. Mirstības un mūža ilguma aprēķini rāda, ka, piemēram, vīriešu, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu, vidējais turpmākās dzīves ilgums varētu būt 15,3 gadi, bet šo pašu vecumu sasniegušajām sievietēm – 19,8 gadi.

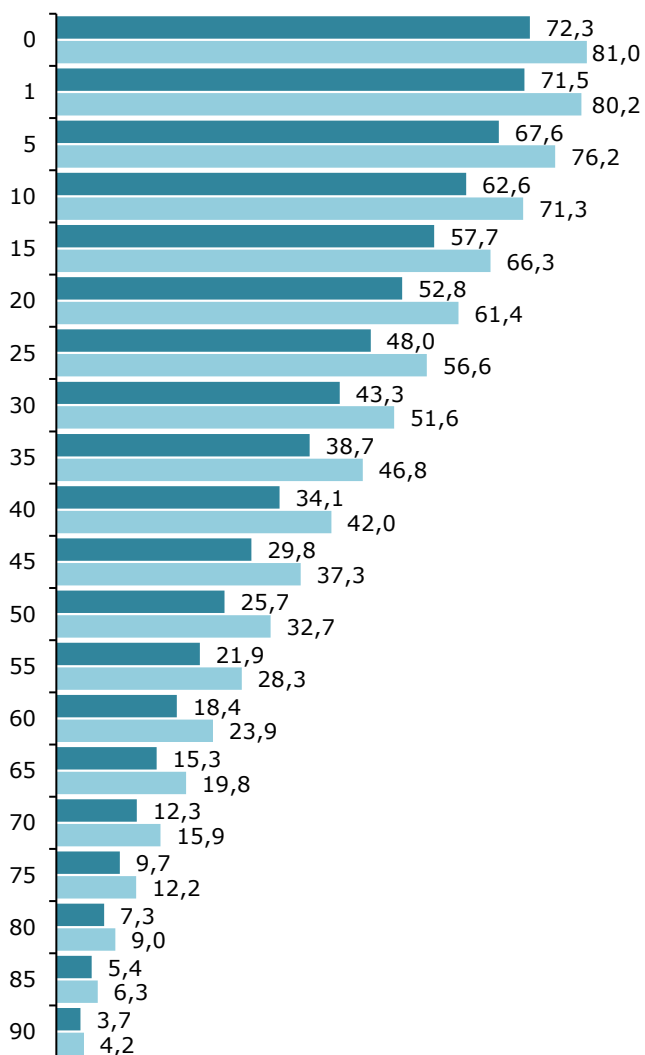
Jaundzimušo vidējais paredzamais mūža ilgums Latvijā pēc dzimuma (gadi)

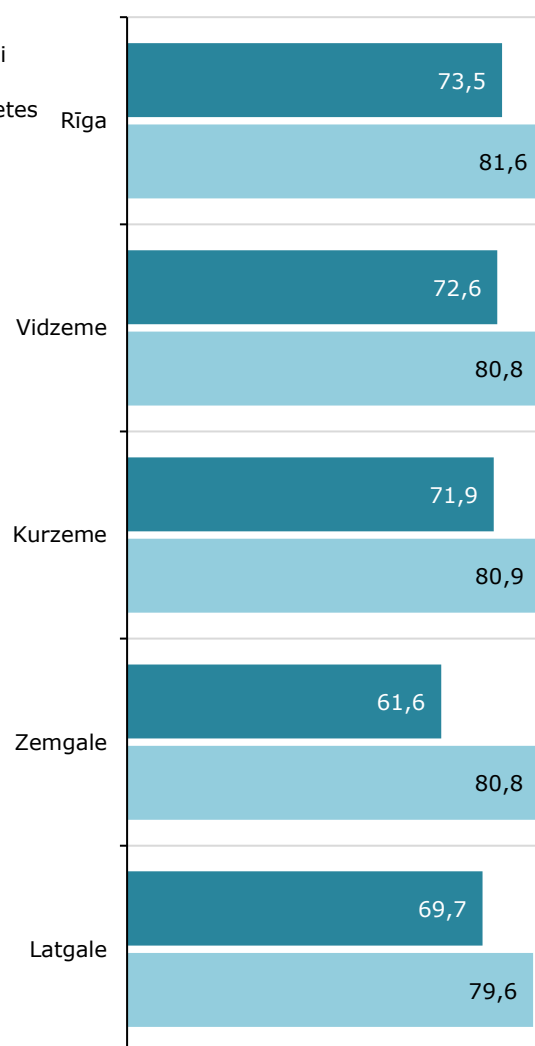
Oficiālās statistikas portāls [IRP010].

Latvijā vidējais paredzamais dzīves ilgums atšķiras iedzīvotājiem dažādos Latvijas reģionos. Visgarākais paredzamais mūža ilgums ir Rīgas reģionā dzīvojošajiem vīriešiem (73,5 gadi) un sievietēm (81,6 gadi), visīsākais Latgalē – vīriešiem 69,7 gadi un sievietēm 79,6 gadi. Tātad paredzamā mūža ilguma starpība starp Rīgas un Latgales reģionos dzīvojošiem vīriešiem ir 3,8 gadi, bet sievietēm – 2,0 gadi.

Paredzamais mūža ilgums noteiktā vecumā 2025. gadā (gadi)

Paredzamais mūža ilgums reģionos 2025. gadā (gadi)

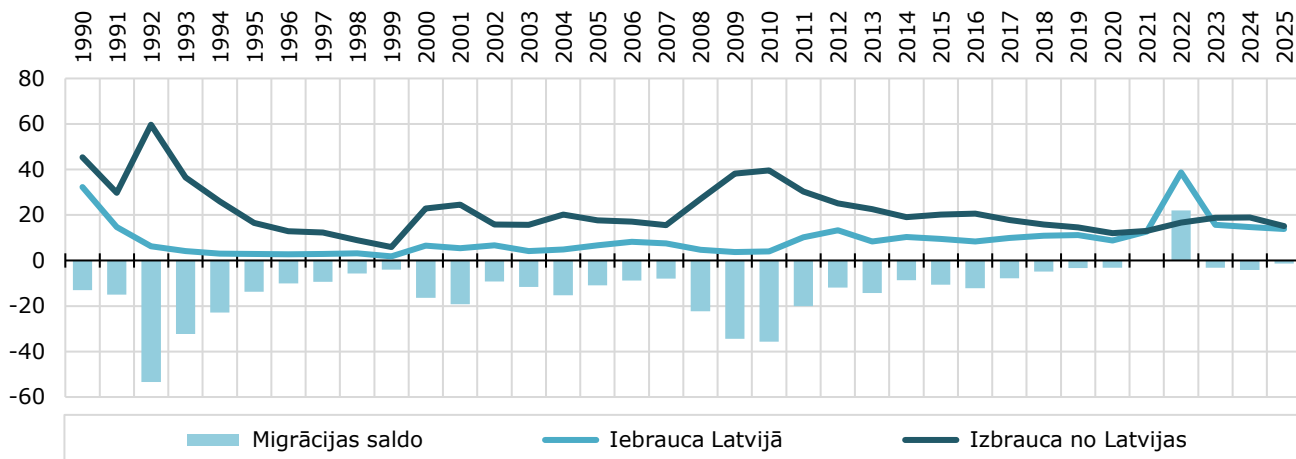

Oficiālās statistikas portāls [IRP020] un [IRP041].

5. MIGRĀCIJA

Salīdzinot ar 2024. gadu, iebrucēju (imigrantu) skaits 2025. gadā samazinājās par 6,0 %, bet aizbraucēju (emigrantu) – par 20,2 %. 2025. gadā Latvijā no ārvalstīm ieradās 13,8 tūkst. iedzīvotāju.

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija (tūkst.)

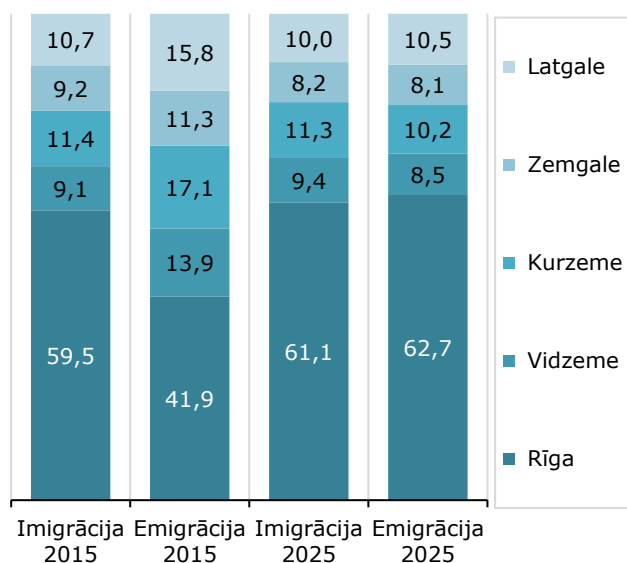

Oficiālās statistikas portāls [IBE010].

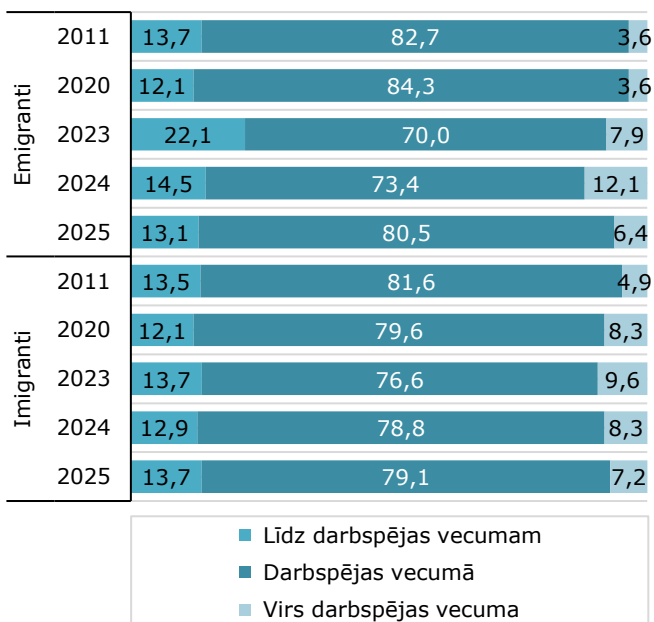
Uz ārvalstīm devās 15,1 tūkstotis valsts iedzīvotāju darbības vecumā (80,5 % no emigrantiem bija darbības vecumā – 15–64 gadi). 8,9 tūkstotši jeb 58,9 % emigrantu bija vecumā 20–49 gadi.

2025. gadā no kopējā emigrantu skaita 54,2 % bija vīrieši un 45,8 % sievietes. Vairāk nekā puse (60,9 %) no emigrējušām sievietēm bija reproduktīvajā vecumā. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu desmitu, kad no emigrantiem vairāk nekā puse bija vecumā no 20 līdz 39 gadiem, tad pēdējos trīs gados vērojams šīs vecuma grupas migrantu samazinājums, un 2025. gadā tie bija 42,7 %. 2025. gadā uz pastāvīgu dzīvi Latvijā ieradās 7,8 tūkstotši vīriešu (56,1 % no visiem imigrantiem) un 6,1 tūkstotis sieviešu (43,9 % no visiem imigrantiem). No kopējā imigrantu skaita 79,1 % bija darbības vecumā (15–64 gadi). Lielākās migrācijas plūsmas vērojamas Rīgas reģionā (no Rīgas reģiona izbraukuši 62,7 % no visiem emigrantiem, Rīgas reģionā apmetušies 61,1 % no visiem imigrantiem).

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija reģionos 2015. un 2025. gadā (procentos)

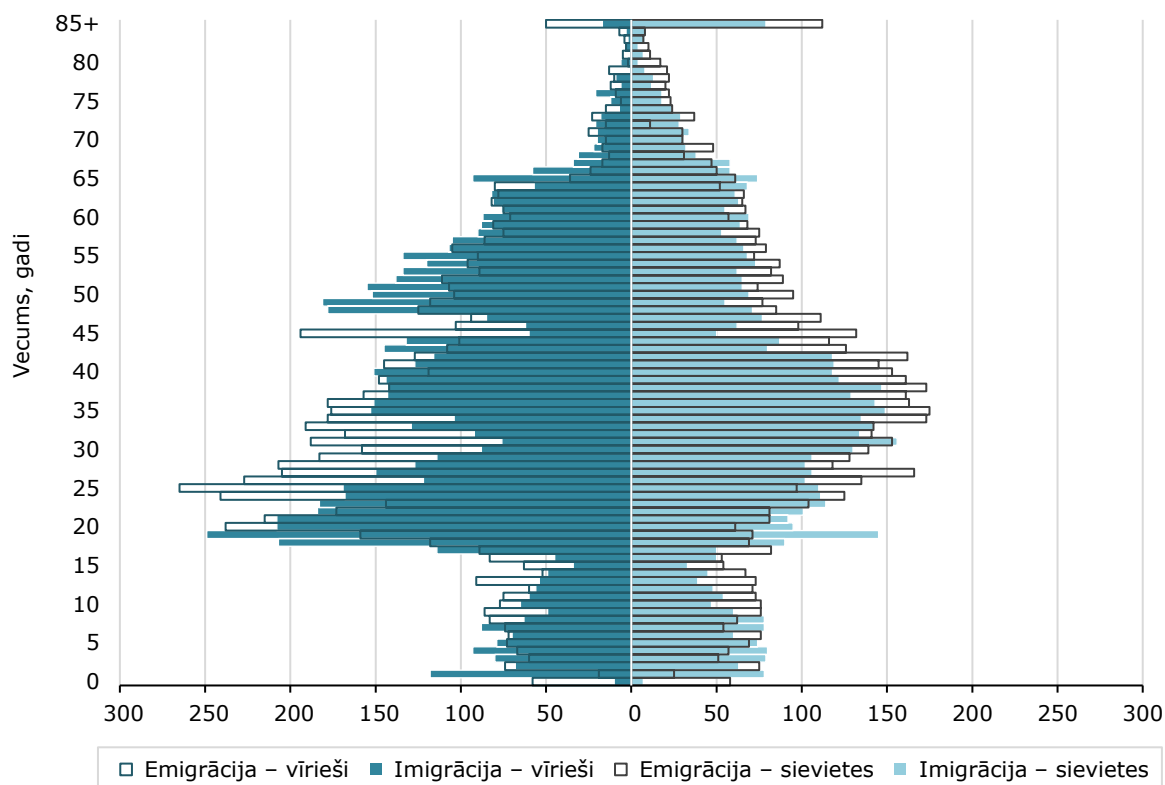

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija darbības vecuma grupās (procentos)

Oficiālās statistikas portāls [IBE030 un IBE081].

Starptautisko ilgtermiņa migrantu dzimuma un vecuma struktūra 2025. gadā

CSF aprēķins.

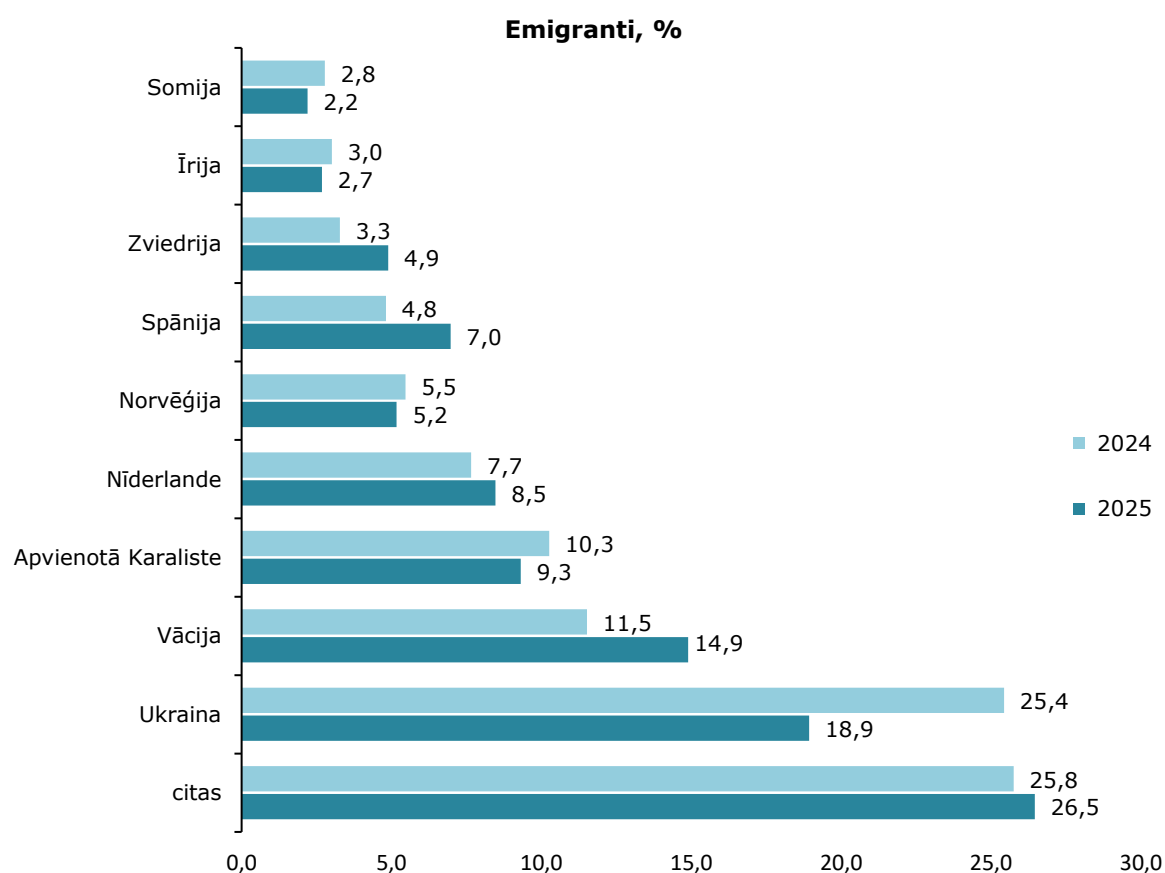
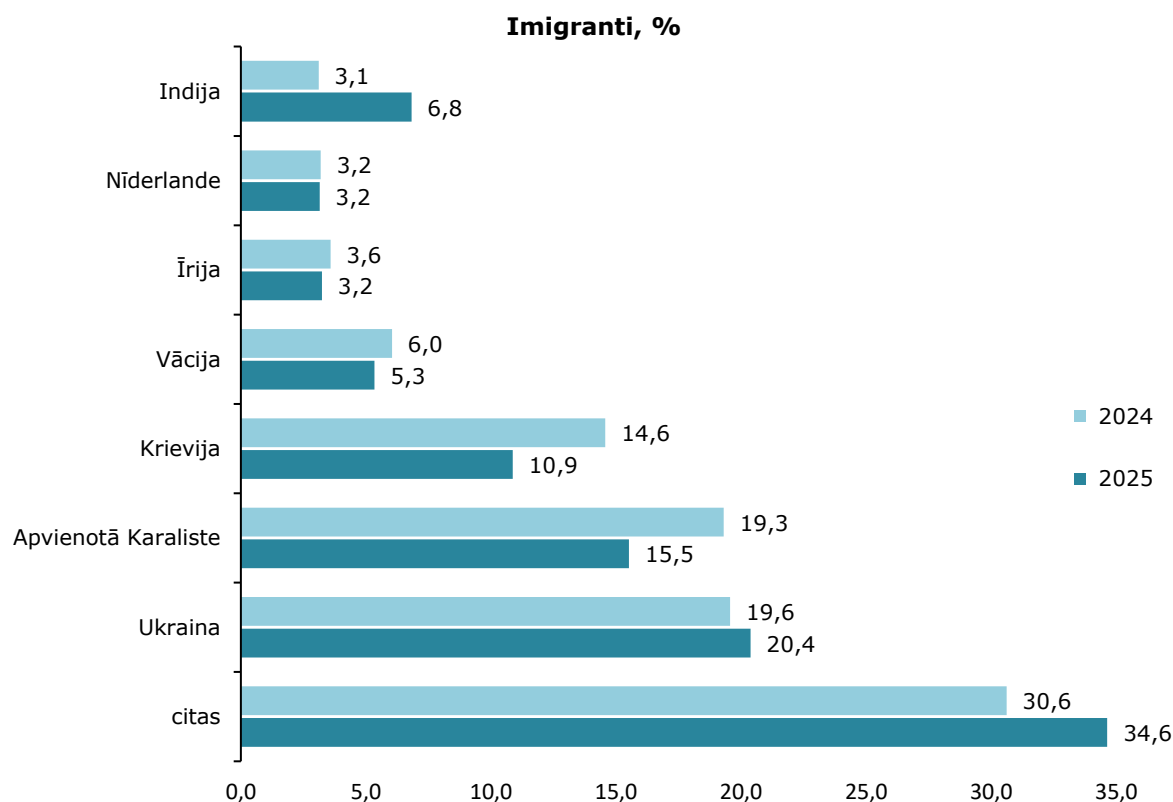
Skatot starptautisko ilgtermiņa migrāciju pa valstu grupām, pēc CSF novērtējuma lielākā daļa imigrantu bija no ES dalībvalstīm – 3,3 tūkst. jeb 24,2 % visu imigrantu, 2,8 tūkst. jeb 20,46 % no Ukrainas, 2,1 tūkst. jeb 15,5 % cilvēku no Apvienotās Karalistes, 1,5 tūkst. jeb 10,9 % no Krievijas. Otrā lielākā valstu grupa (3 335 cilvēki jeb 24,1 %) bija no ES kandidātvalstīm (tai skaitā no Ukrainas 2,8 tūkst. jeb 84,5 % no ES kandidātvalstīm). Pērn no Indijas iebrāuca 944 cilvēki.

2022. gadā Krievijas izvērstā karadarbība Ukrainā mainīja pasauli. Lielā daļā valstu pieauga iedzīvotāju skaits Ukrainas kara bēgļu lielās emigrācijas dēļ. Tomēr pēdējos trīs gados visvairāk emigrēja tieši uz Ukrainu – 2023. gadā tie bija 5,8 tūkstoši jeb 30,9 %, 2024. gadā uz Ukrainu emigrējušo skaits samazinājās par 16,9 %, salīdzinot ar gadu iepriekš, un bija 4,8 tūkstoši jeb 25,4 % no visiem emigrantiem. 2025. gadā uz Ukrainu emigrēja 2,9 tūkst. jeb 18,9 % no visiem emigrantiem.

Salīdzinot ar 2024. gadu, pērn no Krievijas iebrāukušo skaits sarucis par 29,8 % (2024. gadā no Krievijas iebrāuca 2,1 tūkst., bet 2025. gadā – 1,5 tūkst.). No Baltkrievijas imigrantu skaits gada laikā samazinājies par 22,7 %.

Pērn no Latvijas aizbrauca 15,1 tūkst. iedzīvotāju. Uz Eiropas Savienības valstīm 2025. gadā emigrēja vairāk nekā puse – 8,3 tūkst. jeb 54,6 % no visiem emigrantiem, kas bija par 4,7 % mazāk nekā gadu iepriekš. Palielinājusies emigrācija uz Spāniju – par 15,6 % vairāk nekā gadu iepriekš un pērn tie bija 1,1 tūkstotis jeb 7,0 % no visiem emigrantiem (2024. gadā tie bija 912 cilvēki jeb 4,8 %).

Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pa valstīm 2024. un 2025. gadā
(procentos)

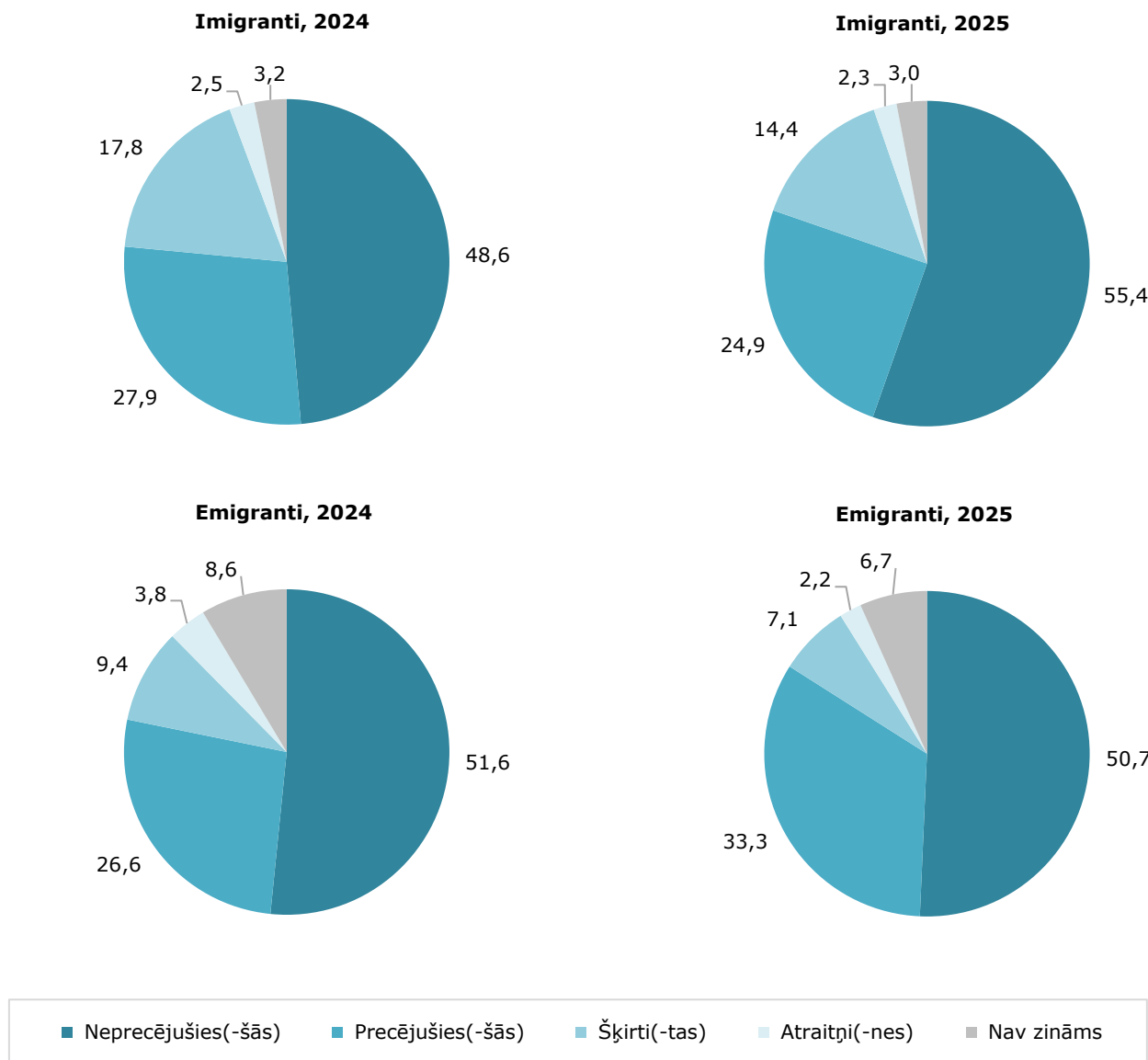
CSF aprēķins.

Lielākā daļa no 2025. gada emigrantiem bija neprecējušies, un viņu īpatsvars bija 50,7 %, kas, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir sarucis par 21,6 %. No imigrantiem neprecējušies bija 55,4 %, kas ir samazinājies par 7,1 % salīdzinot ar 2024. gadu, tomēr neprecējušos imigrantu īpatsvars kopējā iebrāukušo Latvijā skaitā ir pieaudzis par 6,8 procentpunktiem (attiecīgi - 2024. gadā bija 48,6 % neprecējušos iebrāucēju Latvijā).

Salīdzinot ar 2024. gadu, pērn precēto emigrantu īpatsvars pavisam nedaudz samazinājies (par 0,02 %), savukārt šķirto emigrantu īpatsvars sarucis par 39,9 % un atraitņu īpatsvars – par 52,9 %.

Lielai daļai migrantu, kas ir Ukrainas kara bēgļi, ģimenes stāvoklis nav zināms. Viņu īpatsvaram ir tendence samazināties, un pērn, salīdzinot ar 2024. gadu, emigrantu vidū īpatsvars ar nezināmu ģimenes stāvokli sarucis par 37,8 %, savukārt imigrantu vidū – par 11,9 %.

Starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu ģimenes stāvokļa 2024. un 2025. gadā (procentos)

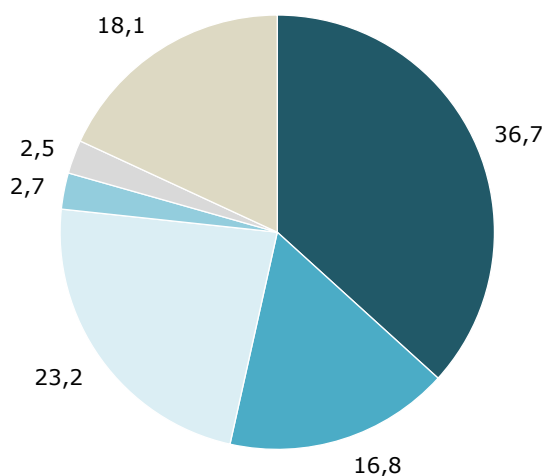

📖 Oficiālās statistikas portāls [[IBE050](#)].

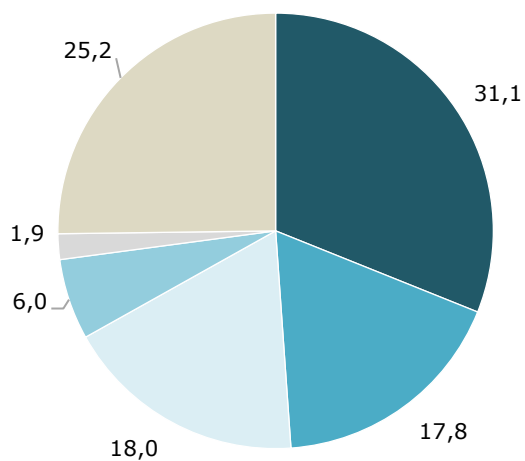
Imigrantu etnisko sadalījumu veido 4,3 tūkst. jeb 31,1 % latviešu, 2,5 tūkst. jeb 18,0 % krievu un 2,5 tūkst. jeb 17,8 % ukraiņu, savukārt no emigrantiem 4,8 tūkst. jeb 32,0 % bija latvieši, 3,7 tūkst. jeb 24,3 % – krievi, 2,6 tūkst. jeb 17,0 % bija ukraiņi. Tomēr pret attiecīgās tautības vidējo iedzīvotāju skaitu 2025. gadā ukraiņu emigranti veidoja 4,9 %, latviešu emigranti – 0,4 %, bet krievu emigranti – 0,9 %.

Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu tautības 2024. un 2025. gadā
(procentos)

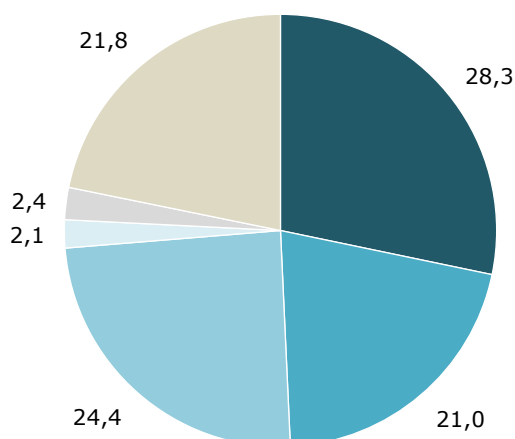
Imigranti, 2024

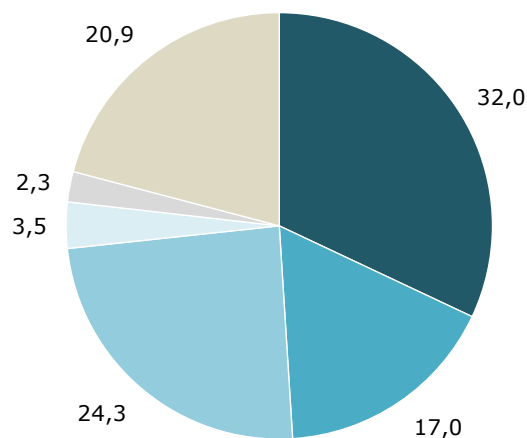
Imigranti, 2025

Emigranti, 2024

Emigranti, 2025

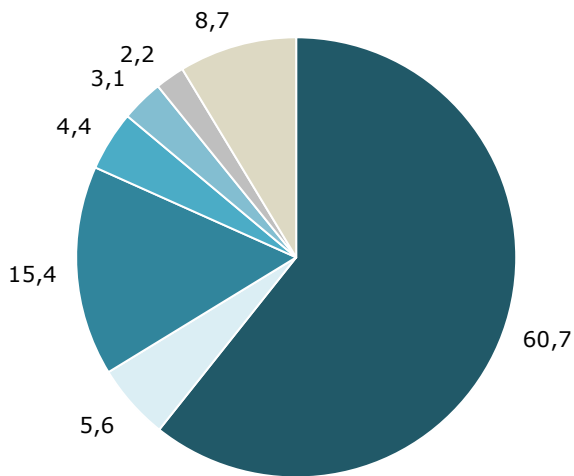
■ Latvieši
 ■ Ukraiņi
 ■ Krievi
 ■ Indieši
 ■ Baltkrievi
 ■ citas

📖 Oficiālās statistikas portāls [\[IBE040\]](#).

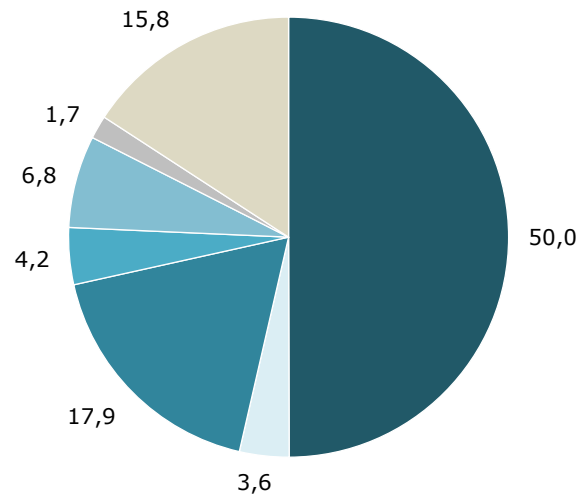
2025. gadā 8,3 tūkstoši jeb 55,2 % emigrantu bija Latvijas pilsoņi, Ukrainas kara bēgļi – 2,8 tūkstoši jeb 18,6 %, 4,2 % – Latvijas nepilsoņi, 6,7 % – Krievijas pilsoņi, 4,0 % – Indijas pilsoņi, 1,7 % – Ukrainas pilsoņi. Iebraukušo skaitā visvairāk bija Latvijas pilsoņi – 6,9 tūkstoši jeb 50,0 %, Ukrainas kara bēgļi – 2,5 tūkstoši jeb 17,9 %, Latvijas nepilsoņi – 3,6 %, Krievijas pilsoņi – 4,2 %, Indijas pilsoņi – 6,8 %.

**Iedzīvotāju starptautiskā ilgtermiņa migrācija pēc migrantu valstiskās piederības
2024. un 2025. gadā
(procentos)**

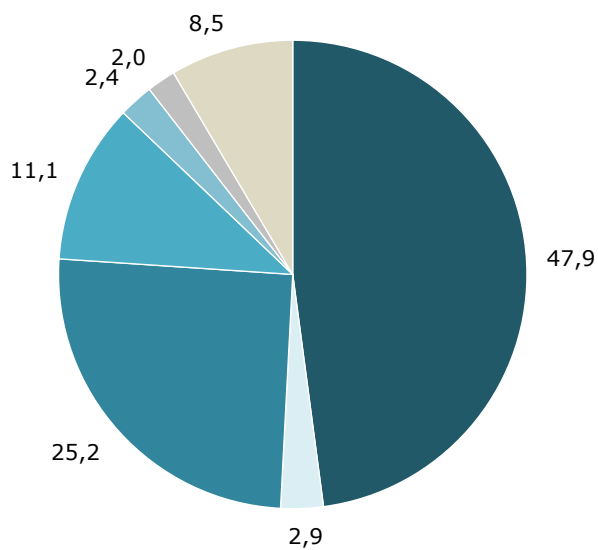
Imigranti, 2024

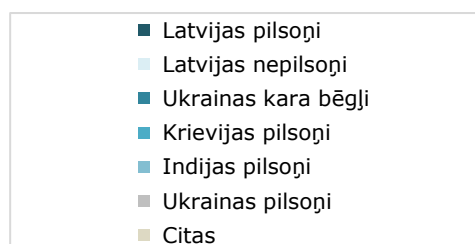
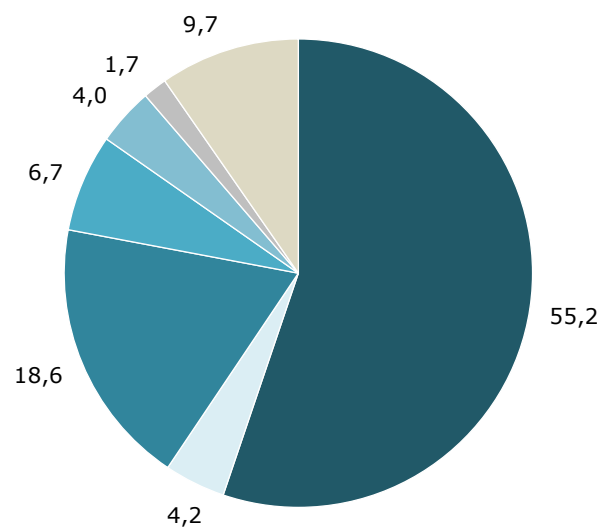
Imigranti, 2025

Emigranti, 2024

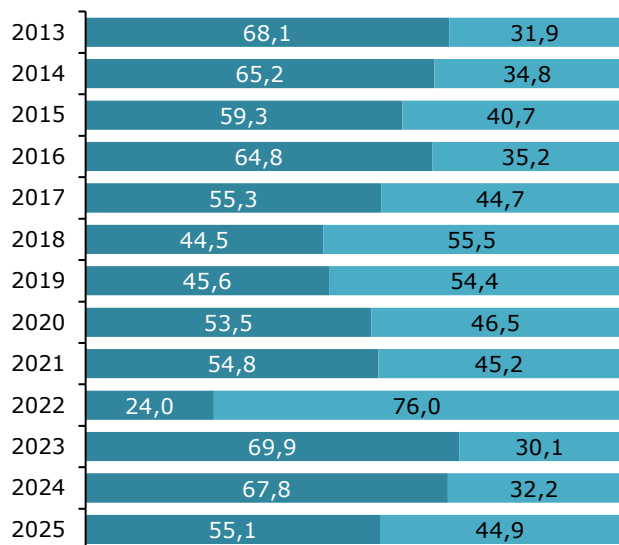
Emigranti, 2025

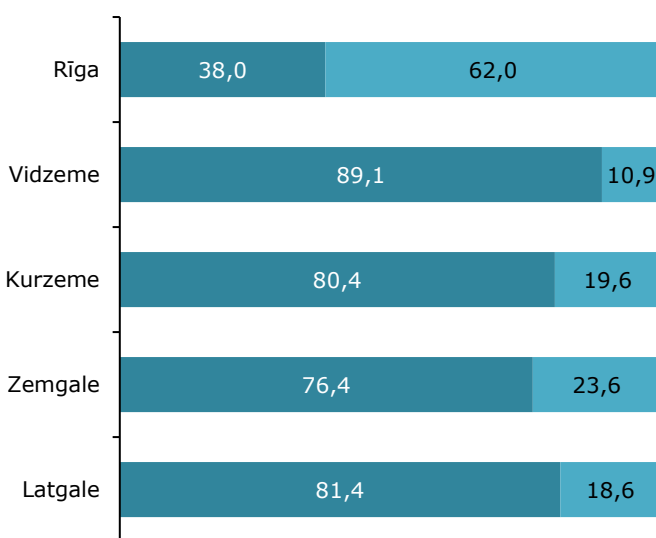
2025. gada imigrācijā 7,6 tūkst. jeb 55,1 % iebraucēju bija remigranti – Latvijas pilsoņi un nepilsoņi, kā arī iedzīvotāji, kuru valstiskā piederība ir cita, bet dzimšanas valsts ir Latvija (2024. gadā – 10,0 tūkst. jeb 67,8 %). Remigrantu skaits pērn ir samazinājies par 23,6 %, salīdzinot ar gadu iepriekš.

Atgriešanās pieauguma tendenci uzrāda gados vecāki iedzīvotāji – atbraucēju īpatsvars vecumā 55 gadi un vairāk pieaudzis no 15,3 % 2013. gadā līdz 23,6 % 2025. gadā. Otra lielākā remigrantu grupa bija 35–44 gadu vecumā (20,9 %), 45–54 gadu vecumā – 18,6 %, 25–34 gadu vecumā – 15,7 %. Līdz 6,5 % pērn samazinājies bērnu un jauniešu remigrantu īpatsvars vecuma grupā 15–24 gadi. 2025. gadā 14,6 % remigrantu bija vecumā 0–14 gadi, gadu iepriekš – 11,2 %. 2025. gadā visvairāk remigrantu par dzīvesvietu izvēlējās Rīgas reģionu (42,2 % no remigrantu kopskaita), vismazāk Zemgali (11,4 %).

Remigrantu īpatsvars starptautiskajā migrācijā (procentos)

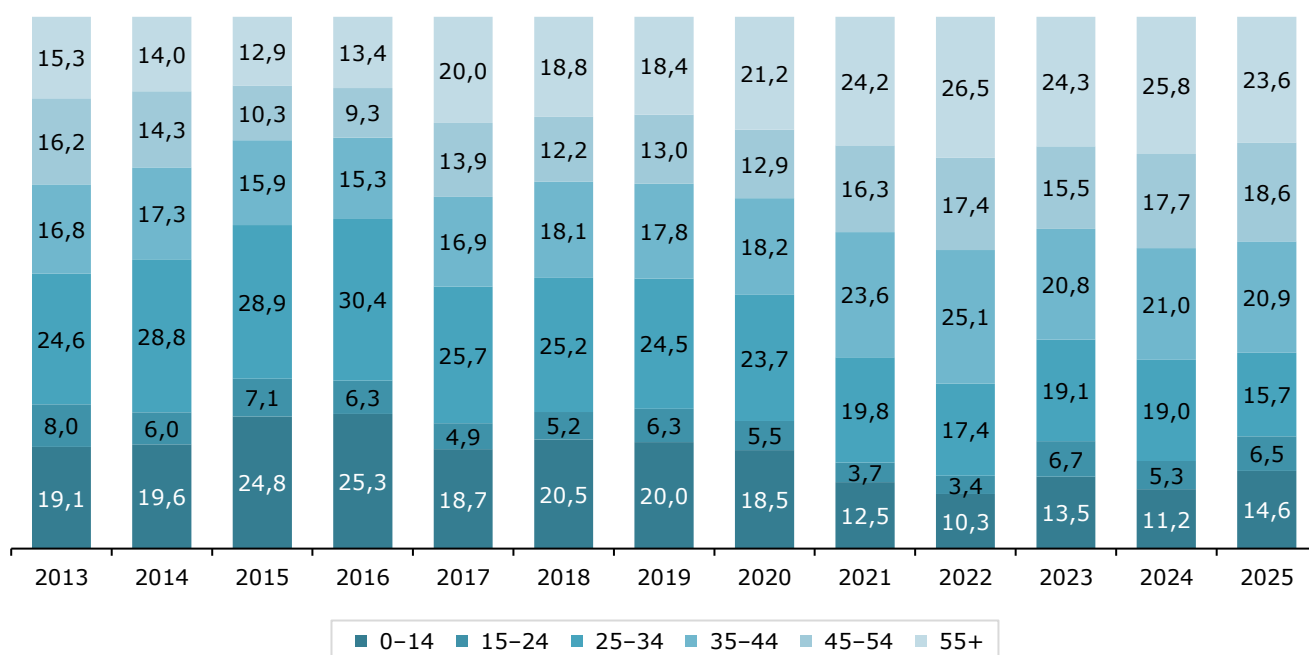
Remigrantu īpatsvars starptautiskajā imigrācijā reģionos 2025. gadā (procentos)

■ Remigranti ■ Pārējie imigranti

📄 Oficiālās statistikas portāls [IBR010] un CSP aprēķins.

Remigrantu vecuma grupas (procentos)

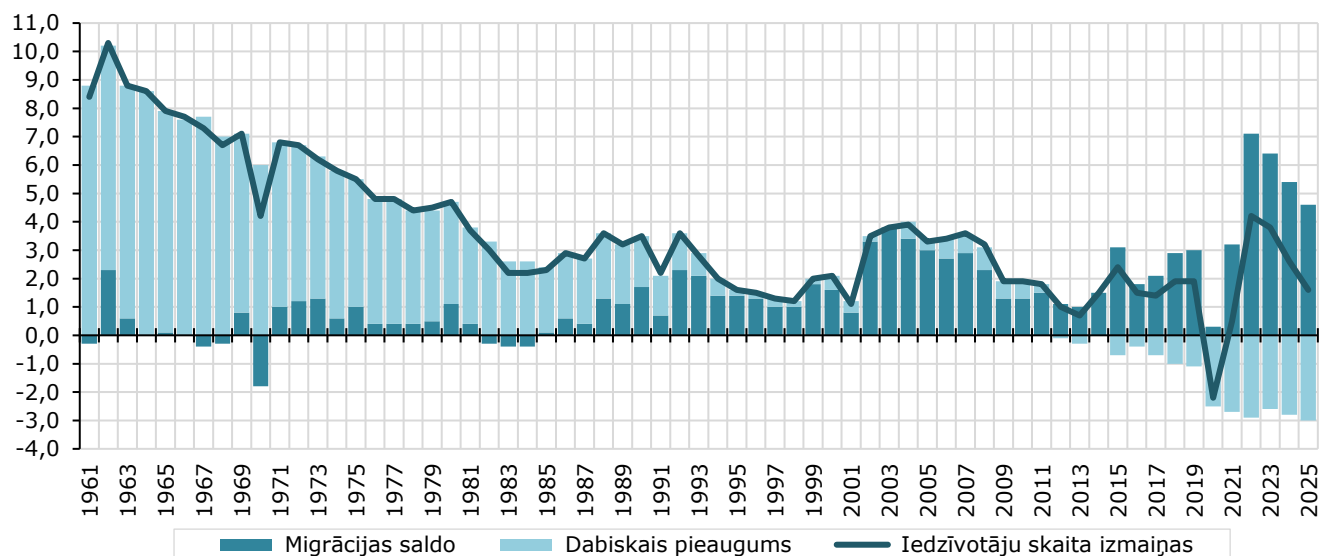
■ 0-14 ■ 15-24 ■ 25-34 ■ 35-44 ■ 45-54 ■ 55+

📄 Oficiālās statistikas portāls [IBR040].

6. STARPTAUTISKIE SALĪDZINĀJUMI

Laika periodā no 2001. līdz 2026. gada sākumam ES dalībvalstīs iedzīvotāju skaits pieauga par 5,3 % – no 429 miljoniem līdz 452 miljoniem iedzīvotāju. Salīdzinot ar 2001. gadu, 2026. gada sākumā augstākais iedzīvotāju skaita pieaugums bija Luksemburgā (57,4 %), Maltā, Īrijā un Kiprā (attiecīgi 50,3 %, 43,8 % un 42,9 %), bet straujākais iedzīvotāju skaita kritums novērots Latvijā un Bulgārijā (attiecīgi 21,6 % un 21,2 %). Šis bija piektais gads pēc kārtas, kad ES pieauga iedzīvotāju skaits, pēc tam, kad 2021. gadā COVID-19 pandēmijas laikā tika novērots samazinājums. 2022.–2024. gadā iedzīvotāju skaits ES pieauga par 3,5 miljoniem jeb par 0,8 %. Novēroto iedzīvotāju skaita pieaugumu lielā mērā varēja skaidrot ar pastiprinātu migrāciju pēc COVID-19 pandēmijas un personu no Ukrainas pieplūdumu. Šīs personas saņēma pagaidu aizsardzības statusu Eiropas Savienības dalībvalstīs pēc Krievijas 2022. gada februārī uzsāktā kara pret Ukrainu.

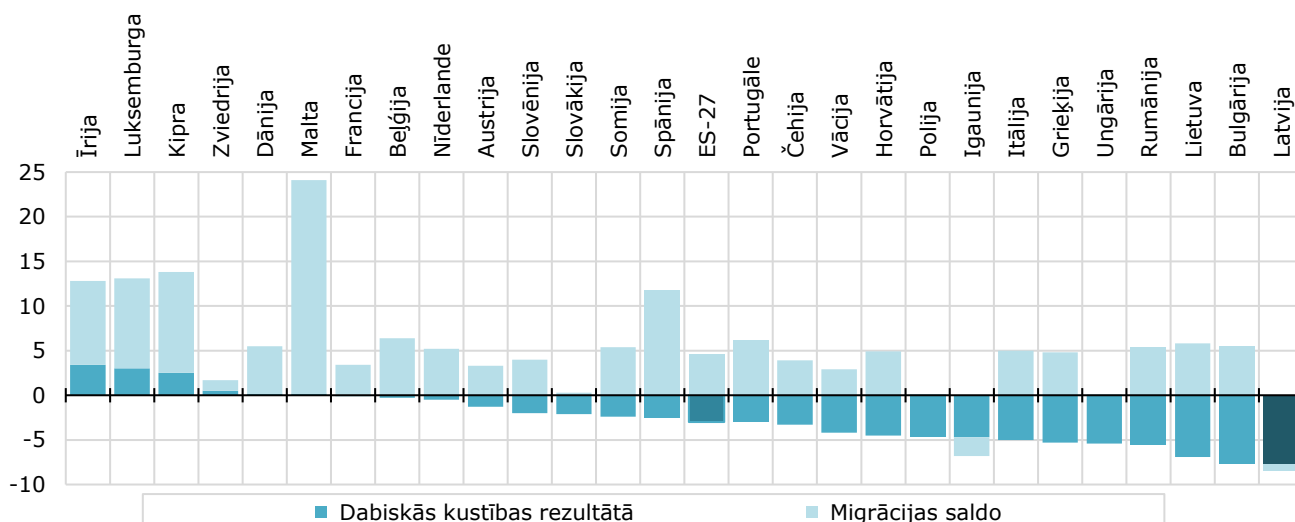
Iedzīvotāju skaita izmaiņas ES dalībvalstīs
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 16.07.2026.

2025. gada laikā iedzīvotāju skaits ES dalībvalstīs pieauga par 706 tūkstošiem jeb par 0,2 %. Pērn lielākais iedzīvotāju skaita pieaugums, salīdzinot ar 2024. gadu, bija Maltā (par 2,4 %), Kiprā (par 1,4 %), Luksemburgā un Īrijā (katrā par 1,3 %). 2025. gada laikā iedzīvotāju skaits vienpadsmit ES dalībvalstīs palielinājās robežās no 0,1 līdz 0,9 %. Savukārt iedzīvotāju skaits pērn samazinājās deviņās ES dalībvalstīs, vislielākais kritums bija Latvijā (0,8 %) un Igaunijā (par 0,7 %). Salīdzinoši nemainīgs iedzīvotāju skaits saglabājās Horvātijā, Itālijā un Rumānijā.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas un to ietekmējošie faktori ES dalībvalstīs 2025. gadā
(uz 1 000 iedzīvotāju)

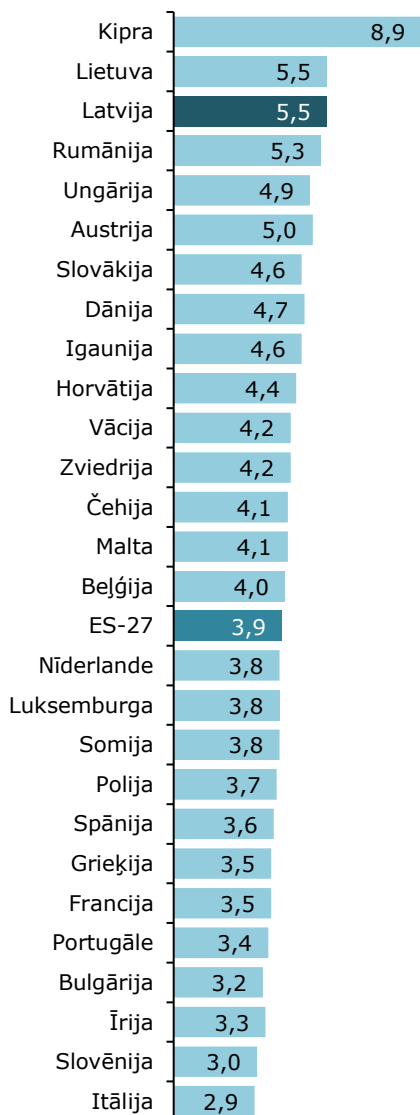

Eurostat dati [DEMO_GIND], 14.07.2026.

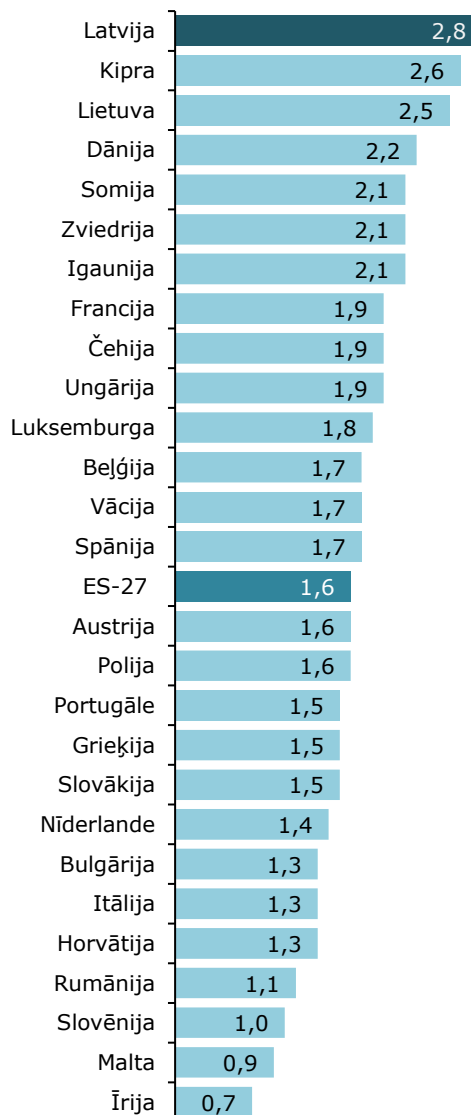
Noslēgto laulību skaits uz 1 000 iedzīvotāju Latvijā, salīdzinot ar citām ES dalībvalstīm, ir samērā augsts – 2024. gadā Latvijā noslēgtas 5,5 laulības uz 1 000 iedzīvotāju, kas kopā ar Lietuvu dala otro vietu aiz Kipras (8,9 uz 1 000 iedzīvotāju – 2019. gada dati), vismazāk – Itālijā (2,9) un Slovēnijā (3,0).

Šķirto laulību skaita ziņā uz 1 000 iedzīvotāju 2024. gadā Latvija bija līdere (2,8 šķirtās laulības uz 1 000 iedzīvotāju), viszemākais šķirto laulību skaits – Īrijā (0,7 šķirtās laulības uz 1 000 iedzīvotāju – 2017. gada dati) un Maltā (0,9 šķirtās laulības uz 1 000 iedzīvotāju).

**Noslēgto laulību skaits ES dalībvalstīs
2024. gadā¹**
(uz 1 000 iedzīvotāju)

Šķirto laulību skaits ES dalībvalstīs 2024. gadā²
(uz 1 000 iedzīvotāju)

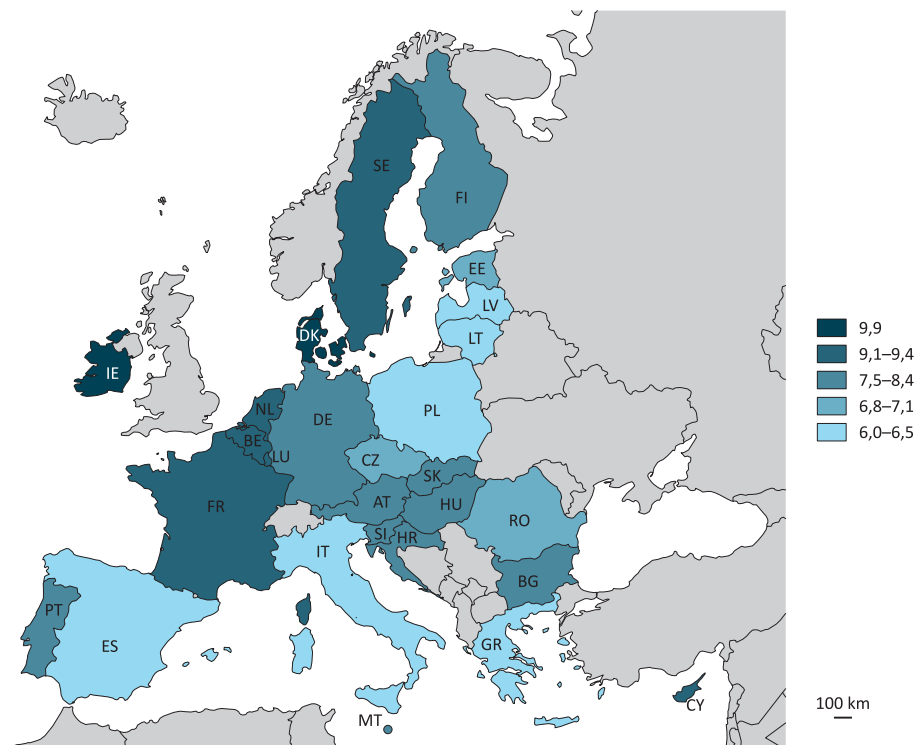
Eurostat dati [DEMO_NDIVIND un DEMO_NIND], 03.07.2026.

2025. gadā dzimstības vispārīgais koeficients vidēji ES (7,7 dzīvi dzimušie uz 1 000 iedzīvotāju) bija augstāks nekā Latvijā (6,4). Augstākie dzimstības rādītāji bija Kiprā un Īrijā (katrā 9,9), zemākie – Itālijā un Lietuvā (6,0 un 6,1). Salīdzinot ar gadu iepriekš, 2025. gadā dzimstība palielinājusies četrās valstīs – Dānijā, Somijā, Zviedrijā un Horvātijā, savukārt Spānijā, Beļģijā un Īrijā palikusi nemainīga. Pārējās visās valstīs dzimstība samazinājusies. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, lielākais dzimstības samazinājums bija Slovākijā, Kiprā, (katrā par 0,7 procentpunktiem), Čehijā (par 0,6 procentpunktiem), Bulgārijā, Latvijā, Lietuvā, Rumānijā un Ungārijā (katrā par 0,5 procentpunktiem).

¹ Dānijas un Īrijas dati par 2021. gadu, Kipras dati par 2019. gadu.

² Beļģijas dati ir par 2023. gadu, Vācijas un Dānijas dati par 2021. gadu, Kipras dati par 2019. gadu, Īrijas dati par 2017. gadu, Francijas dati par 2016. gadu.

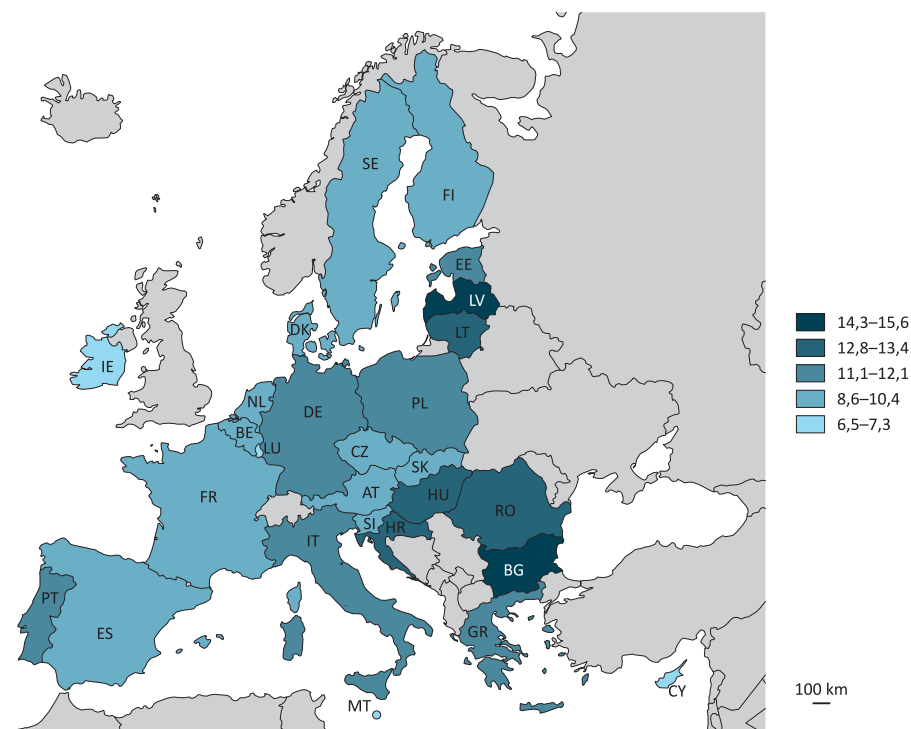
Dzimušo skaits ES dalībvalstīs 2025. gadā (uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 13.07.2026.

Salīdzinot ar gadu iepriekš, 2025. gadā 11 ES dalībvalstīs ir samazinājies mirušo skaits uz 1 000 iedzīvotāju. Pērn mirušo skaits nedaudz samazinājās Grieķijā, Portugālē Ungārijā, Rumānijā, Horvātijā, Latvijā, Slovēnijā, Luksemburgā, Bulgārijā, Austrijā un Polijā. Pērn mirstība ir nedaudz palielinājusies Čehijā, Spānijā, Itālijā, Somijā, Zviedrijā un Dānijā, bet pārējās desmit valstīs palikusi nemainīga. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, lielākais samazinājums bija Grieķijā un Portugālē (rādītājs samazinājās katrā par 0,4 procentpunktiem), savukārt visvairāk mirstība pieauga Dānijā - par 0,2 procentpunktiem.

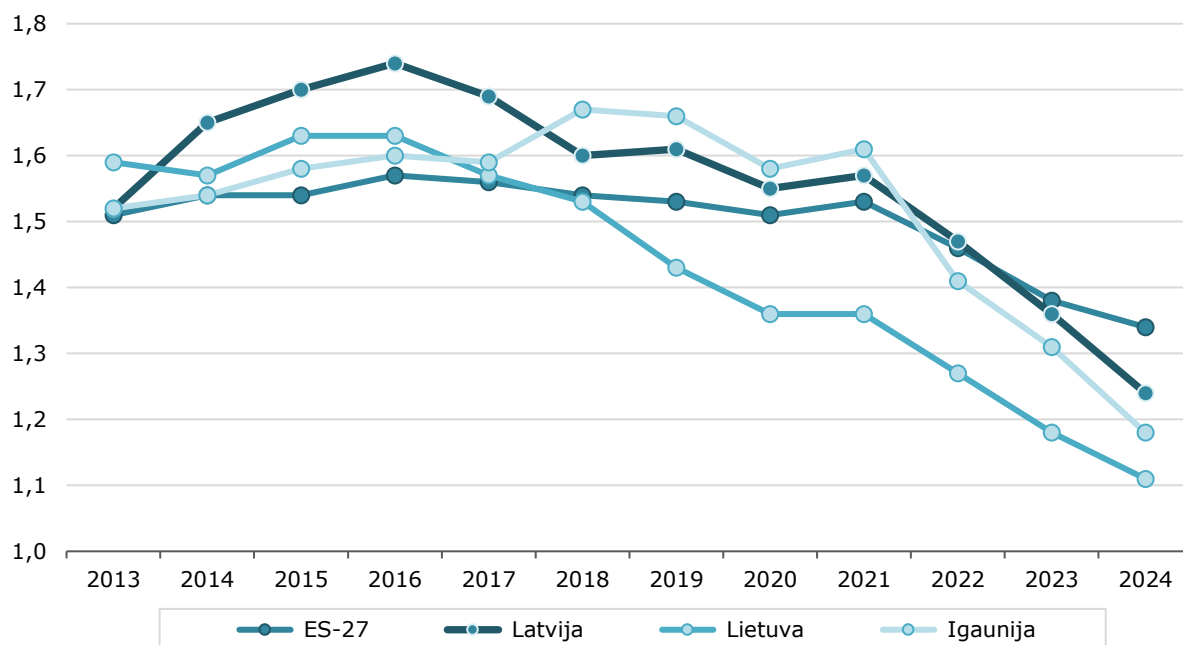
Mirušo skaits ES dalībvalstīs 2025. gadā (uz 1 000 iedzīvotāju)

Eurostat dati [DEMO_GIND], 10.07.2026.

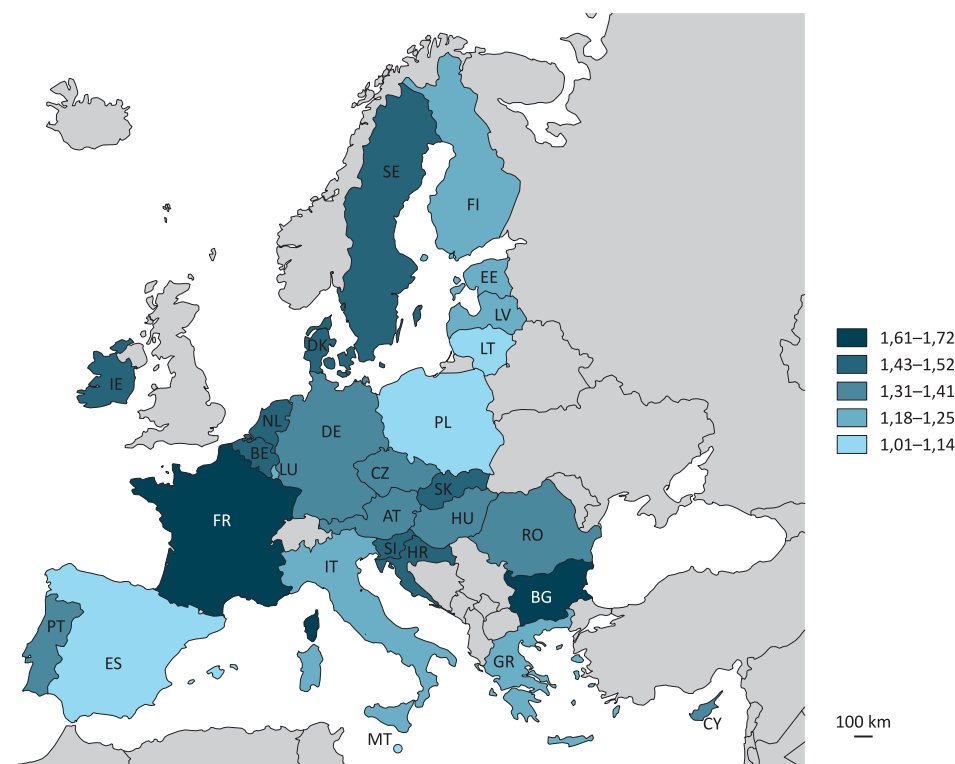
2024. gadā ES summārā dzimstības koeficienta vidējā vērtība bija 1,34, kas nav pietiekami, lai notiktu paaudžu nomaīņa (vispāratzīts summārā koeficienta lielums paaudžu nomaīņai ir 2,1). Salīdzinot ar 2001. gadu, kad rādītāja vērtība bija 1,43, tas ir samazinājies. No 2013. gada līdz pat 2022. gadam Latvijā šis rādītājs bija nedaudz augstāks nekā Eiropas Savienības valstu vidējais rādītājs, tomēr gan 2023., gan 2024. gadā tas bija nedaudz zemāks par ES vidējo rādītāju. Pēdējo septiņu gadu laikā šis rādītājs zemāks ir bijis Lietuvā, salīdzinot Baltijas valstis un vidējo rādītāju ES-27 valstīs. Pēdējo trīs gadu laikā no visām Baltijas valstīm šis rādītājs augstāks ir bijis Latvijā.

Summārais dzimstības koeficients Baltijas valstīs un vidēji ES dalībvalstīs

Eurostat dati [DEMO_FRATE], 15.06.2026.

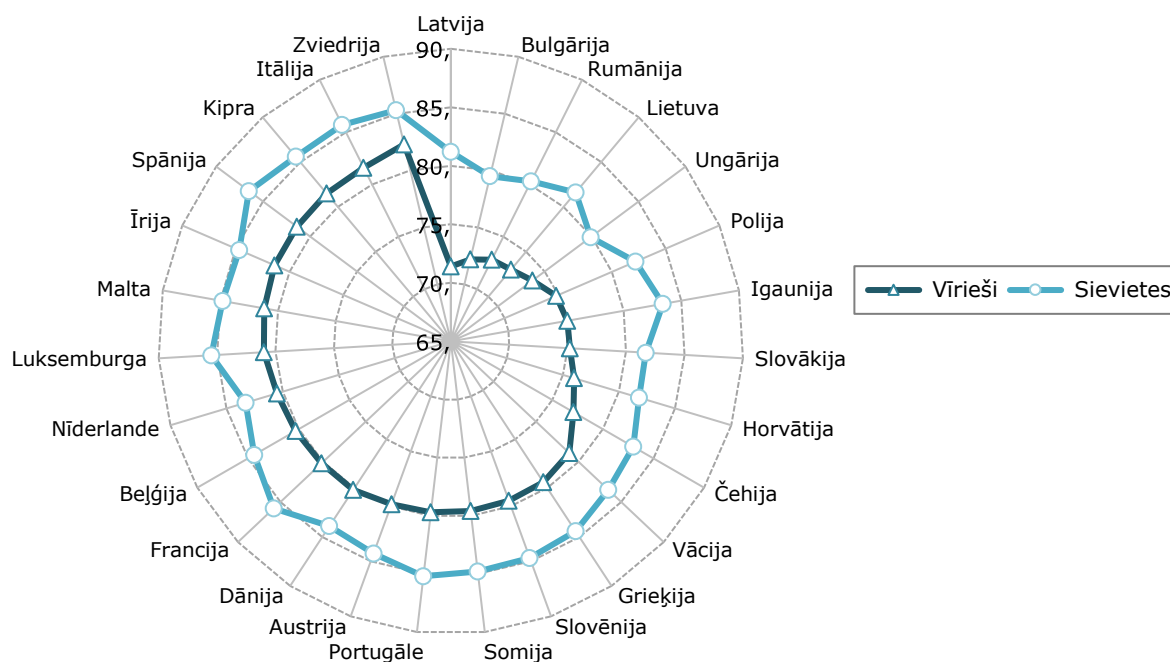
Summārais dzimstības koeficients ES dalībvalstīs 2024. gadā

Eurostat dati [DEMO_FIND], 06.07.2026.

Vīriešu paredzamais mūža ilgums 2024. gadā Latvijā (71,4 gadi) un Bulgārijā (72,2 gadi) bija zemākie rādītāji ES (78,9 gadi). Zemi rādītāji bija arī Rumānijā (72,8 gadi) un Lietuvā (73,0 gadi). Igaunijā šis rādītājs bija 75,1 gads. Arī sievietēm mūža ilguma rādītāji gan Latvijā, gan Lietuvā ir vieni no zemākajiem – Latvijā 81,2 gadi, Lietuvā 81,6 gadi (Igaunijā – 83,4). Vēl īsāks paredzamais mūža ilgums sievietēm bija tikai Bulgārijā (79,5), Ungārijā (79,9) un Rumānijā (80,3). Vislielākais paredzamais mūža ilgums vīriešiem 2024. gadā bija Zviedrijā (82,3), bet sievietēm – Spānijā (86,5).

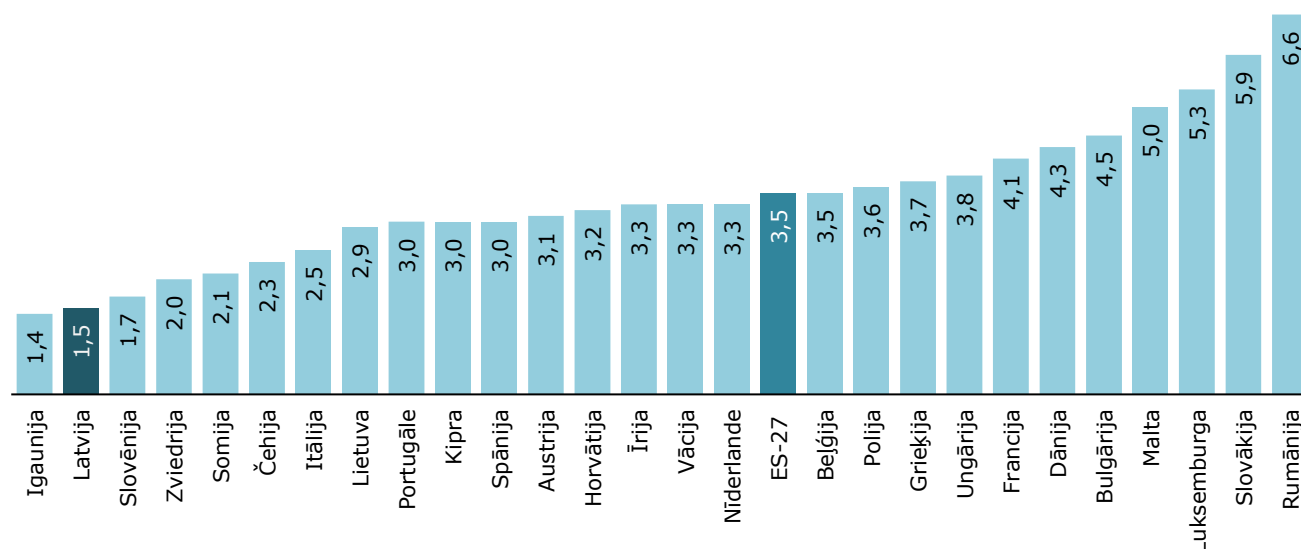
Sieviešu un vīriešu paredzamais mūža ilgums ES dalībvalstīs 2024. gadā (gados)

Eurostat dati [DEMO_MLEXPEC], 15.09.2026.

Pēdējo 60 gadu laikā zīdaiņu mirstības koeficients Eiropas valstīs ir samazinājies vidēji 9 reizes – 1964. gadā visaugstākais tas bija Portugālē (69,0 miruši zīdaiņi uz 1 000 dzīvi dzimušo), zemākais – Zviedrijā (14,2), savukārt 2024. gadā visaugstākais bija Rumānijā (6,6) un Slovākijā (5,9), bet viszemākais – Igaunijā (1,4), Latvijā (1,5) un Slovēnijā (1,7). Salīdzinot ar citām Eiropas valstīm, Latvijas rādītājs šajā laika posmā ir mainījies no 22,0 līdz 1,5 mirušiem zīdaiņiem uz 1 000 dzīvi dzimušo.

Mirušo zīdaiņu skaits ES dalībvalstīs 2024. gadā (uz 1 000 dzīvi dzimušo)

Eurostat dati [DEMO_MINFIND], 15.06.2026.

METODOLOĢISKIE PASKAIDROJUMI

Sākotnējo demogrāfisko datu iegūšanas avoti ir:

- ♦ civilstāvokļa aktu reģistri, kas tiek sagatavoti pilsētu un novadu dzimtsarakstu nodaļās un ievadīti Civilstāvokļa aktu reģistrācijas informācijas sistēmā (CARIS);
- ♦ Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Fizisko personu reģistrs – informācija par iedzīvotāju skaitu, vecumsastāvu, tautību, valstisko piederību, migrāciju u.c.;
- ♦ Slimību profilakses un kontroles centra dati par nāves cēloni;
- ♦ Valsts zemes dienesta dati par dzīvesvietu;
- ♦ citi administratīvo datu avoti.

Informācijas iegūšanas metode ir pilns apsekojums. Tas nozīmē, ka demogrāfisko datu iegūšanā netiek izmantota izlases metode. Datu vākšana pilna apsekojuma formā ļauj iegūtus datus publicēt par katru valsts administratīvo teritoriju, kas nav iespējams, ja datu iegūšanai tiek lietota izlases metode.

No 2025. gada CSP izmanto jaunu Latvijas pastāvīgo iedzīvotāju skaita novērtējuma metodi, kuras pamatā ir SoL-logit modelis – neuzraudzītā mašīnmācīšanās metode, ko veido "logit" daļa, kas mēra personas varbūtību būt Latvijas pastāvīgajam iedzīvotājam, un "sol" (dzīvības pazīmes) indikatoru mērīšanas daļa, kas raksturo personas aktivitāti izvēlētajos reģistros.

No 2012. līdz 2024. gadam Latvijas pastāvīgo iedzīvotāju skaita novērtējuma metodē tika izmantots loģistiskās regresijas modelis, kuram zuda precizitāte, jo kā apmācību dati tika izmantoti 2011. gada tautas skaitīšanā iegūtie. Dati par 2023. un 2024. gadu ir pārrēķināti pēc jaunās metodes.

Iedzīvotāju skaits pēc reģistrētās dzīvesvietas. CSP kopš 2021. gada vairs nepublicē datus par faktisko dzīvesvietu, kas iegūta aprēķina rezultātā, izmantojot 2011. gada tautas skaitīšanas datus. Pārejot uz tikai reģistros balstītu datu apkopošanas pieeju, dati publicēti tikai pēc reģistrētās dzīvesvietas, kas noteikta, ņemot vērā personas deklarēto adresi PMLP Fizisko personu reģistrā, kā arī citos administratīvajos datos pieejamo informāciju par personām institucionālajās mājāsaimniecībās un veicot deklarētās adreses korekcijas noteiktām iedzīvotāju grupām (bērniem, kas deklarēti adresē bez vecākiem; precētām mātēm vai tēviem, kas deklarēti tikai kopā ar bērniem; personām bez adreses koda).

Atkārtota laulība – atkārtota stāšanās laulībā pēc šķiršanās vai pēc iepriekšējās laulības partnera nāves.

Dzimstības vecumkoeficients – vidējais dzimstības līmenis sievietēm konkrētā vecumā. Koeficients tiek aprēķināts, attiecinot gada laikā dzimušo bērnu skaitu sievietēm attiecīgajā vecuma grupā pret gada vidējo šīs pašas vecuma grupas sieviešu skaitu. Aprēķinot speciālo dzimstības koeficientu vecuma grupai līdz 19 gadiem, saucējā tiek ņemts gada vidējais sieviešu skaits 15–19 gadu vecumā. Aprēķinot dzimstības koeficientu vecuma grupai 15–49 gadi, dzimušo bērnu skaitā ir iekļauti bērni, kuri dzimuši sievietēm līdz 14 gadiem, kā arī 50 gadu vecumā un vecākām. Parasti aprēķina uz 1 000 sieviešu.

Dzimšanas secība – jaundzimušā bērna kārtas skaitlis attiecībā pret visiem iepriekšējiem mātei dzīvi dzimušajiem bērniem; tas ir, iepriekšējais dzīvi dzimušo bērnu skaits plus jaundzimušais.

Dzimšanas vai miršanas vieta – noteikta administratīvā teritorija (reģions, republikas pilsēta vai novads), kas ir/bija personas dzīvesvieta attiecīgi tās dzimšanas vai miršanas brīdī.

Dzīvi dzimušais – auglis, kurš ir atdalīts no mātes organisma un ir parādījis dzīvības pazīmes. Latvijā kopš 1991. gada tiek lietota dzīvi dzimušā definīcija, kas atbilst Pasaules Veselības Organizācijas rekomendācijām.

Emigrants (ilgtermiņa) – persona, kura izbrauc uz citu valsti (starptautiskais emigrants) vai uz citu Latvijas administratīvo teritoriju pastāvīgās dzīvesvietas maiņas nolūkā vai vismaz uz vienu gadu.

Ģimenes stāvoklis – personas individuālais statuss attiecībā pret ģimeni atbilstoši valsts normatīvajiem aktiem. Parasti tiek lietotas četras standartkategorijas: neprecējies(-usies), precējies(-usies), šķirts(-a), atraitnis(-e). Demogrāfiskajā statistikā iedzīvotāju klasifikācija pēc ģimenes stāvokļa tiek veikta pēc Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem.

Iedzīvotāju dabiskais pieaugums – starpība starp noteiktā laika periodā dzimušo un mirušo skaitu.

Iedzīvotāju ilgtermiņa migrācija – iedzīvotāju pārvietošanās no vienas administratīvās teritorijas uz citu pastāvīgās dzīvesvietas maiņas nolūkā vai vismaz uz vienu gadu. Migrāciju iedala ārējā (starptautiskajā) un iekšējā (Latvijas ietvaros). Migrācija pilsētu un novadu griezumā ietver arī pārvietošanos valsts robežās starp dažādām administratīvajām teritorijām. Taču, ja persona maina dzīvesvietu vienas pilsētas vai novada robežās, tā atbilstoši starptautisko organizāciju rekomendācijām migrācijas statistikā netiek uzskaitīta.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas – starpība starp iedzīvotāju skaitu perioda beigās un sākumā. Izmaiņas ir vienādas ar algebrisko summu starp dabisko pieaugumu un migrācijas saldo (iekļaujot korekcijas). Izmaiņas ir ar mīnus zīmi, ja abi šie komponenti ir ar mīnus zīmi, vai kad viens ir ar mīnus zīmi un tā absolūtā vērtība ir lielāka nekā otram.

Imigrants (ilgtermiņa) – persona, kura ierodas dotajā administratīvajā teritorijā no citas valsts (starptautiskais imigrants) vai no citas Latvijas administratīvās teritorijas, lai apmestos uz pastāvīgu dzīvi vai vismaz uz vienu gadu.

Migrācijas saldo (ilgtermiņa) – starpība starp konkrētajā administratīvajā teritorijā uz pastāvīgu dzīvi ieradušos un no tās uz citām pastāvīgās dzīves vietām izbraukušo iedzīvotāju skaitu noteiktā laika periodā.

Migrants (ilgtermiņa) – persona, kura maina pastāvīgo dzīves vietu no vienas administratīvās teritorijas (valsts) uz citu. Saskaņā ar ANO Rekomendācijām un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību par ilgtermiņa starptautiskajiem migrantiem statistikā tiek uzskatītas personas, kuras ierodas valstī, lai paliktu te uz pastāvīgu dzīvi vai uz laiku, kas vienāds vai ilgāks par vienu gadu, kā arī personas, kas izbrauc no vienas valsts uz citu valsti ar nolūku uzturēties tur pastāvīgi vai vienu gadu un ilgāk. Šis uzturēšanās ilguma kritērijs ļauj nošķirt ilgtermiņa migrantus no citām valsts robežu šķērsojošajām personu grupām – tūristiem, ekskursantiem, īstermiņa migrantiem.

Nāves cēlonis – slimība, patoloģisks stāvoklis vai trauma, kas ir izraisījusi nāvi vai veicinājusi to, kā arī nelaimes gadījums vai vardarbības akts, kura rezultātā iestājusies nāve. Sākot ar 1996. gadu, Latvijā iedzīvotāju mirstības cēloņu statistikā tiek lietota Pasaules Veselības Organizācijas izstrādātās Starptautiskās statistiskās slimību un veselības problēmu klasifikācijas 10. redakcija (SSK - 10).

Nepilsonis (Latvijas) – persona, kurai saskaņā ar likumu „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības” ir tiesības uz Latvijas Republikas izdotu nepilsoņa pasi. Pēc 2020. gada 1. janvāra izbeigta nepilsoņa statusa piešķiršana bērniem.

Noslēgtās laulības – ietver laulības, kas noslēgtas gan pilsētu, novadu un pagastu dzimtsarakstu iestādēs, gan to konfesiju un draudžu baznīcās, kam atbilstoši Latvijas Republikas Civillikumam dotas tādas tiesības.

Pastāvīgie iedzīvotāji – iedzīvotāji, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir attiecīgā administratīvā teritorija. Iedzīvotāju iedalījums pilsētu un lauku iedzīvotājos tiek veidots pēc dzīvesvietas. Pilsētu iedzīvotāji ir personas, kuras dzīvo pilsētās, t.i., apdzīvotajās vietās, kur ir ne mazāk kā 2 000 pastāvīgo iedzīvotāju. Tiek pieļauts, ka atsevišķās vēsturiski izveidojušās pilsētās iedzīvotāju skaits var būt arī mazāks nekā 2 000 cilvēku. Pilsētas statusu piešķir un atceļ Saeima ar likumu. Visi pārējie ir lauku iedzīvotāji.

Pastāvīgā dzīvesvieta – vieta, kurā persona parasti pavada dienas atpūtas daļu, neņemot vērā īslaicīgu prombūtni. Par konkrētas teritorijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem uzskata personas, kuras pastāvīgajā dzīvesvietā ir dzīvojušas nepārtraukti vismaz 12 mēnešus vai ieradušās 12 mēnešu laikā pirms pārskata perioda ar nodomu tajā pavadīt vismaz vienu gadu. Lai šo informāciju iegūtu, tiek izmantota reģistros pieejamā informācija par reģistrēto dzīvesvietu.

Pastāvīgo iedzīvotāju darbības vecuma grupas – līdz darbības vecumam, darbības vecumā un virs darbības vecuma – tiek noteiktas atbilstoši attiecīgo gadu Latvijas likumdošanā noteiktajam darbības un pensijas vecumam. Darbības vecums, kas lietots iedzīvotāju vecuma struktūras tabulās, 2021. gada 1. janvārī bija 15–63 gadi, savukārt pensijas vecums – 64 un vairāk gadi. No 2025. gada sākuma darbības vecums ir 15–64 gadi un pensijas vecums – 65 gadi un vairāk.

Pilsonis – persona, kura politiski un tiesiski ir piederīga noteiktai valstij.

Reģioni – statistiskie reģioni. Ņemot vērā administratīvo teritoriālo reformu un Latvijas iniciatīvu veikt grozījumus statistiskajos reģionos ar mērķi novērst teritoriālās atšķirības starp plānošanas un statistiskajiem reģioniem, tika iesniegts priekšlikums Eiropas Komisijai par grozījumiem statistiskajos reģionos, lai tos pielāgotu Latvijā esošajiem plānošanas reģioniem. 2022. gada 26. decembrī tika apstiprināta Komisijas Deleģētā regula (ES) 2023/674 (2022. gada 26. decembris), ar ko groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi. Tā ietekmē tika veikti grozījumi Ministru kabineta rīkojumā nr. 911 "Par Latvijas Republikas statistiskajiem reģioniem un tajos ietilpstošajām administratīvajām vienībām". Grozījumi stājās spēkā no 2024. gada 1. janvāra. Kopš 01.01.2024. Latvijā ir noteikti pieci statistiskie reģioni – Rīga, Zemgale, Vidzeme, Latgale un Kurzeme –, kuri sakrīt ar Latvijā esošajiem plānošanas reģioniem.

Summārais dzimstības koeficients – vidējais bērnu skaits, kas varētu piedzimt vienai sievietei viņas dzīves laikā, ja dzimstība katrā vecumā saglabātos apskatāmā perioda līmenī. Summārais dzimstības koeficients tiek aprēķināts, summējot (viengadīgos vai 5 gadu) dzimstības vecumkoeficientus.

Šķirtās laulības – laulība tiek uzskatīta par šķirtu, ja par to ir likumīgā spēkā stājies tiesas lēmums. Sākot ar 2011. gada 1. februāri, laulības šķiršanu var veikt arī zvērināts notārs.

Ukrainas kara bēgļi – personas, kuru dzīvesvieta ir deklarēta Latvijā un personai uzturēšanās atļaujas garums ir vismaz 11 mēneši, kā arī to valstiskā piederība ir Latvijas pagaidu aizsardzība.

Valstiskā piederība (pilsonība) – personas politiskā un tiesiskā piederība noteiktai valstij. Latvijas valsts piederīgie ir Latvijas pilsoņi un Latvijas nepilsoņi.

Vecums – iedzīvotāju nodzīvoto gadu skaits; parasti to uzskaita pilnos gados, zīdaiņiem – pilnos mēnešos, bet tiem, kuri jaunāki par 1 mēnesi – dienās.

Vidējais paredzamais mūža ilgums noteikta vecuma iedzīvotājiem – gadu skaits, kādu vidēji nodzīvotu attiecīgu vecumu sasniegušās personas, ja viņu turpmākās dzīves laikā mirstība katrā vecumā saglabātos aprēķina gada līmenī.

Vidējais vecums – tiek aprēķināts kā vidējais svērtais vecums no pilnā vecuma, vecuma reizinājumam ar notikumu skaitu pieskaitot 0,5 (pusgadu). Vidējais vecums par periodu līdz 1999. gadam tiek aprēķināts kā vidējais svērtais vecums no sasniegtā vecuma (kalendārā gada metode), to reizinot ar notikumu skaitu.

Vidējais šķirtās laulības ilgums – vidējais laulības ilgums gados līdz laulības šķiršanai. To aprēķina, laulības ilgumu gados reizinot ar šķirto laulību skaitu, rezultātu summējot un dala ar kopējo šķirto laulību skaitu.

Zīdains – bērns, kurš vēl nav sasniedzis viena gada vecumu.

Zīdaiņu mirstība – dzīvi dzimušo bērnu mirstība pirmajā dzīves gadā.

Svarīga informācija:

Jēkabs, Ogres un Valmieras valstspilsētas iekļautas arī attiecīgo novadu rādītājos.

Nosacītie apzīmējumi	
X	Tabulas rindas un ailes krustpunktā esošās rūtīgas aizpildīšana loģiski nav iespējama

Eiropas Savienības valstu kodi kartēs un diagrammās:

AT	Austrija	LT	Lietuva
BE	Beļģija	LU	Luksemburga
BG	Bulgārija	MT	Malta
CZ	Čehija	NL	Nīderlande
DK	Dānija	PL	Polija
FR	Francija	PT	Portugāle
GR	Grieķija	RO	Rumānija
HR	Horvātija	SK	Slovākija
EE	Igaunija	SI	Slovēnija
ES-27	Eiropas Savienība	FI	Somija
IT	Itālija	ES	Spānija
IE	Īrija	HU	Ungārija
CY	Kipra	DE	Vācija
LV	Latvija	SE	Zviedrija

ES-27 – no 2020. gada ietver šādas valstis: Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Itālija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija, Zviedrija.